

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

અમદાવાદ ખાતે ગુજરાત ઉચ્ચ ન્યાયાલય

આર/ક્રિમિનલ એપિલિકેશન નંબર ૭૪૫/૨૦૦૨

મંજૂરી અને સહી માટે :

માનનીય સુશ્રી ન્યાયમૂર્તિ ગીતા ગોપી એસ. ડી./ –

=====

રિપોર્ટિંગ માટે મંજૂર	હા.	ના.
	✓	

=====

ખંજન નરજીભાઈ પલાસ

વિરુદ્ધ

ગુજરાત રાજ્ય

=====

ઉપસ્થિતિ:

અપીલકર્તા(ઓ) નં. ૧ માટે જામીનપાત્ર વોરંટ બજાવાયું

અપીલકર્તા(ઓ) નં. ૧ તરફે વકીલ શ્રી હિરેન પી. વ્યાસ (૨૨૬૯) વિથ શ્રી મહર્ષિ શુક્લા

અપીલકર્તા(ઓ) નં. ૧ તરફે સુશ્રી સેજલ એચ. વ્યાસ (૩૨૧૧)

સામાવાળા(ઓ)/પ્રતિવાદી(ઓ) નં. ૧ તરફે અધિક પબ્લિક પ્રોસિક્યુટર શ્રી રોહનકુમાર રાવલ

=====

કોરમ: માનનીય ન્યાયમૂર્તી સુશ્રી ગીતા ગોપી

તારીખ:૧૮/૦૮/૨૦૨૫

મૌખિક ચુકાદો

૧. કોડ ઓફ ક્રિમિનલ પ્રોસિજર, ૧૯૭૩ (જે હવે પછી સંક્ષિપ્તમાં 'સીઆર.પી.સી.' તરીકે ઉલ્લેખિત છે) ની કલમ ૩૭૪ હેઠળની અપીલ એ વિદ્વાન એડિશનલ સેશન્સ જજ, અમદાવાદ, કોર્ટ નં. ૧૦ દ્વારા સેશન્સ કેસ નં. ૧૪૦/૨૦૦૦ માં પસાર કરવામાં આવેલ તારીખ ૨૬/૦૮/૨૦૦૨ ના ચુકાદા અને હુકમ વિરુદ્ધ નિર્દેશિત છે.

૨. આરોપી તરીકે અપીલકર્તાને ઇન્ડિયન પીનલ કોડ (આઈપીસી) ની કલમ ૩૬૩ હેઠળ દોષિત ઠેરવવામાં આવેલ, અને બે વર્ષની સખત કેદ અને રૂ. ૧,૦૦૦/- નો દંડ અને દંડ ન ભરે તો ત્રણ મહિનાની સાદી કેદ ભોગવવાની સજા કરવામાં આવેલ, જ્યારે આઈપીસીની કલમ ૩૬૬ હેઠળ, રૂ. ૨,૦૦૦/- ના દંડની ચુકવણી સાથે બે વર્ષની સખત કેદ ભોગવવાનો હુકમ કરવામાં આવેલ જેમાં દંડ ન ભરે તો ચાર મહિનાની સાદી કેદ ભોગવવાની શરત રાખવામાં આવેલ. જ્યારે આઈપીસીની કલમ ૩૭૬ હેઠળ, ત્રણ વર્ષની સખત કેદની સજા સાથે દોષસિદ્ધિ થયેલ, રૂ. ૩,૦૦૦/- નો દંડ ભરવાનો હુકમ કરવામાં આવેલ અને દંડ ન ભરે તો છ મહિનાની સાદી કેદ ભોગવવાની સજા કરવામાં આવેલ. ન્યાયિક કસ્ટડીમાં વિતાવેલા સમય માટે સેટ-ઓફના લાભ સાથે, તમામ સજાઓ એકસાથે ચલાવવાનો હુકમ કરવામાં આવેલ હતો.

૩. વાદગ્રસ્ત ચુકાદામાંથી સંક્ષિપ્તમાં મૂકી શકાય તે મુજબ કેસની હકીકતો એવી છે કે આરોપીએ આશરે ૧૪ વર્ષની ભોગ બનનાર સગીરાને લલચાવીને, તારીખ ૧૬/૦૮/૧૯૯૮ ના રોજ આશરે ૧૫.૪૫ કલાકે માતા-પિતાની સંમતિ વિના તેના મોટર બાઈક પર તેમના સ્થાનિક કબજામાંથી સગીરાને લઈ ગયેલ અને ત્યારબાદ ગાંધીનગર ખાતે આવેલ હોટેલ ઘૂંઘટમાં ગયેલ અને ભોગ બનનાર સગીરા સાથે શારીરિક સંબંધ બાંધેલ. ત્યારબાદ તારીખ ૧૭/૧૧/૧૯૯૮ ના રોજ, ફરીથી ભોગ બનનારને માતા-પિતાની વાલીપણામાંથી લઈ જવામાં

આવેલ. ભોગ બનનાર સગીરાના પિતા દ્વારા તારીખ ૧૧/૦૧/૧૯૯૯ ના રોજ હેબિયસ કોર્પસ માટે હાઇકોર્ટ સમક્ષ રિટ પિટિશન દાખલ કરવામાં આવેલ હતી. ફરિયાદપક્ષનો કેસ એવો છે કે આ સમયગાળા દરમિયાન આરોપીએ ભોગ બનનાર સગીરા સાથે શારીરિક સંબંધો બાંધ્યા હતા.

જ. ગુરુદેવસિંઘ જસબીરસિંઘ બક્ષી દ્વારા કરવામાં આવેલી ફરિયાદ અંગે યોગ્ય તપાસ કર્યા પછી, પોલીસે આરોપી વિરુદ્ધ ચાર્જશીટ દાખલ કરી હતી. સીઆર.પી.સી. ની કલમ ૨૦૯ હેઠળ કેસ સેશન્સ કોર્ટને કમિટ કરવામાં આવ્યો હતો. તારીખ ૦૧/૦૩/૨૦૦૧ ના રોજ આરોપી વિરુદ્ધ આઈપીસીની કલમ ૩૬૩ અને ૩૬૬ હેઠળના ગુના માટે તહોમત ઘડવામાં આવ્યું હતું. ત્યારબાદ, તારીખ ૨૫/૦૫/૨૦૦૧ ના રોજ આઈપીસીની કલમ ૩૭૬ હેઠળનો આરોપ ઉમેરવામાં આવ્યો હતો.

પ. આરોપીએ ક્રિમિનલ રિવિઝન એપ્લિકેશન નં. ૩૫૭/૨૦૦૧ દાખલ કરીને આ હાઇકોર્ટ સમક્ષ આરોપના ઉમેરાને પડકાર્યો હતો. ત્યારબાદ અરજદાર આરોપીએ અરજી પાછી ખેંચી લેવાનું પસંદ કર્યું, આમ તેની સામે ટ્રાયલ આગળ વધી જેમાં આરોપીએ તેની સામે ઘડવામાં આવેલા આરોપો માટે પોતે નિર્દોષ હોવાનું જણાવ્યું હતું.

૬. ફરિયાદપક્ષે કુલ ૧૧ સાક્ષીઓ તપાસ્યા હતા. સીઆર.પી.સી. ની કલમ ૩૧૩ હેઠળ વધુ નિવેદન નોંધવામાં આવ્યું હતું જેમાં આરોપીએ એ હકીકત સ્વીકારી હતી કે તે ભોગ બનનાર-ફરિયાદી પક્ષકારને ઓળખતો હતો કારણ કે તે આઝાદ સોસાયટી પાસે આવેલ સ્મૃતિ એપાર્ટમેન્ટની મુલાકાત લેતો હતો જ્યાં તેનો એક મિત્ર રહેતો હતો. આરોપીએ ફરિયાદી પક્ષકારના ઘરે તેની નિયમિત મુલાકાતનો સ્વીકાર કર્યો હતો કારણ કે તેનો એક મિત્ર ફરિયાદી પક્ષકારની મોટી બહેનનો મિત્ર હતો. આરોપીએ વધુમાં જણાવ્યું હતું કે ફરિયાદી પક્ષકારની માતા દ્વારા તેને ખાતરી આપવામાં આવી હતી કે તેના લગ્ન ફરિયાદી પક્ષકાર સાથે નક્કી કરવામાં આવશે અને તેથી માતાની ઈચ્છા અને મરજીથી તે ફરિયાદી પક્ષકારને મળતો હતો. આરોપીએ એવું પણ જણાવ્યું હતું કે ફરિયાદી પક્ષકાર અને તે સારા મિત્રો હતા અને તેમને ફરિયાદી પક્ષકારની માતાના આશીર્વાદ હતા. આરોપીએ ફરિયાદી પક્ષકારનું તેના માતા-પિતાના વાલીપણામાંથી અપહરણ કરવામાં આવ્યું હોવાના આક્ષેપને નકારી કાઢ્યો હતો કારણ કે તેણે તેની ઉંમર અંગે અજ્ઞાનતા દર્શાવી હતી.

૭. અપીલકર્તા તરફે વિદ્વાન વકીલ શ્રી હિરેન પી. વ્યાસ વિથ શ્રી મહર્ષિ શુક્લાએ દલીલ ઉઠાવી હતી કે વાદગ્રસ્ત ચુકાદો અને હુકમ ગેરકાયદેસર, ભૂલભરેલો અને રેકર્ડ પરના પુરાવાના વજન તથા કાયદાની જોગવાઈઓની વિરુદ્ધ છે. અપીલકર્તા તરફે વિદ્વાન વકીલ શ્રી હિરેન પી. વ્યાસે રજૂઆત કરી હતી કે ફર્સ્ટ ઇન્ફોર્મેશન રિપોર્ટ (એફઆઈઆર) નોંધવામાં થયેલ વિલંબ અને

તારીખ ૨૨/૦૯/૧૯૯૮, ૨૩/૦૯/૧૯૯૮ અને ૧૫/૦૧/૧૯૯૯ ના રોજ નોંધાયેલા ફરિયાદી પક્ષકારના ત્રણ અલગ-અલગ નિવેદનો, તારીખ ૧૧/૦૧/૧૯૯૯ ના રોજ દાખલ કરાયેલ હેબિયસ કોર્પસ પિટિશન સાથેના નિવેદનોના તુલનાત્મક વિશ્લેષણ સાથે સ્પષ્ટ કરશે કે ફરિયાદી પક્ષકારે પોતે પોતાની સ્વેચ્છાએ અને તેની માતાની સંમતિથી પોતાનું ઘર છોડ્યું હતું, અને તેના કોઈપણ નિવેદનમાં આઈપીસીની કલમ ૩૭૬ હેઠળના કોઈપણ ગુનાનો આરોપ મૂકવામાં આવ્યો નથી. ફરિયાદી પક્ષકારે તેની અને અપીલકર્તા વચ્ચે કોઈપણ જાતીય સંબંધનો આક્ષેપ કર્યો નથી.

૮. અપીલકર્તા તરફે વિદ્વાન વકીલ શ્રી વ્યાસે વધુમાં દલીલ કરી હતી કે વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટના જજે એવા નિષ્કર્ષ પર આવવામાં ભૂલ કરી હતી કે ફરિયાદી પક્ષકાર પર બળાત્કાર ગુજારવામાં આવ્યો હતો કારણ કે ફરિયાદી પક્ષકારનું તારીખ ૦૬/૧૦/૧૯૯૮ નું તબીબી પ્રમાણપત્ર કોઈ બાહ્ય કે આંતરિક ઈજાના નિશાનો દર્શાવતું નથી. મેડિકલ ઓફિસરનું અવલોકન ફરિયાદ પહેલાં તુરંત કોઈ શારીરિક સંબંધ સ્થાપિત થયો હોવાનું નોંધતું નથી.

૯. વિદ્વાન વકીલ શ્રી વ્યાસે રજૂઆત કરી હતી કે ટ્રાયલ કોર્ટે એવો ભૂલભરેલો નિષ્કર્ષ કાઢ્યો હતો કે ફરિયાદી પક્ષકાર ૧૬ વર્ષથી ઓછી ઉંમરની હતી, જ્યાં વિદ્વાન જજ ઈજાના પ્રમાણપત્રની મૂલવણી કરવામાં નિષ્ફળ ગયા છે જે

રેડિયોલોજિસ્ટના અભિપ્રાય મુજબ ફરિયાદી પક્ષકારની ઉંમર નક્કી કરે છે. ડૉ. ભરત શંકરલાલ દવેના પુરાવાની કાયદાના એ સિદ્ધાંતના આધારે મૂલવણી કરવાની જરૂર હતી કે બે વર્ષની સીમાંત ભૂલ હોઈ શકે છે જેનો અર્થ એ થશે કે સંબંધિત સમયે ફરિયાદી પક્ષકાર ૧૮ વર્ષથી વધુ ઉંમરની હોઈ શકે છે.

૧૦. અપીલકર્તા તરફે વિદ્વાન વકીલ શ્રી વ્યાસે વધુમાં જણાવ્યું હતું કે ફરિયાદી પક્ષકારના માતા-પિતા અને બહેનનું નિવેદન અને જુબાની ફરિયાદી પક્ષકાર અને અપીલકર્તા વચ્ચે જાતીય સંબંધનો કોઈ આક્ષેપ કરતી નથી અને ફરિયાદી પક્ષકારે તારીખ ૦૮/૦૫/૨૦૦૧ ના રોજ ૩૨ મહિનાના વિલંબ પછી સૌપ્રથમ વખત તેની સરતપાસમાં જણાવ્યું હતું કે અપીલકર્તા દ્વારા તેની સાથે જાતીય સંબંધ બાંધવામાં આવ્યો હતો. ફરિયાદી પક્ષકારનો નોંધાયેલ પુરાવો દર્શાવે છે કે સંબંધિત સમયે ફરિયાદી પક્ષકાર પુખ્ત વયની હતી. તેને અપીલકર્તા સાથે પ્રેમસંબંધ હતો અને તેણે તેના પરિવારના સભ્યોની સંમતિ હેઠળ લગ્ન કરવાના ઈરાદા સાથે અપીલકર્તા સાથે સંબંધ રાખ્યો હતો પરંતુ ફરિયાદી પક્ષકારે તેના માતા-પિતાના કહેવાથી પોતાનો વિચાર બદલી નાખ્યો હતો અને તેથી, અપીલકર્તાને તેમના દ્વારા ખોટી રીતે સંડોવી દેવામાં આવ્યો હતો.

૧૧. વકીલ શ્રી વ્યાસે ભારપૂર્વક આ મુદ્દો ઉઠાવ્યો હતો કે વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટ એ મૂલવણી કરવામાં નિષ્ફળ ગઈ હતી કે ધ ન્યૂ સમર્થ હાઈસ્કૂલ, અમદાવાદ દ્વારા

જારી કરાયેલ તારીખ ૧૨/૧૨/૧૯૯૮ નું પ્રમાણપત્ર ફરિયાદી પક્ષકાર દ્વારા અગાઉ જે શાળામાં અભ્યાસ કર્યો હતો તે લિટલ ફ્લાવર, અમદાવાદના સ્કૂલ લિવિંગ સર્ટિફિકેટના આધારે હતું અને નોંધાયેલી જન્મ તારીખ ૧૬/૧૧/૧૯૮૪ હતી જ્યાં તે રેકર્ડ પર આવ્યું છે કે ફરિયાદી પક્ષકારનું જન્મ સ્થળ દિલ્હી છે. શ્રી વ્યાસે આમ રજૂઆત કરી હતી કે જન્મ તારીખ માટે જે પુરાવા પર આધાર રાખવામાં આવ્યો છે તે નિર્ણાયક નથી અને મ્યુનિસિપલ કોર્પોરેશન અથવા સરકાર તરફથી સાચી જન્મ તારીખ દર્શાવતો કોઈ અધિકૃત રેકૉર્ડ ફરિયાદપક્ષ દ્વારા રેકર્ડ પર રજૂ કરવામાં આવ્યો નથી.

૧૨. વકીલ શ્રી વ્યાસે એવી પણ દલીલ કરી હતી કે વિદ્વાન સેશન્સ જજ એ મૂલવણી કરવામાં નિષ્ફળ ગયા કે ફરિયાદી પક્ષકારના પિતા ફરિયાદથી વિપરીત ફરિયાદી પક્ષકારની ઉંમર ૧૬ વર્ષ જણાવી શકે છે, અને પિતાના તે પુરાવાને ઉંમર નક્કી કરવા માટે રેડિયોલોજિસ્ટના રિપોર્ટ સાથે સરખાવવાનો હતો, શ્રી વ્યાસે આમ દલીલ કરી હતી કે રેકર્ડ પર વિપરીત પુરાવા હોવા છતાં, ભૂલભરેલો તારણ નોંધવામાં આવ્યો હતો.

૧૩. વકીલ શ્રી વ્યાસે રજૂઆત કરી હતી કે કથિત બનાવના આશરે ૩૨ મહિના પછી સરતપાસમાં પ્રથમ વખત ભોગ બનનારની જુબાની કે જેના પર ટ્રાયલ કોર્ટે એ અવલોકન કરવા માટે આધાર રાખ્યો હતો કે ફરિયાદી પક્ષકાર સાથે અપીલકર્તા દ્વારા જાતીય સંબંધ બાંધવામાં આવ્યો હતો તે કાયદાની

જોગવાઈઓની વિરુદ્ધ હશે જ્યારે ફરિયાદી પક્ષકારે પોલીસ સમક્ષ આરોપી સાથે શારીરિક સંબંધ હોવાનું આવું કોઈ નિવેદન આપ્યું નથી. વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટના જજે એ મૂલવણી કરવાની જરૂર હતી કે હેનિયસ કોર્પસ પિટિશન ફરિયાદી પક્ષકાર ઘરે પાછી આવી ગયા પછી ફરિયાદી દ્વારા દાખલ કરવામાં આવી હતી અને હેનિયસ કોર્પસ પિટિશનની કાર્યવાહી પ્રતિબિંબિત કરશે કે ફરિયાદી પક્ષકારે તેના માતા-પિતા સામે ફરિયાદ કરી હતી, રેકર્ડ પરના તે પુરાવા હોવા છતાં, તે હકીકતોની કોઈ નોંધ લેવામાં આવી નથી.

૧૪. વિદ્વાન વકીલ શ્રી વ્યાસે વધુમાં રજૂઆત કરી હતી કે વિદ્વાન સેશન્સ જજ દ્વારા તપાસ કરનાર અમલદાર કે જેઓ એક સ્વતંત્ર સાક્ષી હતા અને તેમની તપાસમાં કોઈ અનિયમિતતા નહોતી તેમને ન માનવામાં ભૂલ કરવામાં આવી હતી. ડૉક્ટરના પુરાવાની પણ મૂલવણી કરવાની જરૂર હતી જેમને બળાત્કારના કેસને ધ્યાનમાં લેવા માટે કોઈ પ્રતિકૂળ ઈજાઓ જણાઈ ન હતી.

૧૫. શ્રી વ્યાસે (૨૦૨૫) ૪ એસ. સી. સી. ૨૦૯માં રિપોર્ટ થયેલ અકુલા રઘુરામ વિરુદ્ધ આંધ્ર પ્રદેશ રાજ્યના કેસમાં ચુકાદા પર આધાર રાખ્યો હતો, જેમાં તેમણે જણાવ્યું હતું કે કે જ્યારે ડૉક્ટર ખાસ કરીને ભોગ બનનારને રેડિયોલોજિસ્ટ પાસે મોકલે છે અને રિપોર્ટના આધારે, ઉંમરનું પ્રમાણપત્ર આપવામાં આવે છે ત્યારે તેને માનવું પડે છે.

૧૬. વિદ્વાન વકીલ શ્રી વ્યાસે ક્રિમિનલ અપીલ નં. ૯૦૨/૧૯૯૬ માં ગુજરાત રાજ્ય વિ. લાલજી છગનાજી ઠાકોર અને અન્ય ના કેસમાં આ કોર્ટના તારીખ ૨૧/૦૯/૨૦૨૩ ના ડિવિઝન બેંચના ચુકાદા પર પણ આધાર રાખીને રજૂઆત કરી હતી કે ફરિયાદપક્ષે જ્યાં જન્મ નોંધાયો હતો તે સ્થળ પરથી જન્મનું રજિસ્ટર રજૂ કરીને જન્મ તારીખ સાબિત કરવા માટે સ્કૂલ લિવિંગ સર્ટિફિકેટના પુરાવાને સમર્થન આપવું જરૂરી હતું, જ્યારે આ કેસમાં શ્રી વ્યાસે જણાવ્યું કે તે દિલ્હી હશે. શ્રી વ્યાસે જુવેનાઇલ જસ્ટિસ (કેર એન્ડ પ્રોટેક્શન ઓફ ચિલ્ડ્રન) ૩૯સ, ૨૦૦૭ ના નિયમ ૧૨ પર પણ આધાર રાખ્યો હતો અને રજૂઆત કરી હતી કે જો મેટ્રિક્યુલેશન અથવા સમકક્ષ પ્રમાણપત્રો ઉપલબ્ધ ન હોય, તો તેની ગેરહાજરીમાં, પ્રથમ પ્લે સ્કૂલ સિવાયની પ્રથમ અભ્યાસ કરેલ શાળામાંથી જન્મ તારીખનું પ્રમાણપત્ર રજૂ કરવું જરૂરી બનશે અને પ્રથમ અભ્યાસ કરેલ શાળાના જન્મ પ્રમાણપત્રની ગેરહાજરીમાં, કોર્પોરેશન અથવા મ્યુનિસિપલ ઓથોરિટી અથવા પંચાયતનું જન્મ પ્રમાણપત્ર ગ્રાહ્ય બનશે. શ્રી વ્યાસે રજૂઆત કરી હતી કે મેટ્રિક્યુલેશન અથવા સમકક્ષ પ્રમાણપત્ર રેકર્ડ પર લાવી શકાયું નથી અને ટ્રાયલ દરમિયાન પ્રથમ અભ્યાસ કરેલ શાળામાંથી જન્મ તારીખનું પ્રમાણપત્ર રજૂ કરવામાં આવ્યું ન હતું, કે દિલ્હી મ્યુનિસિપલ કોર્પોરેશનનું પ્રમાણપત્ર પણ લાવવામાં આવ્યું ન હતું, અને તમામની ગેરહાજરીમાં, ભોગ બનનારની ઉંમર ધ્યાને લેવા માટે રેડિયોલોજિસ્ટનો રિપોર્ટ રેકર્ડ પર આવશ્યક પુરાવો બની જશે.

૧૭. સંદર્ભિત કેસ કાયદાઓ સાથે ઉઠાવવામાં આવેલી રજૂઆતોને ધ્યાને રાખીને, વિદ્વાન વકીલ શ્રી વ્યાસે અપીલ મંજૂર કરવા અને આરોપીને નિર્દોષ છોડી મૂકવા અરજ કરી હતી.

૧૮. વિદ્વાન એ.પી.પી. શ્રી રોહનકુમાર રાવલે રજૂઆત કરી હતી કે ટ્રાયલ દરમિયાન સાબિત થયું હતું કે બનાવ સમયે ભોગ બનનાર સગીરાની ઉંમર આશરે ૧૪ વર્ષની હતી, અને જો સગીરા સ્વેચ્છાએ આરોપી સાથે જોડાય તો પણ, તેના કૃત્યને સ્વતંત્ર કૃત્ય ગણી શકાય નહીં. એવી રજૂઆત કરવામાં આવે છે કે જ્યારે ઉંમરના દસ્તાવેજ પુરાવાને ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા માનવામાં આવે છે, ત્યારે ફરિયાદી પક્ષકારની ઉંમરની પુનઃતપાસ કરવા માટે કોઈ વધારાના પુરાવાની જરૂર રહેશે નહીં. વધુમાં એવી રજૂઆત કરવામાં આવે છે કે ફરિયાદપક્ષનો કેસ એવો હતો કે સગીર વયની છોકરીનું ગેરકાયદેસર સંબંધ બાંધવાના ઇરાદા સાથે કાયદેસરના વાલીપણામાંથી અપહરણ કરવામાં આવ્યું હતું, અને ફરિયાદપક્ષે સ્થાપિત કર્યું છે કે અગાઉ પણ લાલચ આપવામાં આવી હતી, તેથી, ભોગ બનનાર સગીરા સ્વેચ્છાએ આરોપી સાથે જતી રહી હોવાનો કોઈપણ બચાવ માન્ય રહેશે નહીં. વિદ્વાન એ.પી.પી. એ એવી રજૂઆત કરી છે કે સગીરા તેના કાયદેસરના વાલીને છોડે તે પહેલાં તુરંત આરોપી દ્વારા ભજવવામાં આવેલ કોઈપણ સક્રિય ભાગ સાબિત કરવો જરૂરી નથી. કોઈપણ તબક્કે આરોપીની માત્ર એવી ભૂમિકા કે જેના દ્વારા તેણે સગીરાને કાયદેસરના

વાલીપણાનો ત્યાગ કરવા માટે લલચાવી હોય અથવા સમજાવી હોય તે તેને દોષિત ઠેરવવા માટે પૂરતી છે. એવિડન્સ એક્ટની કલમ ૩૫ ની જોગવાઈ પર આધાર રાખીને, વિદ્વાન એ.પી.પી. એ રજૂઆત કરી હતી કે શાળામાં નિભાવવામાં આવતું રજિસ્ટર કોઈ વ્યક્તિની જન્મ તારીખ સાબિત કરવા માટે પુરાવામાં ગ્રાહ્ય છે કારણ કે આવા રેકૉર્ડ્સ જાહેર ફરજના પાલનમાં શાળામાં નિભાવવામાં આવે છે અને માતા-પિતા તેમજ ફરિયાદી પક્ષકારના મૌખિક પુરાવા દ્વારા સમર્થિત તેનું મૂલ્ય ધરાવતા આવા દસ્તાવેજો હોવાથી, દોષસિદ્ધિ કાયદેસર છે, જેને બહાલ રાખવી જોઈએ.

૧૮.૧ વિદ્વાન એપીપી શ્રી રોહનકુમાર રાવલે માનનીય અદાલતોના નીચેના નિર્ણયો પર આધાર રાખ્યો છે:—

૧૯૭૩ (૧) એસ. સી. સી. ૫૪૪ માં રિપોર્ટ થયેલ હરિયાણા

રાજ્ય વિરુદ્ધ રાજા રામ ;

ઠાકુરલાલ ડી. વડગામા વિરુદ્ધ ગુજરાત રાજ્ય (૧૯૭૩) ૨

એસસીસી ૪૧૩ માં રિપોર્ટ થયેલ;

જાવા માલા વિરુદ્ધ ગૃહ સચિવ, જમ્મુ અને કાશ્મીર સરકાર

(૧૯૮૨) ૨ એસ. સી. સી. ૫૩૮ માં રિપોર્ટ થયેલ આપ્યો;

મધ્યપ્રદેશ રાજ્ય વિરુદ્ધ અનૂપ સિંહ (૨૦૧૫) ૭ એસ. સી. સી.

૭૭૩ અને

દિલ્હી હાઈકોર્ટનો ક્રિમિનલ રેફરન્સ નંબર ૨/૨૦૨૪ માં અદાલતે
સ્વપ્રેરિત રીતે દાખલ કરેલ કેસ વિરુદ્ધ દિલ્હી રાષ્ટ્રીય રાજધાની
પ્રદેશ સરકાર ૦૨/૦૭/૨૦૨૪ તારીખનો નિર્ણય.

૧૯.સંબંધિત પક્ષકારોના વિદ્વાન વકીલોને સાંભળ્યા પછી, રેકૉર્ડનું અવલોકન
કર્યું. આરોપીની દોષસિદ્ધિ આઈપીસીની કલમ ૩૬૩, ૩૬૬ અને ૩૭૬ હેઠળ
હતી.

૨૦. કલમ ૩૬૩ કાયદેસરના વાલીપણામાંથી અપહરણ માટેની સજાનો ઉલ્લેખ
કરે છે. કલમ ૩૬૧ સ્ત્રીની ઉંમર ૧૮ વર્ષ દર્શાવે છે જેમાં ૧૮ વર્ષથી ઓછી
ઉંમરની સ્ત્રીને સગીર ગણવામાં આવે છે. વધુમાં, "કાયદેસરના વાલી" શબ્દની
સમજૂતી આ કલમમાં જોવા મળે છે. આવા વાલીની સંમતિ વિના આવા સગીરના
કાયદેસરના વાલીના કબજામાંથી ૧૮ વર્ષથી ઓછી ઉંમરની કોઈપણ સ્ત્રીને લઈ
જવાનું કે લલચાવવાનું કૃત્ય એ આવા સગીરનું કાયદેસરના વાલીપણામાંથી
અપહરણ કર્યું કહેવાય છે. આ કલમમાં વપરાયેલ 'કબજો' શબ્દ કોઈપણ
સગીરને 'લઈ જવા' અથવા 'લલચાવવા' ના કૃત્ય સાથે સહ-સંબંધિત છે.
કાયદેસરના વાલીના કબજામાંથી કોઈપણ સગીરને લઈ જવું અથવા લલચાવવું,
તેને શિક્ષાપાત્ર કૃત્ય બનાવે છે જ્યાં કાયદેસરના વાલીની સંમતિ હકીકત તરીકે
સુસંગત રહેશે. એ.આઈ.આર. ૨૦૦૪ એસ.સી. ૨૨૭ માં રિપોર્ટ થયેલ પ્રકાશ
વિ. હરિયાણા રાજ્ય ના કેસમાં, નીચે મુજબ ઠરાવવામાં આવ્યું છે :-

“કલમ ૩૬૧ નો ઉદ્દેશ્ય સગીર બાળકોને અયોગ્ય હેતુઓ માટે લલચાવવાથી બચાવવાનો જેટલો છે તેટલો જ તેમના સગીર આશ્રિતોનો કાયદેસર હવાલો અથવા કસ્ટડી ધરાવતા વાલીઓના અધિકારો અને વિશેષાધિકારોનું રક્ષણ કરવાનો પણ જણાય છે. આ ગુનાનો મુખ્ય આધાર આવા વાલીની સંમતિ વિના, આ કલમમાં નિર્દિષ્ટ કરેલી વય મર્યાદા હેઠળના સગીરને કાયદેસરના વાલીના કબજામાંથી લઈ જવામાં અથવા લલચાવવામાં રહેલો છે. કલમ ૩૬૧ માં 'આવા સગીરના કાયદેસરના વાલીના કબજામાંથી કોઈપણ સગીરને લઈ જાય છે અથવા લલચાવે છે' એ શબ્દો મહત્વપૂર્ણ છે. સંદર્ભમાં 'કબજો' શબ્દનો ઉપયોગ હવાલો, રક્ષણ, જાળવણી અને નિયંત્રણનો ખ્યાલ સૂચવે છે; વધુમાં વાલીનો હવાલો અને નિયંત્રણ એ સગીરમાં ક્રિયા અને હિલચાલની સ્વતંત્રતા સાથે સુસંગત જણાય છે, જ્યારે પણ જરૂરિયાત ઊભી થાય ત્યારે સગીરનું વાલીનું રક્ષણ અને નિયંત્રણ ઉપલબ્ધ હોય છે. કલમ ૩૬૧ તેમના સગીર આશ્રિતોના સંદર્ભમાં વાલીના પવિત્ર અધિકારનું રક્ષણ કરવા માટે બનાવવામાં આવી છે. આ કલમના સાદા વાંચન પર જેને લઈ જવામાં આવે છે અથવા લલચાવવામાં આવે છે તે સગીરની સંમતિ સંપૂર્ણપણે અપ્રસ્તુત છે, તે માત્ર વાલીની સંમતિ છે જે કેસને તેના દાયરામાંથી બહાર લઈ જાય છે. તેમજ લઈ જવું અથવા લલચાવવું એ બળ અથવા છેતરપિંડીના માધ્યમથી કરવામાં આવ્યું હોવાનું દર્શાવવું જરૂરી નથી. આરોપી વ્યક્તિ દ્વારા કરવામાં આવેલી સમજાવટ જે સગીરના મનમાં કાયદેસરના વાલીના કબજામાંથી બહાર નીકળવાની ઈચ્છા પેદા કરે છે તે કલમ લાગુ કરવા માટે પૂરતી હશે.”

૨૧. જ્યારે એ. આઈ. આર. ૧૯૬૫ એસ. સી. ૯૪૨ માં રિપોર્ટ થયેલ એસ. વરદરાજન વિરુદ્ધ મદ્રાસ રાજ્યના કેસમાં, તે કેસની હકીકતો પરથી એવું ઠરાવવામાં આવ્યું છે કે જો સગીરા જાણી જોઈને પિતાનું રક્ષણ છોડીને સ્વેચ્છાએ આરોપી સાથે જોડાય છે, તો તેને અપહરણનો ગુનો ગણી શકાય નહીં. નીચે મુજબ અવલોકન કરવામાં આવ્યું છે :—

"૭. ...આમ જોવા મળશે કે કાયદેસરના વાલીના કબજામાંથી સગીરને લઈ જવું અથવા લલચાવી જવું એ અપહરણના ગુનાનું આવશ્યક ઘટક છે. અહીં, આપણે લાલચ સાથે સંબંધિત નથી પરંતુ આપણે એ શોધવાનું છે કે શું અપીલકર્તા દ્વારા ભજવવામાં આવેલ ભાગ સાવિત્રીના કાયદેસરના વાલીના કબજામાંથી "લઈ જવા" સમાન છે કે કેમ. અમને કોઈ શંકા નથી કે જોકે સાવિત્રીને એસ. નટરાજન દ્વારા તેમના સંબંધી કે. નટરાજનના ઘરે મૂકવામાં આવી હતી છતાં તે અગાઉના કાયદેસરના કબજામાં ચાલુ રહી હતી પરંતુ પછી પ્રશ્ન એ રહે છે કે અપીલકર્તાએ એવું શું કર્યું કે જે કાયદામાં "લઈ જવું" બને છે."

"૮. જોકે, એ ધ્યાનમાં રાખવું જોઈએ કે "લઈ જવું" અને સગીરને કોઈ વ્યક્તિ સાથે જવા દેવા વચ્ચે તફાવત છે. આ બે શબ્દપ્રયોગો સમાનાર્થી નથી જોકે અમે અમારી જાતને એવું ઠરાવવાથી રોકવા માંગીએ છીએ કે કોઈપણ કલ્પી શકાય તેવા સંજોગોમાં ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૬૧ ના હેતુઓ માટે આ બંનેને સમાન અર્થ ગણી શકાય નહીં. અમે અમારી જાતને વર્તમાન કેસ જેવા કેસ સુધી

સીમિત રાખીશું જ્યાં આરોપી વ્યક્તિ દ્વારા લઈ જવામાં આવી હોવાનો આક્ષેપ કરાયેલી સગીરા પોતે શું કરી રહી છે તેની સંપૂર્ણ અસર જાણીને અને જાણવાની ક્ષમતા ધરાવતી હોઈ તેના પિતાનું રક્ષણ છોડી સ્વેચ્છાએ આરોપી વ્યક્તિ સાથે જોડાય છે. આવા કેસમાં અમે નથી માનતા કે આરોપી તેને તેના કાયદેસરના વાલીના કબજામાંથી લઈ ગયો હોવાનું કહી શકાય. આ પ્રકારના કેસમાં કંઈક વધુ દર્શાવવું પડશે અને તે આરોપી વ્યક્તિ દ્વારા આપવામાં આવેલ કોઈ પ્રકારનું પ્રલોભન અથવા વાલીનું ઘર છોડવાના સગીરના ઇરાદાની રચનામાં તેના દ્વારા સક્રિય ભાગીદારી છે."

૨૨. ફરિયાદી પક્ષકારના પિતા ગુરુદેવસિંઘ જસબીરસિંઘ બક્ષીને ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧ તરીકે તપાસવામાં આવ્યા હતા. તેમની જુબાની અનુસાર, તેઓ અને તેમની પત્ની અને બે પુત્રીઓ આંબાવાડી, આઝાદ સોસાયટીમાં રહેતા હતા. તેમનો ધંધો ટ્રાન્સપોર્ટનો હતો. તેમની મોટી દીકરી જસમીત બક્ષી-ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૩ છે અને નાની દીકરી, ફરિયાદી પક્ષકાર છે. સાક્ષીએ જણાવ્યું હતું કે તેમની મોટી દીકરીની ઉંમર ૧૯ વર્ષની હતી જ્યારે નાની દીકરી-ફરિયાદી પક્ષકાર ૧૬ વર્ષની હતી. બનાવ સમયે, તેમની નાની પુત્રી (ફરિયાદી પક્ષકાર) લિટલ ફ્લાવર સ્કૂલ કે જે અંજલિ સિનેમા પાસે, ભાઠા, અમદાવાદ ખાતે આવેલી હતી તેમાં ધોરણ ૯ માં ભણતી હતી અને ડ્યુશન ક્લાસમાં જતી નહોતી. તેમણે વધુમાં જણાવ્યું હતું કે તેઓ તેના ડ્યુશન વિશે જાણતા ન હતા કારણ કે અમુક સમયગાળા માટે, તેઓ દિલ્હી ખાતે રહેતા હતા અને બાકીના સમય માટે અમદાવાદ ખાતે રહેતા હતા. ફરિયાદી પક્ષકાર આઝાદ સોસાયટી

નજીક ડ્યુશન ક્લાસમાં જતી હતી. કોર્ટમાં આરોપી તરફ આંગળી ચીંધીને, ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧-પિતાએ જણાવ્યું હતું કે આરોપી ફરિયાદી પક્ષકારને વારંવાર મળતો હતો. એ રીતે, એકવાર તે ડ્યુશન ક્લાસમાં ગઈ હતી તે સમયે આરોપી ફરિયાદી પક્ષકારને લઈ ગયો હતો. ડ્યુશન ક્લાસ પછી લગભગ ૨-૩ કલાક સુધી તે પાછી ન આવી, અને તેમને જાણવા મળ્યું કે આરોપી ફરિયાદી પક્ષકારને લઈ ગયો હતો.

૨૩. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧ ને બનાવની તારીખ યાદ નથી. તેમણે જણાવ્યું હતું કે આરોપી-ખંજન વારંવાર ફરિયાદી પક્ષકારને ટેલિફોન કરતો હતો અને તેથી, તેઓ માનતા હતા કે ખંજન ફરિયાદી પક્ષકારને લઈ ગયો હતો. બનાવની તારીખે, દીકરી પાછી ન આવી હોવાથી, ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧ અને તેમની પત્ની (ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૨) એ આરોપીના ઘરે અને આરોપીના પિતા અને માતા પાસેથી દીકરી વિશે પૂછપરછ કરી હતી. સાક્ષીએ સ્વેચ્છાએ જણાવ્યું હતું કે આરોપી તેની માતા સાથે અમદાવાદ ખાતે રહેતો હતો અને આરોપીના પિતા ગાંધીનગર ખાતે રહેતા હતા. તેઓએ બંને સ્થળોએ તેમની પુત્રીની શોધ કરી હતી પરંતુ તે અમદાવાદ કે ગાંધીનગર ખાતે મળી ન હતી.

૨૪. સાક્ષી ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧ એ જણાવ્યું હતું કે આરોપીના માતા-પિતા તેમને જાણ કરી રહ્યા હતા કે તેઓ આરોપીની શોધ કરી રહ્યા છે. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧ એ જણાવ્યું હતું કે આખરે, આરોપી ગાંધીનગર ખાતેના તેના ઘરેથી

મળી આવ્યો હતો. તેથી, ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧ માનતા હતા કે આરોપીના પિતાએ તેને આશરો આપ્યો હતો અને તેમ છતાં, તેઓ આરોપીની શોધ કરી રહ્યા છે તેવી ખોટી માહિતી આપીને તેમને ગેરમાર્ગે દોરી રહ્યા હતા. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧ એ જણાવ્યું હતું કે ફરિયાદી પક્ષકાર ગાંધીનગર ખાતે આરોપીના પિતાના ઘરેથી મળી આવી હતી. તેમની પત્ની-ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૨ ફરિયાદી પક્ષકારને પાછી લાવી હતી. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧ એ વધુમાં જણાવ્યું હતું કે તે દિવસે, તેમની પત્ની આરોપીના ઘરે ગઈ હતી જ્યાં તેણીએ ફરિયાદી પક્ષકારને શોધી કાઢી હતી અને આરોપી તથા આરોપીના પિતાની હાજરી પણ જણાઈ હતી.

૨૫. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧-પિતાની જુબાની મુજબ, ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૨ ગાંધીનગર ખાતેથી આરોપીના ઘરેથી ફરિયાદી પક્ષકારને પાછી લાવ્યા તે પહેલાં, તેમણે આ હાઈકોર્ટમાં કેસ દાખલ કર્યો હતો અને તે કેસમાં, સેટેલાઈટ પોલીસ સ્ટેશન આરોપી ખંજનને ગુજરાત હાઈકોર્ટ ખાતે લાવ્યું હતું અને તેની ઉપસ્થિતિ પર, હાઈકોર્ટે આરોપીને એક મહિના માટે જેલમાં મોકલી આપ્યો હતો અને ત્યારબાદ, આરોપી જામીન પર મુક્ત થયો હતો.

૨૬. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧-પિતાની જુબાનીમાં વધુમાં નોંધાયું છે કે બનાવ પહેલાં, આરોપી-ખંજન તેમની પુત્રીને ટેલિફોન કરતો હતો અને જ્યારે તેઓ ફોન ઉપાડતા ત્યારે આરોપી ફોન કાપી નાખતો હતો. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧ એ

જાણાવ્યું હતું કે તેમના ઘરે, એક ટેલિફોન કનેક્શનમાં બે રિસીવર અને હેન્ડલ હતા. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧ એ વધુમાં જાણાવ્યું હતું કે અમુક સમયે, આરોપી-ખંજન તેમની પુત્રીને ફોન કરતો અને જ્યારે ફરિયાદી પક્ષકાર ફોન ઉપાડતી, ત્યારે તેઓ બીજા રિસીવર પરથી સાંભળતા અને તે આરોપી-ખંજનનો અવાજ હતો અને તેઓ કહી શકતા હતા કે આરોપી-ખંજન ગુજરાતી ભાષામાં વાત કરી રહ્યો હતો અને જ્યારે પણ, તેઓ રિસીવર ઉપાડીને 'હેલો' બોલતા, ત્યારે આરોપી-ખંજન ફોન કાપી નાખતો હતો. ફોન પર, તેમણે ક્યારેય ફરિયાદી પક્ષકાર અને આરોપી-ખંજન વચ્ચે લાંબી વાતચીત સાંભળી ન હતી. ફરિયાદી પક્ષકારે તેમને જાણ કરી હતી કે ફોન કોલ આરોપી-ખંજન તરફથી આવતા હતા અને વારંવાર ખંજનના ફોન કોલ આવતા હોવાથી, તેઓ તેનો અવાજ ઓળખી શકતા હતા.

૨૭. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧ ના જાણાવ્યા મુજબ, તેઓ માત્ર એટલું જ જાણતા હતા કે બનાવ પહેલાં, આરોપી ફરિયાદી પક્ષકારને ફોન કરતો હતો અને તે સિવાય, બાકીની હકીકતો તેમની પત્ની અને મોટી પુત્રી જાણતી હતી અને તેઓ તે જાણતા ન હતા. જે દિવસે આરોપી ફરિયાદી પક્ષકારને લઈ ગયો હતો, તે દિવસે ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧ ની આરોપી-ખંજન સાથે કોઈ વાતચીત થઈ ન હતી. બનાવ પહેલાં, તેમણે એકવાર ખંજનને જોયો હતો જે એકલો હતો. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧ એ વધુમાં જાણાવ્યું હતું કે ખંજન સમીર એપાર્ટમેન્ટ્સમાં તેમના ઘરની સામેના ઘરે આવતો હતો અને તેથી, તેઓ તેને ઓળખી શકતા

હતા અને કેસ પછી તેમને ખબર પડી કે જે વ્યક્તિ સમીર એપાર્ટમેન્ટ્સમાં આવતો હતો તે આરોપી-ખંજન હતો. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧ એ વધુમાં જણાવ્યું હતું કે સંપૂર્ણ હકીકતો તેમની પત્ની-વરિન્ડર બક્ષી જાણતી હતી.

૨૮. સાક્ષી-ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧ એ ફરીથી જણાવ્યું હતું કે બનાવ સમયે ફરિયાદી પક્ષકારની ઉંમર આશરે ૧૬ વર્ષની હતી. તેનું જન્મનું વર્ષ ૧૯૮૪ અને મહિનો ઓક્ટોબર હતો. ફરિયાદ-આંક ૮ તેમના દ્વારા આપવામાં આવી હતી, પોલીસ તેમને પ્રશ્ન પૂછતી હતી અને તેમણે હિન્દીમાં જવાબ આપ્યો હતો અને તે મુજબ, ફરિયાદ લખવામાં આવી હતી. પોલીસે ત્યારબાદ, તેમને હિન્દી ભાષામાં ફરિયાદ સમજાવી હતી. સાક્ષી-ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧ ને વધુમાં નિશાની ૬/૭ બતાવવામાં આવી હતી જે તેમણે સમર્થ ઇંગ્લિશ હાઈસ્કૂલ દ્વારા જારી કરાયેલ ફરિયાદી પક્ષકારની જન્મ તારીખનું પ્રમાણપત્ર હોવાનું જણાવ્યું હતું.

૨૯. સરતપાસની જુબાની રેકર્ડ પર એ પુરાવો લાવે છે કે પિતા અમદાવાદ ખાતે પરિવાર સાથે ભાગ્યે જ રહેતા હતા. ફરિયાદી પક્ષકાર આઝાદ સોસાયટી પાસે ટ્યુશન ક્લાસમાં જતી હતી. ફરિયાદી પક્ષકાર લિટલ ફ્લાવર સ્કૂલમાં ભણતી હતી જ્યારે જન્મ તારીખનું પ્રમાણપત્ર ધ સમર્થ ઇંગ્લિશ હાઈસ્કૂલનું હતું. પિતાના જણાવ્યા મુજબ, બનાવ સમયે ફરિયાદી પક્ષકાર ૧૬ વર્ષની હતી. પિતાની જુબાની દર્શાવે છે કે આરોપી વારંવાર ફરિયાદી પક્ષકારને મળતો હતો અને વારંવાર ટેલિફોનિક વાતચીત થતી હતી, પિતા વાતો સાંભળી જતા હતા. પિતા

ફરિયાદી પક્ષકારના સંદર્ભમાં ભાગ્યે જ કોઈ હકીકત જાણતા હતા અને તેમણે પોતાની પત્ની અને મોટી પુત્રી પર બોજ નાખી દીધો હતો.

૩૦. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧ ની ઉલટતપાસમાં, સાક્ષીએ જણાવ્યું હતું કે જે દિવસે ફરિયાદી પક્ષકારને આરોપી-ખંજન લઈ ગયો હતો, તે દિવસે તેમણે ફરિયાદ નોંધાવી ન હતી અને બનાવના લગભગ એક મહિના પછી, તેમણે ફરિયાદ નોંધાવી હતી. તેમણે જણાવ્યું હતું કે આરોપી ફરિયાદી પક્ષકારને લઈ ગયો અને તેમણે ફરિયાદ દાખલ કરી તે વચ્ચેના સમયગાળા દરમિયાન, ફરિયાદી પક્ષકાર ઘરે પાછી આવી ન હતી. તેમણે સમર્થન આપ્યું હતું કે જે દિવસે તેમણે ફરિયાદ આપી હતી તે દિવસે પોલીસે ફરિયાદની નકલ આપી હતી અને તેમણે મૂળ ફરિયાદ પર પોતાની સહી કરી હતી. હેબિયસ કોર્પસ પિટિશન તેમના દ્વારા તારીખ ૧૧/૦૧/૧૯૯૯ ના રોજ દાખલ કરવામાં આવી હતી અને તે સમયગાળા દરમિયાન, ફરિયાદી પક્ષકાર ઘરે પાછી આવી ગઈ હતી. સાક્ષીએ સ્પષ્ટતા કરી હતી કે તેમની હેબિયસ કોર્પસ પિટિશન દાખલ કરવાના બે કે ત્રણ દિવસ પહેલાં, ફરિયાદી પક્ષકાર ઘરે પાછી આવી ગઈ હતી. તેમણે સમર્થન આપ્યું હતું કે હેબિયસ કોર્પસ પિટિશન દાખલ કરતા પહેલાં, તેમણે તેમના વકીલને જાણ કરી હતી કે ફરિયાદી પક્ષકાર ઘરે પાછી આવી ગઈ છે. તેમણે વધુમાં સમર્થન આપ્યું હતું કે હેબિયસ કોર્પસ પિટિશનની સુનાવણી તારીખ ૧૯/૦૧/૧૯૯૯ ના રોજ હતી.

૩૧. પિતાએ તે દિવસે તુરંત ફરિયાદ દાખલ કરી ન હતી. આરોપી દ્વારા ફરિયાદી પક્ષકારને લઈ જવાની તારીખ ૧૯/૦૯/૧૯૯૮ હતી. ફરિયાદ-આંક ૮ તારીખ ૨૧/૦૯/૧૯૯૮ ના રોજ નોંધાઈ હતી, જ્યારે હેબિયસ કોર્પસ પિટિશન તારીખ ૧૯/૦૧/૧૯૯૯ ના રોજ દાખલ કરવામાં આવી હતી. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧ ના જણાવ્યા મુજબ રિટ પિટિશન પહેલાં, ફરિયાદી પક્ષકાર ઘરે પાછી આવી ગઈ હતી.

૩૨. ફરિયાદમાં, પિતાએ એવી નોંધ કરાવી હતી કે તેઓ 'રાજસ્થાન-નાગપુર ટ્રાન્સપોર્ટ' ના નામે પોતાનો ધંધો કરતા હતા અને તેઓ અમદાવાદ ખાતે તેમના પરિવાર સાથે રહેતા હતા. તેમની મોટી દીકરી ૧૬ વર્ષની હતી અને ફરિયાદી પક્ષકાર ૧૪ વર્ષની હતી. તેમની દીકરીઓ અંગ્રેજી માધ્યમ-ધ સમર્થ ઇંગ્લિશ હાઈસ્કૂલમાં ભણતી હતી અને મોટી દીકરી ધોરણ ૧૦ માં હતી અને ફરિયાદી પક્ષકાર ધોરણ ૯ માં ભણતી હતી. ફરિયાદી પક્ષકાર આઝાદ સોસાયટી ખાતે એક મહિલા શિક્ષિકા પાસેથી સાંજે ૪.૦૦ થી ૫.૩૦ વાગ્યા વચ્ચે ટ્યુશન લેતી હતી. તેમની મોટી દીકરી કે જે ધ સમર્થ ઇંગ્લિશ હાઈસ્કૂલમાં પણ ભણતી હતી તેના પરથી તેમને જાણવા મળ્યું કે ૧૫, વનરાજ સોસાયટી, આરટીઓ ગ્રાઉન્ડ પાછળ રહેતો ખંજન પલાશ નામનો છોકરો ટ્યુશન ક્લાસમાં ફરિયાદી પક્ષકારને વારંવાર મળવા આવતો હતો અને પ્રેમસંબંધ બાંધવા માટે ફરિયાદી પક્ષકારને લલચાવતો હતો. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧ એ વધુમાં જણાવ્યું હતું કે તેઓ આઝાદ સોસાયટી ખાતે ટ્યુશન ક્લાસમાં વારંવાર પૂછપરછ કરવા જતા હતા અને

ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧ એ આરોપીને તેની બાઈક સાથે ત્યાં ઊભેલો જોયો હતો. ફરિયાદના દિવસે, તેમણે આંક ૮ માં પોલીસને જાણ કરી હતી કે આશરે ૧૫ દિવસ પહેલાં, તેમની મોટી દીકરી-જસમીતે તેમને જાણ કરી હતી કે તેની નાની બહેન-ફરિયાદી પક્ષકાર ટ્યુશન ક્લાસમાં ગઈ ન હતી અને ખંજન પલાશ સાથે ફરી રહી હતી. તેથી, તે દિવસે, ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧ ફરિયાદી પક્ષકારના ટ્યુશન ક્લાસ ખાતે આઝાદ સોસાયટી ગયા હતા અને તેમને જણાવ્યું કે ફરિયાદી પક્ષકાર ત્યાં હાજર ન હતી. તેમણે થોડો સમય રાહ જોઈ અને પછી જોયું કે ખંજન પલાશ ફરિયાદી પક્ષકારને બાઈક પર પાછળ બેસાડીને લાવ્યો હતો અને તેથી, તેમણે આરોપીને તેમની પુત્રીની પાછળ પડવાનું બંધ કરવાની ધમકી આપી હતી.

૩૩. ફરિયાદ-આંક ૮ માં વધુમાં નોંધવામાં આવ્યું છે કે તારીખ ૧૬/૦૮/૧૯૯૮ ના રોજ, દીકરી-ફરિયાદી પક્ષકાર શાળાએથી તેની રોજિંદી દિનચર્યા મુજબ ઘરે આવી હતી અને કપડાં બદલીને આઝાદ સોસાયટી ખાતે ટ્યુશન ક્લાસમાં ગઈ હતી. તેનો ટ્યુશન ક્લાસ આશરે સાંજે ૪.૦૦ વાગ્યે હતો અને તે આશરે ૩.૪૫ વાગ્યે ઘરેથી નીકળી હતી, અને ત્યારબાદ, આશરે ૪.૧૦ વાગ્યે, ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧ ને આરોપી-ખંજન પલાશનો ફોન આવ્યો જેમાં તેણે જણાવ્યું કે તે ફરિયાદી પક્ષકારને બહાર લઈ જઈ રહ્યો છે અને તેની પાસે રૂ. ૪,૦૦૦/- થી રૂ. ૫,૦૦૦/- છે અને તેમને જાણ કરી કે તેઓ ૭-૮ દિવસ

બહાર રહેશે. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧ ના જણાવ્યા મુજબ, ત્યારબાદ તેઓ આઝાદ સોસાયટી ગયા પરંતુ દીકરી-ફરિયાદી પક્ષકાર મળી ન હતી.

૩૩.૧ આંક ૮ પરની ફરિયાદમાં એવું નોંધવામાં આવ્યું છે કે ફરિયાદના દિવસે, આરોપીની માતા-દિવ્યાબેને સાંજે આશરે ૩ વાગ્યે તેની દીકરી-ફરિયાદી પક્ષકારને ઘરે મૂકી દીધી હતી અને ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧ ને તેની સંભાળ રાખવા કહ્યું હતું. ત્યારબાદ, તેમણે તેમની દીકરી-ફરિયાદી પક્ષકારને પૂછ્યું જેણે જણાવ્યું કે આરોપી-ખંજન તેને આઝાદ સોસાયટીના નાકે મળ્યો હતો અને ત્યાંથી, તે તેને લઈ ગયો હતો અને તે તારીખ સુધી, તેઓ બહાર ફરી રહ્યા હતા, તેથી, તેમણે એવા કારણોસર ફરિયાદ આપી હતી કે તારીખ ૧૬/૦૮/૧૯૯૮ ના રોજ સાંજે આશરે ૧૫.૪૫ કલાકે કોઈપણ સમયે, ૧૫, વનરાજ સોસાયટી, આરટીઓ ગ્રાઉન્ડ પાછળ, રાણીપ, અમદાવાદના રહેવાસી ખંજન પલાશે લગ્ન કરવાના ઈરાદાથી લલચાવીને અથવા ગેરકાયદેસર હેતુ માટે આઝાદ સોસાયટીના છેકેથી લલચાવીને તેમની આશરે ૧૪ વર્ષની દીકરીને તેમના કાયદેસરના વાલીપણામાંથી લઈ ગયો હતો અને તેથી, જરૂરી કાર્યવાહી કરવા માટે આરોપી વિરુદ્ધ ફરિયાદ આપવામાં આવી હતી.

૩૪. આઈપીસીની કલમ ૩૬૬ નીચે મુજબ વંચાય છે :-

“૩૬૬. સ્ત્રીના લગ્ન કરાવવાની ફરજ પાડવા માટે, વગેરે હેતુથી તેનું અપહરણ કરવું, ભગાડી જવું અથવા પ્રેરિત કરવું. જે કોઈ કોઈપણ સ્ત્રીનું અપહરણ કરે અથવા ભગાડી જાય તેવા ઈરાદા સાથે કે તેણીને તેની ઈચ્છા વિરુદ્ધ કોઈપણ વ્યક્તિ સાથે લગ્ન કરવાની ફરજ પાડી શકાય, અથવા તેણીને ફરજ પાડવામાં આવશે તેવી સંભાવના હોવાનું જાણીને, અથવા તેણી પર બળજબરીથી અથવા ગેરકાયદેસર સંભોગ કરવા માટે લલચાવી શકાય તે હેતુથી, અથવા તેણી પર બળજબરીથી અથવા ગેરકાયદેસર સંભોગ માટે લલચાવવામાં આવશે તેવી સંભાવના હોવાનું જાણીને, તેને બંનેમાંથી કોઈપણ વર્ણનની કેદની સજા કરવામાં આવશે જે દસ વર્ષ સુધી લંબાવી શકાય છે, અને દંડને પણ પાત્ર રહેશે; અને જે કોઈ, આ સંહિતામાં વ્યાખ્યાયિત કર્યા મુજબના ફોજદારી ધાકધમકી દ્વારા અથવા સત્તાના દુરુપયોગ દ્વારા અથવા દબાણની અન્ય કોઈપણ પદ્ધતિ દ્વારા, કોઈપણ સ્ત્રીને કોઈપણ સ્થળેથી જવા માટે પ્રેરિત કરે છે તેવા ઈરાદા સાથે કે તેણીને કોઈપણ વ્યક્તિ સાથે ગેરકાયદેસર સંભોગ કરવાની ફરજ પાડવામાં આવી શકે છે અથવા લલચાવી શકાય છે, અથવા તે જાણીને કે તેની શક્યતા છે, તે ઉપરોક્ત મુજબ શિક્ષાપાત્ર રહેશે.”

૩૫.પિતા તરીકે ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧ નો પુરાવો સ્પષ્ટ કરશે કે પિતાને જાણ હતી કે આરોપી વારંવાર ફરિયાદી પક્ષકારને મળતો હતો અને ફોન પર ફરિયાદી પક્ષકાર સાથે વારંવાર વાત પણ કરતો હતો. પિતા બનાવની તારીખથી વાકેફ નથી. તારીખ ૨૧/૦૮/૧૯૯૮ ની ફરિયાદ-આંક ૮ માં બનાવની તારીખ ૧૬/૦૮/૧૯૯૮ દર્શાવવામાં આવી છે અને ફરિયાદ-આંક ૮ માં પિતા જણાવે

છે કે આરોપીની માતા-દિવ્યાબેન ફરિયાદી પક્ષકારને આશરે ૩.૦૦ વાગ્યે ઘરે લાવ્યા હતા અને ફરિયાદીને તેની સંભાળ રાખવા કહ્યું હતું.

૩૬. તપાસ કરનાર અમલદાર-ભરતસિંહ પંજુબા વાઘેલા-ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧૦ ના જણાવ્યા મુજબ, ફરિયાદી પક્ષકાર તારીખ ૧૭/૧૧/૧૯૯૮ ના રોજ ભાગી ગઈ હતી અને તારીખ ૧૫/૦૧/૧૯૯૯ ના રોજ જજ બંગલો ચોકી ખાતે તેમની સમક્ષ હાજર થઈ હતી. આ હકીકત પિતાની ફરિયાદ-આંક ૮ નો વિરોધાભાસ કરે છે. પિતા જણાવે છે કે ફરિયાદી પક્ષકાર તારીખ ૧૬/૦૯/૧૯૯૮ ના રોજ ભાગી ગઈ હતી જ્યારે તપાસ કરનાર અમલદારની જુબાની ભાગી જવાની તારીખ ૧૭/૧૧/૧૯૯૮ નોંધે છે.

૩૭. આમ, ફરિયાદ આંક-૮ થી શરૂ થતી તપાસનો આધાર શંકાસ્પદ બની જાય છે. ત્યારબાદ એવું જણાય છે કે ફરિયાદ પછી ફરીથી ફરિયાદી પક્ષકારે ઘર છોડી દીધું હતું કારણ કે ફરિયાદમાં એવી નોંધ કરવામાં આવી છે કે આરોપીની માતા ફરિયાદી પક્ષકારને તેમના ઘરે પાછી લાવી હતી. આઈપીસીની કલમ ૩૬૬ હેઠળની જોગવાઈ જેનો ઉપર ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો છે તે જ્યાં સુધી સાબિત ન થાય કે ફરિયાદી પક્ષકારનું અપહરણ તેણીની ઈચ્છા વિરુદ્ધ લગ્ન કરવાની ફરજ પાડવાના અથવા તેણીને ગેરકાયદેસર સંભોગ માટે દબાણ કરવાના કે લલચાવવાના ઈરાદા સાથે કરવામાં આવ્યું હતું ત્યાં સુધી લાગુ પડતી નથી.

૩૮. મોટી બહેન-જસમીત ગુરુદેવસિંઘ બક્ષીની ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૩ તરીકેની જુબાની નોંધે છે કે ફરિયાદી પક્ષકાર બે વાર ગઈ હતી, પહેલી વાર ૧૯૯૮ ના વર્ષમાં ૧૬મી નવેમ્બરે ૨-૩ દિવસ માટે. બંને વખતે, મોટી બહેને જણાવ્યું હતું કે ફરિયાદી પક્ષકાર આરોપીના ઘરે ગઈ હતી. મોટી બહેન બનાવની તારીખે શું બન્યું હતું તે વિશે જાણતી નથી કારણ કે તે તે દિવસે ટ્યુશન ક્લાસમાં ગઈ ન હતી. મોટી બહેન-ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૩ જણાવે છે કે ફરિયાદી પક્ષકારે તેને જાણ કરી હતી કે તે ખંજનના ઘરે ગઈ હતી અને એકવાર, તે ખંજન સાથે મહુડી ગઈ હતી અને બીજી વખતે, બે મહિના સુધી, તે ખંજનના ઘરે રહી હતી. પોલીસ શોધખોળ માટે ગઈ હતી પરંતુ ફરિયાદી પક્ષકાર ખંજનના ઘરે મળી ન હતી પરંતુ ફરિયાદી પક્ષકારે તેને જાણ કરી હતી કે જ્યારે પોલીસ ત્યાં આવી ત્યારે તે ઘરના ઉપરના માળે માળિયામાં હતી. મોટી બહેને જણાવ્યું હતું કે ત્યારબાદ, એકવાર તેની માતા ગાંધીનગર ખાતે ખંજનના પિતાના ઘરે ગઈ હતી અને ફરિયાદી પક્ષકાર ત્યાં મળી આવી હતી અને તેની માતા તેને ગાંધીનગરના ઘરેથી પોતાની સાથે પાછી લાવી હતી. ખંજનના પિતા, ભાઈ અને ભાભી અને માતા સાથે રહેતા હતા અને જ્યારે તેની માતાએ આરોપીના ઘરની મુલાકાત લીધી ત્યારે આરોપી-ખંજન અને ફરિયાદી પક્ષકાર પરિવારના સભ્યો સાથે ત્યાં મળી આવ્યા હતા. પુરાવામાં, મોટી બહેને ફરિયાદી પક્ષકાર ટ્યુશન ક્લાસમાં આરોપીને મળતી હોવા અંગે પોતાની અજ્ઞાનતા દર્શાવી હતી અને જણાવ્યું હતું કે જ્યારે

ફરિયાદી પક્ષકાર આરોપી સાથે જતી રહી ત્યારે તેને ખબર પડી કે તેઓ એકબીજાને મળતા હતા.

૩૯. તેના પુરાવામાં, ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૩-બહેને જણાવ્યું હતું કે પહેલી વાર અને બીજી વાર, જ્યારે ફરિયાદી પક્ષકાર જતી રહી હતી, ત્યારે તેણે તેને ફોન કર્યો હતો અને કહ્યું હતું કે તે આરોપી સાથે લગ્ન કરવા માંગે છે અને તેને લગ્નની કંકોત્રી તૈયાર કરાવવા કહ્યું હતું. સાક્ષી-ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૩ એ તેની માતાને પણ જાણ કરી હતી, જેમણે ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૩ ના જણાવ્યા મુજબ તેને કહ્યું હતું કે જો ફરીથી ફોન આવે, તો ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૩ એ ફરિયાદી પક્ષકારને પૂછવું પડશે કે કંકોત્રી છપાવ્યા પછી તેઓ ક્યાં મોકલશે. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૩ એ વધુમાં જણાવ્યું હતું કે ફરિયાદી પક્ષકાર તેની માતા સાથે વાત કરતી નહોતી, પરંતુ ફરિયાદી પક્ષકાર તેની સાથે તમામ બાબતોની ચર્ચા કરતી હતી.

૪૦. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૩ એ વધુમાં જણાવ્યું હતું કે જ્યારે તેઓએ હાઇકોર્ટમાં રિટ પિટિશન દાખલ કરી હતી, ત્યારે ફરિયાદી પક્ષકાર તારીખ ૧૪/૦૧/૧૯૯૯ ના રોજ પોલીસ સ્ટેશને આવી હતી. ત્યારબાદ આરોપીના સગા-સંબંધીઓ લગ્નના પ્રસ્તાવ સાથે તેમના ઘરે આવ્યા હતા, તે સમયે ફરિયાદી પક્ષકારની માતાએ જણાવ્યું હતું કે ફરિયાદી પક્ષકાર હજુ નાની છે અને તેઓ તે સમયે લગ્ન વિશે વિચારશે નહીં. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૩ ના જણાવ્યા મુજબ ફરિયાદી

પક્ષકાર તેની સાથે વાત કરવા માટે આરોપીના મોબાઈલ ફોનનો ઉપયોગ કરતી હતી. તેણીએ વધુમાં જણાવ્યું હતું કે બીજી વાર જ્યારે ફરિયાદી પક્ષકારે ઘર છોડ્યું ત્યારે આરોપીની માતા ફરિયાદી પક્ષકારને ઘરે પાછી લાવી હતી. ત્રીજી વાર જ્યારે તે ગઈ, ત્યારબાદ, તેઓએ પોલીસ ફરિયાદ આપી અને તેઓ ફરિયાદી પક્ષકારને પાછી લાવવા ગયા હતા. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૩ એ વધુમાં જણાવ્યું હતું કે આરોપી તેના ખાસ મિત્ર-મેહુલના ભાઈનો મિત્ર હતો.

૪૧. મોટી બહેનની જુબાની પરથી જણાય છે કે ફરિયાદી પક્ષકારે ત્રણ વાર ઘર છોડ્યું હતું. પુરાવા સૂચવે છે કે તે પોતાની સ્વેચ્છાએ ઘર છોડી રહી હતી. ફરિયાદી પક્ષકાર મોટી બહેનને આરોપી સાથે લગ્ન કરવાના પોતાના ઈરાદા વિશે જણાવતી હતી. ફરિયાદી પક્ષકારે લગ્નની કંકોત્રી પણ તૈયાર રાખવા કહ્યું હતું. બીજી વાર ફરિયાદી પક્ષકાર ગઈ ત્યારે તે આરોપીના ઘરે લગભગ બે મહિના રહી હતી. સાક્ષી-ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૩ એ જણાવ્યું હતું કે તે જાણતી ન હતી કે બીજી વાર જ્યારે ફરિયાદી પક્ષકારે ઘર છોડ્યું ત્યારે તે તેના મિત્રના ઘરે રહેતી હતી. અહીં ફરિયાદી પક્ષકાર તેની મોટી બહેનને એવું નથી કહી રહી કે આરોપી ખંજન તેને લગ્નના વચન સાથે લઈ ગયો હતો. લગ્નનો ઈરાદો ફરિયાદી પક્ષકારનો હોવાનું જણાય છે.

૪૨. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૨-ફરિયાદી પક્ષકારની માતા-વરિન્દર બક્ષીએ જણાવ્યું હતું કે ફરિયાદી પક્ષકાર ધોરણ ૯ માં ભણતી હતી અને તે સમયે, તે

ટ્યુશન માટે આઈઆઈએમ ઈન્સ્ટિટ્યૂટમાં જતી હતી અને ત્યાં, આરોપી ફરિયાદી પક્ષકારને લલચાવીને અને ફોસલાવીને પોતાની તરફ આકર્ષિત કરતો હતો, આરોપીએ ફરિયાદી પક્ષકારને તેની બાઈક પર બેસવા કહ્યું હતું. ફરિયાદી પક્ષકાર આરોપીથી પ્રભાવિત થઈ ગઈ અને તે તેની બાઈક પર બેસી ગઈ, એ રીતે, માતાએ જણાવ્યું કે આરોપીએ ફરિયાદી પક્ષકારને ફસાવી દીધી હતી. ત્યારબાદ, તે ફરિયાદી પક્ષકારને પોતાની સાથે લગભગ ૪-૫ દિવસ બહાર લઈ ગયો હતો અને ત્યારબાદ, આરોપીએ ફરિયાદી પક્ષકાર પાસે ફોન કરાવ્યો અને જાણ કરી કે હવે તે ઘરે પાછી નહીં આવે અને ત્યારબાદ, દિવ્યાબેન (આરોપીની માતા) ફરિયાદી પક્ષકારને ઘરે મૂકવા આવ્યા હતા. માતાએ જણાવ્યું હતું કે ત્યારબાદ, ફરીથી આરોપી ફરિયાદી પક્ષકારને લઈ ગયો અને જ્યારે તેઓએ પૂછપરછ કરી ત્યારે તેઓને ગાંધીનગર ખાતે આરોપીના ઘરે ફરિયાદી પક્ષકાર મળી આવી જ્યાં આરોપીના પરિવારના તમામ સભ્યો હાજર હતા અને તે ફરિયાદી પક્ષકારને ઘરે પાછી લાવી અને ત્રીજી વાર, જ્યારે ફરિયાદી પક્ષકારને આરોપી દ્વારા લઈ જવામાં આવી, ત્યારે માતા-પિતા અને અન્ય સંબંધીઓએ ફરિયાદી પક્ષકારને લગભગ બે મહિના સુધી તેમના ઘરે રાખી હતી. ત્યારબાદ, તેઓએ હાઈકોર્ટમાં રિટ પિટિશન દાખલ કરી હતી. હાઈકોર્ટમાં કેસ દાખલ થતાં, આરોપીના માતા-પિતા ફરિયાદી પક્ષકારને પોલીસ સ્ટેશને લાવ્યા અને માતાના જણાવ્યા મુજબ, આરોપીના માતા-પિતાએ ફરિયાદી પક્ષકારને પ્રભાવિત કરી અને તેને નારી નિકેતન મોકલી આપી. માતાએ જણાવ્યું હતું કે આરોપી તેને પહેલી વાર લઈ

ગયો હોવાથી, તે કહી શકે છે કે તે આરોપી જ હતો જે તેને વારંવાર લઈ જતો હતો અને આરોપીએ ફરિયાદી પક્ષકારનો અયોગ્ય લાભ લીધો હતો, જે તેણીએ જણાવ્યું કે ૧૪ વર્ષની હતી. માતા દ્વારા ફરિયાદી પક્ષકારની જન્મ તારીખ ૧૬/૧૧/૧૯૮૪ જણાવવામાં આવી હતી.

૪૩. અપીલકર્તા તરફે વિદ્વાન વકીલે ધ ન્યૂ સમર્થ હાઈસ્કૂલ, અમદાવાદના હેડ ક્લાર્ક ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૭-લાલજીભાઈ બચનભાઈ પરમારના પુરાવાનો સંદર્ભ આપીને ભોગ બનનારની ઉંમર સામે સખત વાંધો ઉઠાવ્યો હતો. વકીલ શ્રી વ્યાસે રજૂઆત કરી હતી કે રેકર્ડ પર આવ્યું છે કે ફરિયાદી પક્ષકાર આરોપી સાથે ત્રણ વાર ભાગી ગઈ હતી. માતા-પિતા તેમજ મોટી બહેન ભાગી જવાની તારીખો વિશે ચોક્કસ નથી. પિતાના જણાવ્યા મુજબ, બનાવ સમયે ફરિયાદી પક્ષકાર ૧૬ વર્ષની હતી જ્યારે માતાએ તેની ઉંમર ૧૪ વર્ષ દર્શાવી છે. વકીલ શ્રી વ્યાસે રજૂઆત કરી હતી કે ભાગી જવાની પ્રથમ તારીખ સાબિત થઈ નથી પરંતુ કથિત ૧૬/૦૮/૧૯૮૮ ના બનાવ માટે ફરિયાદ તારીખ ૨૧/૦૮/૧૯૮૮ ની છે. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૭ નો પુરાવો એ બાબતનો છે કે ફરિયાદી પક્ષકારે તેમની શાળા-ધ ન્યૂ સમર્થ હાઈસ્કૂલ, અમદાવાદમાં તારીખ ૦૧/૦૫/૧૯૮૮ ના રોજ પ્રવેશ મેળવ્યો હતો. શાળામાં પ્રવેશની આ તારીખ જ જન્મ તારીખને શંકાસ્પદ બનાવશે કારણ કે વર્ષ ૧૯૮૮ માં ફરિયાદ દાખલ કરતા પહેલા પણ, ફરિયાદી પક્ષકાર આરોપી સાથે ગઈ હતી અને તેથી, માતા-પિતા પાસે નવી શાળામાં ફરિયાદી પક્ષકારની ખોટી જન્મ તારીખ આપવાનો પૂરો ઈરાદો હોઈ શકે

છે. વકીલ શ્રી વ્યાસે, આમ જણાવ્યું કે જ્યારે ફરિયાદી પક્ષકાર હજુ ધોરણ ૯ માં દાખલ થયેલી હતી, ત્યારે તેની પાસે મેટ્રિક્યુલેશન પ્રમાણપત્ર ન હોઈ શકે અને તેથી, તેણીએ પ્રથમ અભ્યાસ કરેલ શાળામાંથી જન્મ તારીખનું પ્રમાણપત્ર ગ્રાહ્ય પુરાવો બનશે અને ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૭ દ્વારા લાવવામાં આવેલ દસ્તાવેજ નહીં. વકીલ શ્રી વ્યાસે વધુમાં જણાવ્યું હતું કે અભ્યાસ કરેલ શાળાના જન્મ તારીખના પ્રમાણપત્રની ગેરહાજરીમાં, માતા-પિતા કોર્પોરેશન અથવા મ્યુનિસિપલ સત્તામંડળ દ્વારા આપવામાં આવેલ જન્મ પ્રમાણપત્ર રજૂ કરી શક્યા હોત, જ્યારે ફરિયાદી પક્ષકારનું જન્મ સ્થળ દિલ્લી ખાતે દર્શાવવામાં આવ્યું છે.

૪૪. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૭-લાલજીભાઈ બચનભાઈ પરમાર તારીખ ૧૨/૧૨/૧૯૯૮ ના રોજ ધ ન્યૂ સમર્થ ઇંગ્લિશ સ્કૂલ ખાતે હેડ ક્લાર્ક તરીકે સેવા આપતા હતા. તેઓ તેમની સાથે વર્ષ ૧૯૯૮-૯૯ માટેનું જનરલ રજિસ્ટર લાવ્યા હતા. તેમણે નોંધ નં. ૫૯૨ નો સંદર્ભ આપ્યો અને જણાવ્યું કે ફરિયાદી પક્ષકાર લિટલ ફ્લાવર સ્કૂલમાંથી તેમની શાળામાં દાખલ થઈ હતી અને રજિસ્ટરમાં નોંધ મુજબ, ફરિયાદી પક્ષકારની જન્મ તારીખ ૧૬/૧૧/૧૯૮૪ હતી અને તેણીએ તારીખ ૦૧/૦૫/૧૯૯૮ ના રોજ ધોરણ ૯ માં તેમની શાળામાં પ્રવેશ લીધો હતો. તેણીએ તારીખ ૨૫/૧૧/૧૯૯૮ ના રોજ શાળા છોડી દીધી હતી. ઉલટતપાસમાં, સાક્ષીએ સમર્થન આપ્યું હતું કે જો નોંધાયેલી હકીકતો ખોટી હોય, તો ખોટી વિગતો આપવામાં આવી હોવાનું જણાશે અને જણાવ્યું કે જ્યારે તેઓ ધોરણ ૧ માં વિદ્યાર્થીઓને પ્રવેશ આપે છે, ત્યારે તેઓ

મ્યુનિસિપલ કોર્પોરેશનના જન્મ પ્રમાણપત્ર માટે આગ્રહ રાખે છે અને જો પ્રવેશ અન્ય શાળામાંથી બદલી પર હોય, તો તેઓ સ્કૂલ લિવિંગ સર્ટિફિકેટ માંગશે. તેમના રેકૉર્ડ મુજબ, ફરિયાદી પક્ષકારનું જન્મ સ્થળ દિલ્હી હતું. લિટલ ફ્લાવર સ્કૂલ ખાતે દિલ્હી મ્યુનિસિપલ કોર્પોરેશનનું જન્મ પ્રમાણપત્ર રજૂ કરવામાં આવ્યું હતું કે કેમ તે સાક્ષી જણાવી શક્યા ન હતા.

૪૫. વિદ્વાન એ.પી.પી. દ્વારા સંદર્ભિત એમ.પી. રાજ્ય વિ. અનૂપસિંહ (ઉપર મુજબ) ના કેસમાં, ઉંમર નક્કી કરવામાં લાગુ પડતા જુવેનાઇલ જસ્ટિસ (કેર એન્ડ પ્રોટેક્શન ઓફ ચિલ્ડ્રન) ૩૯, ૨૦૦૭ (જે હવે પછી સંક્ષિપ્તમાં 'જેજે ૩૯, ૨૦૦૭' તરીકે ઉલ્લેખિત છે) ના નિયમ ૧૨(૩) ના સંદર્ભમાં મહાદેવ તે કેરબા મસ્કે નો પુત્ર વિ. મહારાષ્ટ્ર રાજ્ય અને અન્ય, (૨૦૧૩) ૧૪ એસ.સી.સી. ૬૩૭ ના કેસનો સંદર્ભ આપવામાં આવ્યો છે.

૪૬. જુવેનાઇલ ૩૯, ૨૦૦૭ નો નિયમ ૧૨ નીચે મુજબ વંચાય છે :—

“૧૨. ઉંમર નક્કી કરવા માટે અનુસરવાની પ્રક્રિયા.

(૧) કાયદા સાથે સંઘર્ષમાં રહેલા બાળક અથવા કિશોરને લગતા દરેક કેસમાં, કોર્ટ અથવા બોર્ડ, કેસ હોય તે રીતે, આ નિયમોના નિયમ ૧૮માં ઉલ્લેખિત સમિતિ, તે હેતુ માટે અરજી કરવાની તારીખથી ત્રીસ દિવસના સમયગાળાની અંદર કાયદા સાથે સંઘર્ષમાં

રહેલા આવા કિશોર અથવા બાળક અથવા કિશોરની ઉંમર નક્કી કરશે.

(૨) કોર્ટ અથવા બોર્ડ અથવા, કેસ હોય તે રીતે, સમિતિ કિશોર અથવા બાળક અથવા, કેસ હોય તે રીતે, કાયદા સાથે સંઘર્ષમાં રહેલા કિશોરની કિશોરતા અથવા અન્યથા નક્કી કરશે, પ્રથમ દષ્ટિએ શારીરિક હાજરી અથવા દસ્તાવેજોના આધારે, જો ઉપલબ્ધ હોય તો, અને તેને નિરીક્ષણ ગૃહ અથવા જેલમાં મોકલશે.

(૩) કાયદા સાથે સંઘર્ષમાં રહેલા બાળક અથવા કિશોરને લગતા દરેક કેસમાં, વય નિર્ધારણની તપાસ અદાલત અથવા બોર્ડ દ્વારા હાથ ધરવામાં આવશે અથવા, જે પણ કેસ હોય, સમિતિ દ્વારા પુરાવા મેળવીને હાથ ધરવામાં આવશે –

(એ) (i) મેટ્રિક્યુલેશન અથવા સમકક્ષ પ્રમાણપત્રો, જો ઉપલબ્ધ હોય તો; અને તેની ગેરહાજરીમાં;

(ii) પ્રથમ અભ્યાસ કરેલ શાળામાંથી (પ્લે સ્કૂલ સિવાયની) જન્મ તારીખનું પ્રમાણપત્ર; અને તેની ગેરહાજરીમાં;

(iii) કોર્પોરેશન અથવા મ્યુનિસિપલ ઓથોરિટી અથવા પંચાયત દ્વારા આપવામાં આવેલ જન્મ પ્રમાણપત્ર;

(બી) અને માત્ર ઉપરોક્ત કલમ (એ) ના (i), (ii) અથવા (iii) માંથી કોઈપણની ગેરહાજરીમાં જ, યોગ્ય રીતે

રચાયેલા મેડિકલ બોર્ડ પાસેથી તબીબી અભિપ્રાય માંગવામાં આવશે, જે કિશોર અથવા બાળકની ઉંમર જાહેર કરશે. જો ઉંમરનું ચોક્કસ મૂલ્યાંકન ન થઈ શકે, તો કોર્ટ અથવા બોર્ડ અથવા, જે પણ હોય, સમિતિ, તેમના દ્વારા નોંધવાના કારણોસર, જો જરૂરી જણાય તો, બાળકની અથવા કિશોરની ઉંમર એક વર્ષના ગાળામાં ઓછી ગણીને તેને લાભ આપી શકે છે, અને, આવા કેસમાં હુકમ પસાર કરતી વખતે, જે પુરાવા ઉપલબ્ધ હોય, અથવા તબીબી અભિપ્રાય, જે પણ હોય, તેને ધ્યાનમાં લીધા પછી, તેની ઉંમરના સંદર્ભમાં તારણ નોંધશે અને કોઈપણ કલમ (એ) (i), (ii) માં નિર્દિષ્ટ પુરાવાઓમાંથી કોઈ એકના સંદર્ભમાં તારણ રેકૉર્ડ કરશે. (૩) અથવા તેની ગેરહાજરીમાં, કલમ (બી) કાયદા સાથે સંઘર્ષમાં રહેલા આવા બાળક અથવા કિશોરના સંબંધમાં ઉંમરનો નિર્ણાયક પુરાવો હશે.

(જ) જો પેટા-નિયમ (૩) માં નિર્દિષ્ટ નિર્ણાયક પુરાવાઓમાંથી કોઈપણના આધારે, ગુનાની તારીખે કિશોર અથવા બાળક અથવા કાયદા સાથે સંઘર્ષમાં રહેલા કિશોરની ઉંમર ૧૮ વર્ષથી ઓછી હોવાનું જણાય, તો કોર્ટ અથવા બોર્ડ અથવા, જે પણ હોય, સમિતિ લેખિતમાં ઉંમર દર્શાવતો અને સદર અધિનિયમ અને આ નિયમોના હેતુ માટે કિશોરાવસ્થાની સ્થિતિ અથવા અન્યથા જાહેર કરતો હુકમ પસાર કરશે અને આવા કિશોર અથવા સંબંધિત વ્યક્તિને હુકમની નકલ આપવામાં આવશે.

(૫) સદર અધિનિયમની કલમ ૭-એ, કલમ ૬૪ અને આ નિયમોની શરતો અનુસાર, અન્ય બાબતોની સાથે, જ્યાં વધુ તપાસ

અથવા અન્યથા જરૂરી હોય તે સિવાય, આ નિયમના પેટા-નિયમ (૩) માં ઉલ્લેખિત પ્રમાણપત્ર અથવા અન્ય કોઈપણ દસ્તાવેજ પુરાવાની તપાસ કર્યા પછી અને મેળવ્યા પછી કોર્ટ અથવા બોર્ડ દ્વારા કોઈ વધુ તપાસ કરવામાં આવશે નહીં.

(૬) આ નિયમમાં સમાવિષ્ટ જોગવાઈઓ તે નિકાલ કરાયેલા કેસોને પણ લાગુ પડશે, જ્યાં કાયદા સાથે સંઘર્ષમાં રહેલા કિશોરના હિતમાં યોગ્ય હુકમ પસાર કરવા માટે સદર અધિનિયમ હેઠળ સજાની મુક્તિની જરૂર હોય તેવા કેસોમાં પેટા-નિયમ (૩) અને સદર અધિનિયમમાં સમાવિષ્ટ જોગવાઈઓ અનુસાર કિશોરાવસ્થાની સ્થિતિ નક્કી કરવામાં આવી નથી."

૪૭. માનનીય સુપ્રીમ કોર્ટે મહાદેવ તે કેરના મસ્કે નો પુત્ર (ઉપર મુજબ) ના ફરરા ૧૨ માં નીચે મુજબ અવલોકન કર્યું છે:-

"નિયમ ૧૨(૩)(બી) હેઠળ ખાસ જોગવાઈ કરવામાં આવી છે કે માત્ર નિયમ ૧૨(૩)(એ)(૧) થી (૩) હેઠળ વર્ણવેલ વૈકલ્પિક પદ્ધતિઓની ગેરહાજરીમાં જ તબીબી અભિપ્રાય માંગી શકાય છે. કિશોરની ઉંમર નક્કી કરવા માટે પ્રવર્તમાન આવા વૈધાનિક નિયમના પ્રકાશમાં અમારા સુવિચારિત અભિપ્રાય મુજબ, ભોગ બનનારની ઉંમર નક્કી કરવાના હેતુ માટે પણ અદાલતો દ્વારા આ જ માપદંડ યોગ્ય રીતે અનુસરી શકાય છે."

૪૭.૧ સંદર્ભિત ચુકાદામાં એવો નિષ્કર્ષ કાઢવામાં આવ્યો છે કે કિશોરની ઉંમર નક્કી કરવા માટે લાગુ પડતો માપદંડ ભોગ બનનાર માટે પણ અનુસરી શકાય

છે. ઉમરનું નિર્ધારણ નિયમ ૧૨(૩) માં નિર્ધારિત પ્રક્રિયાને અનુસરીને કરવાનું રહેશે.

૪૮. વિજ્ઞાન એપીપી દ્વારા સંદર્ભિત એમપી રાજ્ય વિરુદ્ધ અનૂપ સિંહ (સુપ્રા) માં, કથિત બનાવ તારીખ ૦૩/૦૧/૨૦૦૩ નો છે અને જુવેનાઈલ જસ્ટિસ (કેર એન્ડ પ્રોટેક્શન ઓફ ચિલ્ડ્રન) ના ૨૦૦૭ ના નિયમો લાગુ કરવામાં આવ્યા હતા. અહીં હાલના કેસમાં, ફરિયાદ આંક ૮ મુજબ બનાવની તારીખ ૧૬/૦૮/૧૯૯૮ છે. તેથી, તે મુજબ, હાલની બાબતમાં પણ એ જ નિયમો લાગુ કરી શકાય છે.

૪૯. ડૉ. મુશ્તાક અહેમદ ગુલામરસૂલને આંક ૫૯ પર ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧૧ તરીકે તપાસવામાં આવ્યા હતા. તેમણે તારીખ ૨૨/૦૮/૧૯૯૮ ના રોજ ફરિયાદી પક્ષકારની તપાસ કરી હતી, ડૉક્ટરની જુબાની મુજબ, બપોરે ૨ થી સાંજે ૮ વાગ્યા વચ્ચે, તેઓ સિવિલ હોસ્પિટલ ખાતે મેડિકલ ઓફિસર તરીકે હતા અને બપોરે આશરે ૨.૪૦ વાગ્યે, સેટેલાઈટ પોલીસ સ્ટેશનના મહિલા પોલીસ કોન્સ્ટેબલ, બકલ નં. ૬૬૧૨ ફરિયાદી પક્ષકાર સાથે તબીબી તપાસ માટે આવ્યા હતા. ફરિયાદી પક્ષકારે, ડૉક્ટર સમક્ષ, એવી હિસ્ટ્રી આપી હતી કે ૩ મહિના પહેલાં, તેણી તેમની સામે રહેતા તેમના પડોશીઓના ઘરે આવતા છોકરા સાથે પરિચિત થઈ હતી અને તેણી પ્રેમમાં પડી હતી, તેઓ રેસ્ટોરન્ટમાં જતા

હતા અને તારીખ ૧૬/૦૯/૧૯૯૮ ના રોજ, રોડ માર્ગે બાઈક પર, તેઓ વડોદરા ગયા હતા, જ્યાં તેઓ એક હોટેલમાં રોકાયા હતા અને એકવાર, તેઓ સાથે સૂઈ ગયા હતા અને તારીખ ૧૯/૦૯/૧૯૯૮ ના રોજ ફરી પાછા આવ્યા હતા.

૫૦. ફરિયાદી પક્ષકારે ડૉક્ટરને અગાઉના બનાવ વિશે જાણ કરી નથી, જે તેની બહેન અને માતાએ આરોપી સાથે જવા અંગે જુબાની આપી હતી. તબીબી તપાસ તારીખ ૨૧/૦૯/૧૯૯૮ ના રોજ નોંધાયેલી ફરિયાદ આંક ૮ ના સંદર્ભમાં હોય તેવું જણાય છે. તેના બીજા જ દિવસે, ફરિયાદી પક્ષકારને તબીબી તપાસ માટે મોકલવામાં આવી હતી, જ્યારે તપાસ કરનાર અમલદાર-ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧૦-ભરતસિંહ વાઘેલાના જણાવ્યા મુજબ, ફરિયાદી પક્ષકાર તારીખ ૧૭/૧૧/૧૯૯૮ ના રોજ ભાગી ગઈ હતી અને તારીખ ૧૫/૦૧/૧૯૯૯ ના રોજ જજ બંગલો ચોકી ખાતે તેમની સમક્ષ હાજર થઈ હતી. આમ, જો તપાસ કરનાર અમલદારના પુરાવાને ધ્યાને લેવામાં આવે તો, ફરિયાદ આંક ૮ પછી પણ, ફરીથી ફરિયાદી પક્ષકાર આરોપી સાથે ગઈ હતી. પિતા-ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧ એ જણાવ્યું હતું કે તેમણે તારીખ ૧૧/૦૧/૧૯૯૯ ના રોજ હેબિયસ કોર્પસ પિટિશન દાખલ કરી હતી અને સુનાવણી તારીખ ૧૯/૦૧/૧૯૯૯ ના રોજ થઈ હતી, પરંતુ સુનાવણી પહેલાં, ફરિયાદી પક્ષકાર ઘરે પાછી આવી ગઈ હતી. તેથી તે મુજબ, તપાસ કરનાર અમલદાર-ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧૦ ની

જુબાની તારીખોના સંદર્ભમાં સમર્થન આપે છે. ડૉક્ટર-ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧૧ સમક્ષની હિસ્ટ્રી દર્શાવે છે કે ફરિયાદી પક્ષકાર આરોપી સાથે પ્રેમસંબંધમાં હતી.

૫૦.૧ ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૬-ડૉ. દીપકકુમાર ચંપકલાલ જદાણી દ્વારા રજૂ કરાયેલ આંક ૩૧ પરના તબીબી પુરાવા દર્શાવે છે કે તેમણે તારીખ ૧૭/૦૧/૧૯૯૯ ના રોજ ફરિયાદી પક્ષકારની તપાસ કરી હતી, જ્યારે ડૉ. મુશ્તાક અહેમદ-ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧૧ એ તારીખ ૨૨/૦૯/૧૯૯૮ ના રોજ ફરિયાદી પક્ષકારની તપાસ કરી હતી. ડૉ. મુશ્તાક અહેમદની જુબાની તેમના કેસ પેપર્સ આંક ૬૦ નો સંદર્ભ આપે છે, જ્યાં તેમણે જુબાની આપી છે કે જો ૨-૩ મહિના પહેલાં જાતીય સંભોગ સ્થાપિત થયો હોય, તો જૂનું હાઈમન રપ્ચર થવાની તમામ શક્યતાઓ હતી. ઉલટતપાસમાં, તેમણે સમર્થન આપ્યું હતું કે જો આવો જાતીય સંભોગ એક મહિના પહેલાં થયો હોય, તો તેમના દ્વારા સંદર્ભિત હાઈમન રપ્ચર થઈ શકે છે. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧૧ ફરિયાદી પક્ષકારની શારીરિક બાંધણી જોઈને કહી શક્યા ન હતા કે તેની ઉંમર ૧૮ થી ૨૦ વર્ષની વચ્ચે હોઈ શકે છે.

૫૧. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૮-પીએસઆઈ ભગવાનસિંહ કાલુસિંહ પુવાર જેમણે જણાવ્યું હતું કે તારીખ ૨૧/૦૯/૧૯૯૮ ના રોજ સેટેલાઈટ પોલીસ સ્ટેશન ખાતે સાંજે ૭.૪૫ થી ૮.૦૦ વાગ્યા વચ્ચે, ગુરુદેવસિંઘ જસબીરસિંઘ શીખ તેમની સમક્ષ આવ્યા હતા અને તેમણે તેમના દ્વારા લખાવ્યા મુજબ તેમની

ફરિયાદ નોંધી હતી. ત્યારબાદ તેમણે ફરિયાદ પીએસઓને મોકલી આપી હતી, સાક્ષી-ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૮ એ આંક ૮ પર ફરિયાદ રજૂ કરી હતી જેમાં તેમણે પોતાની તેમજ ગુરુદેવસિંઘની સહી ઓળખી બતાવી હતી. તેમણે જણાવ્યું હતું કે ફરિયાદના આધારે ફર્ટ-સી.આર. નં. ૫૧૬/૧૯૯૮ નોંધવામાં આવ્યો હતો. રિપોર્ટ આંક ૩૮ પર પુરાવામાં મૂકવામાં આવ્યો હતો. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૮ એ માતા-વિરેન્દ્ર બક્ષી-ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૨ અને મોટી બહેન-જસમીત-ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૩ નું નિવેદન નોંધ્યું હતું. ત્યારબાદ તપાસ પીએસઆઈ ડી.ટી. વાઘેલાને સોંપવામાં આવી હતી. ઉલટતપાસમાં, ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૮ એ જણાવ્યું હતું કે તારીખ ૧૪.૦૧.૯૯ ના રોજ, તેમણે બહેન-જસમીતનું નિવેદન નોંધ્યું ન હતું કે જસમીત તારીખ ૧૪.૦૧.૯૯ ના રોજ પોલીસ સ્ટેશન ખાતે તેમની સમક્ષ આવી ન હતી. તપાસ કરનાર અમલદાર-ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૮ એ જણાવ્યું હતું કે જસમીતે તેના તારીખ ૨૨.૦૯.૯૮ ના નિવેદનમાં એવી નોંધ કરાવી નથી કે ફરિયાદી પક્ષકાર આરોપી-ખંજનના ઘરે ગઈ હતી અને એકવાર ખંજન સાથે મહુડી ગઈ હતી કે તેણે તપાસ કરનાર અમલદાર સમક્ષ તેના નિવેદનમાં એવું પણ જણાવ્યું ન હતું કે બીજી વાર બે મહિના સુધી તે ખંજનના ઘરે રહી હતી. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૮ એ જણાવ્યું હતું કે જસમીતે તેના ૨૨.૦૯.૯૮ ના નિવેદનમાં એવું પણ જણાવ્યું ન હતું કે તેના પૂછવા પર ફરિયાદી પક્ષકારે કહ્યું હતું કે પોલીસ ખંજનના ઘરે તપાસ માટે ગઈ હતી અને તે સમયે ફરિયાદી પક્ષકાર મળી ન હતી, અને ફરિયાદી પક્ષકારે જસમીતને જાણ

કરી હતી કે તે માળિયામાં હતી અને ત્યારબાદ, એકવાર તેની માતા ગાંધીનગર ખાતે ખંજનના પિતાના ઘરે આવી હતી અને તે સમયે, સાક્ષીઓની હાજરીમાં ફરિયાદી પક્ષકાર મળી આવી હતી અને તેની માતા તેને ઘરે પાછી લાવી હતી. કે જસમીતે સદર નિવેદનમાં, આરોપીના પિતા, ભાઈ અને ભાભી અને માતાની હાજરીમાં ઘરમાં આરોપી અને ફરિયાદી પક્ષકાર મળી આવ્યા હોવાની નોંધ કરાવી ન હતી. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૮ એ વધુમાં જણાવ્યું હતું કે ફરિયાદી પક્ષકારે તેના તારીખ ૨૨.૦૯.૯૮ ના નિવેદનમાં ફરિયાદી પક્ષકાર તેને ફોન કરતી હોવાનું અને તે સમયે ખંજન તેની નજીક હોવાનું અને ફરિયાદી પક્ષકાર તેને ખંજનના મોબાઇલ ફોન પરથી ફોન કરતી હોવાનું અને ટેલિફોનની વિચિત્ર રીંગ વાગતાં જ તેણી જાણી જતી હતી કે તે મોબાઇલ ફોન પરથી હતો, કે તેણીએ તેના નિવેદનમાં પોલીસને એવી માહિતી આપી નથી કે તેણે મેહુલ પાસેથી આરોપીનો ટેલિફોન નંબર લીધો હતો.

પર. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૮ એ વધુમાં જણાવ્યું હતું કે સૌથી મોટી બહેન- જસમીતે તેના નિવેદનમાં જણાવ્યું નથી કે બીજી વાર ફરિયાદી પક્ષકાર ગઈ ત્યારે આરોપીની માતા તેને ઘરે પાછી લાવી હતી કે એવી પણ નોંધ કરાવી નથી કે ત્રીજી વાર જ્યારે ફરિયાદી પક્ષકાર ગઈ ત્યારે ફરિયાદી પક્ષકાર પોલીસ સમક્ષ હાજર થઈ હતી અને તેણી તેને પાછી લેવા ગઈ હતી.

૫૩. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૮ સમક્ષ માતા-વિરેન્દ્ર બક્ષીના તારીખ ૨૧.૦૯.૯૮ ના નિવેદન અંગે વધુ ઉલટતપાસ કરવામાં આવી હતી જ્યાં તપાસ કરનાર અમલદારે જણાવ્યું છે કે માતાએ તેમના નિવેદનમાં એવું જણાવ્યું નથી કે આરોપી-ખંજન ફરિયાદી પક્ષકાર જ્યારે ટ્યુશનમાં જતી ત્યારે તેણીને પોતાની તરફ આકર્ષિત કરવાનો પ્રયાસ કરતો હતો અને ત્યારબાદ ફરિયાદી પક્ષકારને લલચાવીને તેની બાઈક પર બેસવા કહેતો હતો કે ફરિયાદી પક્ષકારે માતાને ફોન કરીને બોલાવ્યા હોવાની જાણ કરી ન હતી, કે માતા બીજી વાર આરોપીના ઘરે ગઈ હતી અને ગાંધીનગરથી આરોપીના પરિવારના સભ્યોની હાજરીમાં તેને પાછી લાવી હતી અને એવું પણ જણાવ્યું ન હતું કે ત્રીજી વાર ફરિયાદી પક્ષકાર ગઈ ત્યારે આરોપીના માતા-પિતા તેમજ અન્ય સંબંધીઓએ ફરિયાદી પક્ષકારને લગભગ બે મહિના પોતાની સાથે રાખી હતી, કે માતાએ તેમના નિવેદનમાં એવું જણાવ્યું નથી કે એકવાર આરોપી તેને લઈ ગયો હતો, તેથી તે કહી શકે છે કે તે ખંજન હતો જે ફરિયાદી પક્ષકારની સગીર વયનો અયોગ્ય લાભ લઈ રહ્યો હતો અને ખંજન પડોશમાં આવતો હતો અને તેથી, તેઓ તેનું નામ જાણતા હતા.

૫૪. આંક ૭૦ નીચેના હુકમ દ્વારા તપાસ કરનાર અમલદાર ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૮ ને ફરીથી બોલાવવામાં આવ્યા હતા. જ્યાં સાક્ષી-ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૮- તપાસ કરનાર અમલદારને તારીખ ૨૨.૦૯.૯૮ ના રોજ નોંધાયેલા ભોગ બનનારના નિવેદન વિશે પૂછવામાં આવ્યું હતું જે તેમણે સ્વીકાર્યું હતું અને તારીખ ૨૩.૦૯.૯૮ ના રોજ નોંધાયેલા ફરિયાદી પક્ષકારના વધુ નિવેદન વિશે

પણ જણાવ્યું હતું, જેમાં જણાવ્યું હતું કે બંને દિવસો જ્યારે ફરિયાદી પક્ષકારનું નિવેદન નોંધવામાં આવ્યું ત્યારે આરોપી હાજર ન હતો.

૫૫. ટ્રાયલ કોર્ટે ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૮ ને પૂછપરછ કરી હતી, જેમણે જણાવ્યું હતું કે જ્યારે તેઓ તારીખ ૨૧.૦૯.૯૮ ના રોજ સેટેલાઈટ પોલીસ સ્ટેશનમાં પીએસઆઈ હતા, તે સમયે, પીએસઆઈ-શ્રી વી.પી. વાઘેલા જજીસ બંગલો ચોકી ખાતે પોતાની ફરજ બજાવી રહ્યા હતા અને તે સમયે, તેમના સીનિયર પી.આઈ. શ્રી કુલસિંહ ગોહિલ હતા જેમણે તેમને મૌખિક રીતે શ્રી વાઘેલાને તપાસ સોંપવા કહ્યું હતું.

૫૬. અહીં એ નોંધવું જરૂરી છે કે શરૂઆતમાં એડિશનલ સિટી સેશન્સ જજ દ્વારા આઈપીસીની કલમ ૩૬૩ અને ૩૬૬ હેઠળ તારીખ ૦૧/૦૩/૨૦૦૧ ના રોજ આંક ૧ નીચે તહોમત ઘડવામાં આવ્યું હતું અને ત્યારબાદ તારીખ ૨૫/૦૫/૨૦૦૧ ના રોજ આંક ૪૭ નીચે આરોપી સામે આઈપીસીની કલમ ૩૭૬ હેઠળ તહોમત ઘડવામાં આવ્યું હતું.

૫૭. આઈપીસીની કલમ ૩૬૩ અને ૩૬૬ હેઠળ તહોમત ઘડવા માટે, એવું નોંધવામાં આવ્યું હતું કે તારીખ ૧૬.૦૯.૯૮ ના રોજ, ૧૫.૪૫ કલાક પછી અને ત્યારબાદ કોઈપણ સમયે, અમદાવાદ શહેરના આઝાદ સોસાયટી વિસ્તારમાંથી, ફરિયાદી-ગુરુદેવસિંઘ જસબીરસિંઘની દીકરીને લગ્ન બહાર ગેરકાયદેસર સંભોગ

માટે દબાણ કરવાના ઈરાદા સાથે ફરિયાદીના કાયદેસરના વાલીપણામાંથી લઈ જવામાં આવી હતી અને તે હેતુ માટે, તેણીને લલચાવીને અથવા આવી શક્યતાની જાણ હોવા છતાં તેનું અપહરણ કર્યું હતું.

૫૮. આઈપીસીની કલમ ૩૭૬ હેઠળ વધારાનું તહોમત ઘડવાના આંક ૪૭ નીચેના હુકમને ક્રિમિનલ રિવિઝન એપ્લિકેશન નં. ૩૫૭/૨૦૦૧ દાખલ કરીને આ હાઈકોર્ટ સમક્ષ પડકારવામાં આવ્યો હતો પરંતુ તારીખ ૨૯/૧૧/૨૦૦૧ ના હુકમ દ્વારા રિવિઝન એપ્લિકેશન પાછી ખેંચી લેવામાં આવી હતી, તેથી, આઈપીસીની કલમ ૩૭૬ ના વધારાના આરોપ સાથે ટ્રાયલ આગળ વધી હતી.

૫૯. ટ્રાયલ કોર્ટે દોષસિદ્ધિ નોંધતી વખતે નીચે મુજબ નોંધ્યું છે :-

“ ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧૦-ભરતસિંહ પંજુભા વાઘેલા પીએસઆઈ તરીકે ફરજ બજાવતા હતા અને ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧ દ્વારા તારીખ ૨૧/૦૯/૧૯૯૮ ના રોજ આપવામાં આવેલી ફરિયાદનો ગુનો ફર્ટ-સીઆર.નં. ૫૧૬/૯૮ તરીકે નોંધાયા પછી, તેમણે આગળની તપાસ હાથ ધરી હતી. આ સાક્ષીને એ પાસા પર તપાસવામાં આવ્યા છે કે, તારીખ ૧૫/૦૧/૧૯૯૯ ના પોતાના નિવેદનમાં તેણીએ જણાવ્યું હતું કે, તારીખ ૨૨/૦૯/૧૯૯૮ ના રોજ તેણીએ જણાવેલી તમામ હકીકતો સાચી હતી અને તારીખ ૧૬/૦૯/૧૯૯૮ ના રોજ, તે પોતાની સ્વેચ્છાએ મિત્ર ખંજન સાથે ગઈ હતી અને તેણીની સહીઓ પણ મેળવવામાં આવી હતી અને જ્યાં તેણીએ તેના માતા-પિતા દ્વારા

શારીરિક ત્રાસ આપવાની વાત જણાવી છે. જ્યારે તેણી દ્વારા આ નિવેદન આપવામાં આવ્યું ત્યારે આરોપી ગેરહાજર હતો. તેમણે એ આરોપને નકારી કાઢ્યો હતો કે, આ નિવેદન આરોપીના પિતા પાસેથી લાંચ મેળવીને નોંધવામાં આવ્યું હતું. તેમણે એ હકીકતને પણ નકારી કાઢી હતી કે, તેમણે ફરિયાદની પૂરતી તપાસ કરી ન હતી અને માત્ર નામના ખાતર આરોપીના ઘરની મુલાકાત લેતા હતા અને જાણી જોઈને તે તપાસને ગેરમાર્ગે દોરી હતી. ઉપર ચર્ચા કર્યા મુજબ, આ સાક્ષી દ્વારા કરવામાં આવેલી તપાસ બેદરકારીભરી રીતે કરવામાં આવી છે. જો બચાવપક્ષ દ્વારા સાબિત કરાયેલા વિરોધાભાષોને કોઈ માની લે તો પણ, કે તેણી પોતાની સ્વેચ્છાએ આરોપી સાથે જોડાઈ હતી, જેમ કે અગાઉ ચર્ચા કરવામાં આવી છે, તેણી પોતાની નાની ઉંમરને ધ્યાનમાં રાખીને પોતાની સ્વેચ્છા રચી શકવા અને મન બનાવી શકવા અસમર્થ હતી અને તેથી, એવું ઠરાવવાની જરૂર છે કે, તે આરોપી જ હતો જે ફરિયાદી પક્ષકારને માતા-પિતાના કાયદેસરના વાલીપણામાંથી લઈ ગયો હતો. તારીખ ૧૫/૦૧/૧૯૯૯ ના રોજ તેણી દ્વારા આપવામાં આવેલી વિગતો અંગે, કોર્ટે એ હકીકત પ્રત્યે સભાન રહેવું જોઈએ કે, તે સમય સુધીમાં ફરિયાદી પક્ષકારના પિતા દ્વારા ગુજરાત હાઈકોર્ટ સમક્ષ રિટ પિટિશન દાખલ કરી દેવામાં આવી હતી અને તેથી, આરોપીએ તેણીને સેટેલાઈટ પોલીસ સ્ટેશનના પગથિયે છોડી દીધી હતી અને આ બાબત બોર્ડ પર આવે તે પહેલાં, તારીખ ૧૮/૦૧/૧૯૯૯ ના રોજ આ નિવેદન નોંધવામાં આવ્યું હતું જ્યાં તપાસ કરનાર અમલદાર તરફથી આરોપીની તરફેણ કરવાનો સ્પષ્ટ પ્રયાસ જણાય છે કારણ કે તેમણે ત્યારબાદ તે સંસ્કરણની સત્યતાની તપાસ કરવાની તસ્દી પણ લીધી ન હતી. જોકે ફરિયાદી પક્ષકારની સહી મેળવવાની કોઈ જરૂરિયાત ન હોવા છતાં,

સંભવતઃ એ સુનિશ્ચિત કરવા માટે આ કરવામાં આવ્યું છે કે, આરોપીના પ્રભાવમાંથી બહાર આવ્યા પછી તેણી સંસ્કરણ બદલે નહીં. તેણી ગાંધીનગર ખાતે આરોપીના માતા-પિતા સાથે રહેતી રહી હતી અને જ્યારે તેઓ સદર કેસના હવાલામાં હતા, ત્યારે આ સાક્ષીના વર્તન અંગે ફરિયાદી પક્ષકારના મૌખિક પુરાવામાં ચોક્કસ આક્ષેપો છે. એ નોંધવું ખૂબ જ દુઃખદ છે કે, ૧૪ વર્ષની નાની વય ધરાવતી વ્યક્તિને રિટ પિટિશન દ્વારા લાવવા માટે જે બાબત હાઈકોર્ટ સમક્ષ છે, તેમાં તપાસ કરનાર એજન્સી દ્વારા આરોપીની તરફેણ કરવા માટે આ પ્રકારનું વલણ અપનાવવામાં આવે છે. જોકે, આ બધા છતાં, જ્યારે કોર્ટને જણાયું છે કે, માત્ર ફરિયાદી પક્ષકારની જુબાની માનવા યોગ્ય છે એટલું જ નહીં પરંતુ, આરોપી સામેના આરોપો ટકાવી રાખવા માટે તેણીની જુબાનીને અગાઉ ચર્ચા કરાયેલા પુરાવાઓ પરથી પૂરતું સમર્થન મળે છે તે સાબિત થયેલું માનવું જરૂરી છે. આમ, ફરિયાદપક્ષે અપહરણના આરોપો અને ફરિયાદી પક્ષકાર સાથે શારીરિક સંબંધ બાંધ્યા હોવાના આરોપો સાબિત કર્યા અને આરોપી દ્વારા તેણીને લઈ ગયા પછી તરત જ, તેઓ હોટેલ ઘૂંઘટ ગયા હતા જ્યાં આરોપીએ તેની સાથે શારીરિક સંબંધ બાંધ્યા હતા અને તેથી, કલમ ૩૬૧, ૩૬૬ અને કલમ ૩૭૬ હેઠળના તમામ આરોપોના ઘટકો વાજબી શંકાથી પર સાબિત થાય છે”

૬૦. વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટના જજના અવલોકનોની રેકર્ડ પરના પુરાવાના આધારે તપાસ કરવાની જરૂર છે. શું આરોપી કાયદેસરના વાલીની સંમતિ વિના ભોગ બનનાર સગીરાને પોતાની સાથે જોડાવા લઈ ગયો હતો તેનું વિશ્લેષણ કરવું

પડશે. ટ્રાયલ કોર્ટે નોંધ્યું છે કે બચાવપક્ષ દ્વારા સાબિત કરાયેલા વિરોધાભાષો પર વિશ્વાસ મૂકીને કે તેણી પોતાની સ્વેચ્છાએ આરોપી સાથે જોડાઈ હતી, જોકે તેણી પોતાની નાની ઉંમરને ધ્યાનમાં રાખીને પોતાની સ્વેચ્છા રચી શકવા અને મન બનાવી શકવા અસમર્થ હતી અને તેથી એવું ઠરાવવામાં આવ્યું હતું કે તે આરોપી જ હતો જે ફરિયાદી પક્ષકારને માતા-પિતાના કાયદેસરના વાલીપણામાંથી લઈ ગયો હતો. ટ્રાયલ કોર્ટે ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧૦ ભરતસિંહ વાઘેલાની તપાસ બેદરકારીભરી જણાઈ હતી. જોકે, વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટના જજે ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૮-તપાસ કરનાર અમલદાર-ભગવાનસિંહ કાલુસિંહ પુવારના પુરાવાનું અવલોકન કર્યું હોવા છતાં, વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટના જજ ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૮ ના પુરાવા પરથી એ નોંધવામાં નિષ્ફળ ગયા છે કે ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૮ ને આંક ૭૦ નીચેના હુકમ દ્વારા ફરીથી બોલાવવામાં આવ્યા હતા જ્યાં તપાસ કરનાર અમલદાર સમક્ષ ભોગ બનનાર સગીરાના પુરાવા કે જે તારીખ ૨૨.૦૯.૯૮ અને ૨૩.૦૯.૯૮ ના હતા તે અંગે ઉલટતપાસ કરવામાં આવી હતી. એવું જણાય છે કે વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટના જજે કોર્ટના હુકમથી ફરીથી બોલાવવામાં આવ્યા બાદ ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૮ ની વધુ ઉલટતપાસ દ્વારા રેકર્ડ પર લાવવામાં આવેલા ફરિયાદી પક્ષકારના નિવેદનના વિરોધાભાસને ધ્યાનમાં લીધો ન હતો. ભોગ બનનારનું નિવેદન તપાસ કરનાર અમલદાર ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૮ દ્વારા તારીખ ૨૨.૦૯.૯૮ તેમજ તારીખ ૨૩.૦૯.૯૮ ના રોજ નોંધવામાં આવ્યું હતું. વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટના જજે પુરાવાની

મૂલવણી કરતી વખતે ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૨ અને ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૩ ના પુરાવાને ધ્યાનમાં રાખીને એવું અવલોકન કર્યું હતું કે જોકે ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૨ અને ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૩ ના સંસ્કરણના વિરોધાભાષો રેકર્ડ પર લાવવામાં આવ્યા હતા પરંતુ મૂળ સંસ્કરણ સ્વાભાવિક રીતે સુસંગત રહ્યું હતું અને અવલોકન કર્યું કે ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૨ અને ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૩ બંનેએ જણાવ્યું છે કે આરોપીએ ફરિયાદી પક્ષકારને લલચાવી હતી અને આરોપી ફરિયાદી પક્ષકારને લઈ ગયો હતો. વિદ્વાન જજે અવલોકન કર્યું હતું કે તારીખ ૨૨.૦૯.૯૮ ના ફરિયાદી પક્ષકારના નિવેદનમાં નોંધાયું છે કે ફરિયાદી પક્ષકારે આરોપીએ તેની સાથે જાતીય સંબંધ બાંધ્યો હોવાનું જણાવ્યું ન હતું. સાક્ષીઓના નિવેદનો ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૮ દ્વારા નોંધવામાં આવ્યા હતા અને ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧૦ દ્વારા નહીં.

૬૧. ફરિયાદી પક્ષકારને ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૪ તરીકે તપાસવામાં આવી હતી જે ઈન-કેમેરા કાર્યવાહી હતી. જુબાનીમાં જણાવાયું હતું કે તે આઝાદ સોસાયટી ખાતે તેના પિતા અને માતા સાથે તેની મોટી બહેન-જસમીત સાથે રહેતી હતી. ફરિયાદી પક્ષકારે જણાવ્યું હતું કે બનાવ સમયે બંને બહેનો માણેકબાગમાં આવેલી ધ ન્યૂ સમર્થ હાઈસ્કૂલમાં ભણતી હતી. મોટી બહેન ધોરણ ૧૧ માં હતી અને તે ધોરણ ૯ માં હતી. તે અંગ્રેજી માધ્યમની શાળા હતી. તેના પિતા ટ્રાન્સપોર્ટના ધંધામાં હતા અને તેની માતા ગૃહિણી હતી. તે સાંજે ૬.૦૦ વાગ્યે ટ્યુશન માટે જતી હતી. તેની જન્મ તારીખ તેણે ૧૬/૧૧/૧૯૮૪ જણાવી હતી.

૬૨. ત્યાં આઈઆઈએમ સોસાયટી હતી જેમાં અને તેમના ઘરની બરાબર સામે સમીર એપાર્ટમેન્ટ્સ હતા. તેની માતા અને બહેન તેને ટ્યુશન ક્લાસમાં મૂકવા આવતા હતા. સાક્ષીએ જણાવ્યું હતું કે જ્યારે તે ટ્યુશનથી પાછી આવી રહી હતી ત્યારે ખંજન તેને મળ્યો, ખંજને તેને કહ્યું કે તે તેને પ્રેમ કરે છે અને તેને પોતાની સાથે જોડાવા કહ્યું અને બાઈક પર બેસવા કહ્યું. તેથી, તે તેના પર બેસી ગઈ અને ત્યારબાદ, રસ્તામાં તેણે તેને કહ્યું કે હવે તેઓ ઘરે પાછા જતા નથી અને ગાંધીનગર ખાતે આવેલી ઘૂંઘટ હોટેલમાં ગયા જ્યાં તેઓ બે દિવસ રોકાયા અને ત્યારબાદ, વડોદરાની બીજી હોટેલમાં ગયા. તેને હોટેલનું નામ યાદ નથી અને ત્યારબાદ તેઓ વડોદરાથી પાછા આવ્યા અને બેંકમાં ગયા જ્યાં ખંજનની માતા નોકરી કરતી હતી. સાક્ષીએ જણાવ્યું હતું કે બેંકમાંથી, ખંજનની માતા તેને ઘરે મૂકવા આવી હતી.

૬૩. ફરિયાદી પક્ષકારે તે તારીખ વિશે જણાવ્યું નથી કે જે દિવસે તે આરોપી સાથે ગઈ હતી અને ઘૂંઘટ હોટેલમાં રોકાઈ હતી. સાક્ષી-ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૫-કાંતિલાલ અંબાલાલ ચૌધરીને તપાસવામાં આવ્યા હતા જેઓ ઘૂંઘટ હોટેલમાં ભાગીદાર હતા જે ગાંધીનગર સેક્ટર ૨૬ જીઆઈડીસી ખાતે આવેલી છે. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૫ એ કોટ માં આરોપીને ઓળખી બતાવ્યો અને જણાવ્યું કે પોલીસ આરોપીને તેમની જગ્યાએ લાવી હતી અને તેથી, તેઓ તેને ઓળખી શક્યા હતા. સાક્ષી કોર્ટમાં રજિસ્ટર લાવ્યા હતા, રજિસ્ટરની ચકાસણી કરતાં

સાક્ષીએ જણાવ્યું હતું કે તારીખ ૧૬.૦૯.૯૮ ના રોજ તેમના રજિસ્ટરમાં ખંજન નગજીભાઈ પલાશની કોઈ નોંધ નહોતી કે રૂમ નં. ૧૦૧ માટે રજિસ્ટરમાં આરોપીની ૧૭, ૧૮, ૧૯, ૨૦, ૨૧/૦૯/૧૯૯૮ ની કોઈ નોંધ નહોતી, અને રજિસ્ટર મુજબ, તારીખ ૧૬.૦૯.૯૮ ના રોજ, તેમની હોટેલના રૂમ નં. ૧૦૧ માં સંજય પટેલ અને જુહી રાઠોડ માત્ર એક દિવસ માટે રોકાયા હતા અને જે વ્યક્તિ ત્યાં રોકાઈ હતી, તેમનું સરનામું અલકાપુરી, વડોદરાનું હતું.

૬૪. ફરિયાદી પક્ષકારે ઘૂંઘટ હોટેલમાં તેમના રોકાણની કોઈ ચોક્કસ તારીખ આપી નથી કે કોર્ટ સમક્ષની જુબાનીમાં તેણીએ એવું પણ જણાવ્યું નથી કે ઘૂંઘટ હોટેલમાં રોકાણ દરમિયાન, આરોપીએ તેની સાથે શારીરિક સંબંધો બાંધ્યા હતા.

૬૫. ફરિયાદી પક્ષકારના જણાવ્યા મુજબ આગામી તારીખ ૧૭મી નવેમ્બર, ૧૯૯૮ છે. તેણીને ખંજન તરફથી એક ફોન આવ્યો જેણે તેણીને બહાર મળવા કહ્યું અને પછી તેણે કહ્યું કે, 'આપણે નીકળવું જોઈએ'. ત્યારબાદ, ત્રણથી ચાર દિવસ તેઓ ગાંધીનગરની એક હોટેલમાં રોકાયા અને પછી સેક્ટર નં. ૨૦ ખાતે ખંજનના ઘરે રોકાયા જ્યાં ખંજનની માતા, પિતા, ભાઈ અને ભાભી રહેતા હતા જ્યાં તેઓ લગભગ બે મહિના રહ્યા હતા.

૬૬. સાક્ષી તરીકે ફરિયાદી પક્ષકાર હોટેલનું નામ આપી શકી ન હતી અને ત્યારબાદ પુરાવો આરોપીના પરિવારના સભ્યો સાથે તેમના ઘરમાં લગભગ બે

મહિના રહેવાનો છે. તેનો પુરાવો એવો છે કે દસ દિવસ પછી તેઓ ખંજનની બીજી માતાના ઘરે રહેવા ગયા હતા જે પંચમહાલ જિલ્લાના સુખસર ગામના સુમનબેન પલાશ હતા. ત્યારબાદ તેઓ ફરીથી ગાંધીનગરના ઘરે પાછા આવ્યા જ્યાં તેઓ આરોપીના માતા-પિતાની હાજરીમાં રહ્યા હતા. ફરિયાદી પક્ષકારે જણાવ્યું હતું કે તે સમયે જ્યારે પણ પોલીસ તેમની શોધખોળ માટે આવતી, ત્યારે તેઓ પડોશીના ઘરે જતા રહેતા. ફરિયાદી પક્ષકારે જણાવ્યું હતું કે જ્યારે તેઓ ગાંધીનગર રહેતા હતા, ત્યારે પોલીસ ઉપરના માળે શોધખોળ કરવા આવતી નહોતી. જ્યારે પીએસઆઈ-શ્રી વાઘેલા જે સાક્ષીએ જણાવ્યું કે સેટેલાઈટ પોલીસ સ્ટેશનમાં પોતાની ફરજ પર હતા તેઓ ગાંધીનગરના ઘરે આવતા અને ચા પીધા પછી ઘર છોડીને જતા રહેતા. સાક્ષીના જણાવ્યા મુજબ, આરોપીનું ઘર ગ્રાઉન્ડ ફ્લોર અને ફર્સ્ટ ફ્લોરનું હતું, જે સરકારી રહેણાંક સ્થળ હતું. ત્યારબાદ તેના માતા-પિતાએ ગુજરાત હાઈકોર્ટ સમક્ષ કેસ દાખલ કર્યો હતો અને ખંજનના પિતા અને માતાએ તેણીને નારી નિકેતન જવાની સલાહ આપી હતી અને જણાવ્યું હતું કે જો તે તેમના ઘરે રહેશે, તો તેમની સરકારી નોકરી જોખમમાં મુકાઈ જશે. તારીખ ૧૮/૦૧/૧૯૯૯ ના રોજ, હાઈકોર્ટમાં મુદત હતી અને તે પહેલાં, ૧૫મી જાન્યુઆરીએ, ખંજનના માતા-પિતાએ તેણીને મોકલી દીધી હતી અને ખંજન તેણીને સેટેલાઈટ પોલીસ સ્ટેશન મૂકવા આવ્યો હતો. ફરિયાદી પક્ષકાર/સાક્ષીએ જણાવ્યું હતું કે ડ્રાઈવ-ઇન પાસે, એક નવું પોલીસ સ્ટેશન ખોલવામાં આવ્યું હતું અને પીએસઆઈ-શ્રી વાઘેલા ત્યાં

નવા બદલી પામ્યા હતા. સાક્ષીએ જણાવ્યું હતું કે જ્યારે તે પોલીસ સ્ટેશનમાં હાજર થઈ, ત્યારે પીએસઆઈ વાઘેલાએ તેણીનો રિપોર્ટ લીધો હતો અને તેણીને પૂછ્યું હતું કે તે આટલા લાંબા સમયથી ક્યાં હતી. સાક્ષીએ જણાવ્યું હતું કે પીએસઆઈ શ્રી વાઘેલા જાણતા હતા કે તે ગાંધીનગર ખાતે ખંજનના ઘરે હતી. ફરિયાદી પક્ષકારે પોતાની જુબાનીમાં એવો આક્ષેપ કર્યો હતો કે પીએસઆઈ-શ્રી વાઘેલાએ ખંજનના માતા-પિતા પાસેથી પૈસા લીધા હતા.

૬૭. ફરિયાદી પક્ષકાર દ્વારા ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧૦-પીએસઆઈ-શ્રી વાઘેલા સામે લાંચ લેવાનો આક્ષેપ કરવામાં આવ્યો છે. ફરિયાદી પક્ષકારના પિતાનો પુરાવો એવો છે કે તેઓએ અમદાવાદ તેમજ ગાંધીનગર ખાતે આરોપીના ઘરે પુત્રીની શોધખોળ કરી હતી. આરોપી અમદાવાદ કે ગાંધીનગર ખાતે મળી આવ્યો ન હતો. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧-પિતાના જણાવ્યા મુજબ, આરોપીના માતા-પિતા જાણતા હતા કે તેઓ આરોપીની શોધખોળ કરી રહ્યા છે અને આખરે, આરોપી ગાંધીનગરના ઘરેથી મળી આવ્યો હતો અને તેથી, ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧-પિતાએ વિચાર્યું કે તે આરોપીના પિતા જ હતા જેમણે તેમને આશરો આપ્યો હતો અને તેઓ હજુ પણ આરોપીની શોધમાં છે તેમ કહીને જાણી જોઈને તેમને ગેરમાર્ગે દોરી રહ્યા હતા. પિતાના જણાવ્યા મુજબ, તેમની પુત્રી ગાંધીનગર ખાતે આરોપીના ઘરેથી મળી આવી હતી, જોકે, તે પહેલાં, તેમણે આ હાઈકોર્ટમાં અરજી દાખલ કરી હતી અને પિતાના જણાવ્યા મુજબ, સેટેલાઈટ પોલીસ સ્ટેશને

આરોપીને આ હાઈકોર્ટ સમક્ષ રજૂ કર્યો હતો અને ત્યારબાદ, આરોપીને તેના જામીન પહેલાં લગભગ એક મહિના માટે જેલમાં મોકલવામાં આવ્યો હતો.

૬૮. પિતાનો પુરાવો આમ નોંધે છે કે સેટેલાઈટ પોલીસ સ્ટેશનની પોલીસે આરોપીની ધરપકડ કરી હતી અને સેટેલાઈટ પોલીસ સ્ટેશન ખાતે ફરિયાદી પક્ષકારના પુરાવા મુજબ, પીએસઆઈ ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧૦-શ્રી વાઘેલા હતા.

૬૯. તપાસ કરનાર અમલદાર-ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧૦-ભરતસિંહ પંજુબા વાઘેલા જેમણે જણાવ્યું હતું કે વર્ષ ૧૯૯૮-૧૯૯૯ માં, તેઓ સેટેલાઈટ પોલીસ સ્ટેશનમાં પીએસઆઈ તરીકે હતા અને તારીખ ૨૧.૦૯.૯૮ ના રોજ, તેમના પોલીસ સ્ટેશનના પીએસઆઈને ગુરુદેવસિંઘ જસબીરસિંઘ બક્ષી તરફથી ફરિયાદ મળી હતી અને આઈપીસીની કલમ ૩૬૩, ૩૬૬ અને ૩૭૬ હેઠળનો ગુનો નોંધવામાં આવ્યો હતો. આગળની તપાસ માટે, કાગળો તેમને મોકલવામાં આવ્યા હતા જે ફર્સ્ટ-સી.આર. નં. ૫૧૬/૯૮ તરીકે નોંધાયા હતા. ગુનો ખંજન નગજીભાઈ પલાશ સામે હતો. તેમણે સાક્ષીઓના નિવેદન નોંધ્યા અને ત્યારબાદ તેમણે સાબરમતી, ગાંધીનગર, દાહોદ અને અન્ય સ્થળોએ ફરિયાદી પક્ષકાર અને આરોપીની શોધખોળ કરી હતી. સાક્ષી-તપાસ કરનાર અમલદારે જણાવ્યું હતું કે તારીખ ૧૭.૧૧.૯૮ ના રોજ ભાગી ગયેલી ફરિયાદી પક્ષકાર તારીખ ૧૫.૦૧.૯૯ ના રોજ જજ બંગલો ચોક્કી ખાતે તેમની સમક્ષ હાજર થઈ

હતી. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧-પિતાએ જણાવ્યું હતું કે તેમણે તારીખ ૧૧.૦૧.૯૯ ના રોજ હેબિયસ કોર્પસ પિટિશન દાખલ કરી હતી. ફરિયાદ તારીખ ૨૧.૦૯.૯૮ ના રોજ આપવામાં આવી હતી જ્યારે તપાસ કરનાર અમલદારના જણાવ્યા મુજબ, છોકરી તારીખ ૧૭.૧૧.૯૮ ના રોજ ભાગી ગઈ હતી જે તારીખ ૧૫.૦૧.૯૯ ના રોજ હાજર થઈ હતી જ્યારે પિતાના જણાવ્યા મુજબ, હાઈકોર્ટમાં સુનાવણીની તારીખ ૧૯/૦૧/૧૯૯૯ હતી.

૭૦. પિતાની ફરિયાદ-આંક ૮ મુજબ, આરોપી તારીખ ૧૬.૦૯.૯૮ ના રોજ દીકરીને લઈ ગયો હતો અને ફરિયાદની તારીખ ૨૧.૦૯.૯૮ ના રોજ, બપોરે આશરે ૩ વાગ્યે, આરોપીની માતા-દિવ્યાબેન ફરિયાદી પક્ષકારને તેમના ઘરે મૂકી ગયા હતા.

૭૧. ડૉ. મુશ્તાક અહેમદ ગુલામરસૂલ-ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧૧ ના જણાવ્યા મુજબ, તારીખ ૨૨.૦૯.૯૮ ના રોજ, તેમણે ફરિયાદી પક્ષકારની તબીબી તપાસ કરી હતી જેમણે તેમની સમક્ષ જણાવ્યું હતું કે તેણી આરોપી સાથે પ્રેમમાં હતી અને તેણી તેને ત્રણ મહિના પહેલાં ઓળખતી થઈ હતી, તેઓ સાથે રેસ્ટોરન્ટમાં જતા હતા, અને તારીખ ૧૬.૦૯.૯૮ ના રોજ, બાઈક પર, તેઓ રોડ માર્ગે વડોદરા ગયા હતા. ત્યાં તેઓ એક હોટેલમાં રોકાયા હતા, તેઓ એકવાર સાથે સૂઈ ગયા હતા અને તારીખ ૧૯.૦૯.૯૮ ના રોજ અમદાવાદ પાછા આવ્યા હતા.

૭૨. ઘૂંઘટ હોટેલના ભાગીદાર ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૫ તારીખ ૧૬.૦૯.૯૮ ના રોજ હોટેલ રૂમ નં. ૧૦૧ ની સ્થિતિના ચેક-ઇન અને ચેક-આઉટ વિશે જુબાની આપવા માટે રજિસ્ટર સાથે આવ્યા હતા. તેમના જણાવ્યા મુજબ તારીખ ૧૬.૦૯.૯૮ થી ૨૧.૦૯.૯૮ સુધી, આરોપી કે ફરિયાદી પક્ષકાર તરીકે કોઈ પણ તેમની ઘૂંઘટ હોટેલમાં રોકાયા ન હતા. ફરિયાદી પક્ષકારની જુબાની અને ડૉક્ટર-ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧૧ ને આપેલી હિસ્ટ્રીમાં વિરોધાભાસ જણાય છે. ડૉક્ટર સમક્ષ, તેણીએ જણાવ્યું હતું કે તે છેલ્લા ત્રણ મહિનાથી આરોપીને ઓળખતી હતી, તેઓ પ્રેમમાં હતા અને તેણીએ ડૉક્ટર સમક્ષ એવું જણાવ્યું ન હતું કે આરોપીએ તેણીને પોતાની સાથે જોડાવા અને બાઈક પર બેસવા કહ્યું હતું, જ્યારે તેણીએ જણાવ્યું હતું કે ત્રણ મહિનાના સમયગાળા દરમિયાન, તેઓ રેસ્ટોરન્ટમાં જતા હતા અને તારીખ ૧૬.૦૯.૯૮ ના રોજ, તેઓ રોડ માર્ગે બાઈક પર વડોદરા ગયા હતા જ્યાં તેઓ એક હોટેલમાં રોકાયા હતા. ડૉક્ટર સમક્ષ ફરિયાદી પક્ષકારનો આ પુરાવો સૂચવે છે કે તેણી પોતાની સ્વેચ્છાએ આરોપી સાથે જોડાઈ હતી અને આરોપી તરફથી કોઈ પ્રલોભનનો કોઈ પુરાવો નથી. ભોગ બનનાર તારીખ ૧૬.૦૯.૯૮ પહેલા પણ આરોપી સાથે ફરતી હતી. બચાવપક્ષ દ્વારા રેકર્ડ પર લાવવામાં આવેલા વિરોધાભાસની મૂલવણી પર ટ્રાયલ કોર્ટ એવા નિષ્કર્ષ પર આવી હતી કે ફરિયાદી પક્ષકાર પોતાની સ્વેચ્છાએ આરોપી સાથે જોડાઈ હતી, જોકે ટ્રાયલ કોર્ટનો એવો અભિપ્રાય હતો કે તે સમયે ફરિયાદી પક્ષકાર પોતાની સ્વેચ્છા રચી શકવા અસમર્થ હતી.

૭૩. ફરિયાદી પક્ષકારે પોતાની જુબાનીમાં જણાવ્યું હતું કે તારીખ ૧૭/૧૧/૧૯૯૮ ના રોજ આરોપી તેણીને લઈ ગયો હતો અને શરૂઆતમાં તેઓ ગાંધીનગરની એક હોટેલમાં ત્રણ-ચાર દિવસ અને ત્યારબાદ આરોપીના ઘરમાં બે મહિના રહ્યા હતા. તારીખ ૨૧.૦૯.૯૮ ની ફરિયાદ અનુસાર, ફરિયાદી પક્ષકાર તે દિવસે ઘરે પાછી આવી ગઈ હતી. ત્યારબાદ, ફરીથી ફરિયાદી પક્ષકાર આરોપી સાથે જતી રહી હતી. તારીખ ૨૧.૦૯.૯૮ થી ૧૭.૧૧.૯૮ વચ્ચેના સમયગાળા દરમિયાન, ફરિયાદી પક્ષકાર તેના માતા-પિતાના કાયદેસરના વાલીપણામાં હતી. આ સમયગાળા દરમિયાન, એવું જણાય છે કે આરોપી સામે કોઈ પગલાં લઈ શકાયા ન હતા. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૮-પીએસઆઈ ભગવાનસિંહ કાલુસિંહ પુવારની જુબાની જણાવે છે કે ફરિયાદી પક્ષકારનું નિવેદન તારીખ ૨૨.૦૯.૯૮ અને ૨૩.૦૯.૯૮ ના રોજ નોંધવામાં આવ્યું હતું.

૭૪. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૮ એ જણાવ્યું હતું કે તારીખ ૨૨.૦૯.૯૮ ના રોજ ફરિયાદી પક્ષકાર દ્વારા આપવામાં આવેલા નિવેદનમાં, તેણીએ એવી નોંધ કરાવી હતી કે તે તેના માતા-પિતા સાથે સ્મૃતિ એપાર્ટમેન્ટ્સમાં રહેતી હતી અને તેમના એપાર્ટમેન્ટની સામે, સમીર એપાર્ટમેન્ટમાં રહેતો આશરે ૨૧ વર્ષનો મેહુલ જયસિંહ, ઉસ્માનપુરામાં તેનો માર્કેટિંગનો ધંધો કરતો હતો અને તેના ઘરે, ૧૫, વનરાજ સોસાયટી, આરટીઓ ગ્રાઉન્ડ પાછળ રહેતો આશરે ૨૧ વર્ષનો ખંજન પલાશ વારંવાર આવતો હતો, ત્રણ મહિના પહેલાં તેણી નવગુજરાત કોલેજના પ્રથમ વર્ષ બી.એ. માં ભણતા તેની સાથે પરિચિત થઈ હતી અને તેમનો પરિચય

વધતાં, તેણી તેની સાથે પ્રેમસંબંધમાં હતી અને તેથી, તેણી અને ખંજન ટ્યુશન ક્લાસ, સ્કૂલ અને અન્ય સ્થળો પાસે મળતા હતા. ફરિયાદી પક્ષકારે પોલીસને એવી પણ માહિતી આપી હતી કે તેની બહેન-જસમીત તેના સંબંધો વિશે જાણતી હતી.

૭૫. તપાસ કરનાર અમલદાર ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૮ એ વધુમાં જણાવ્યું હતું કે ફરિયાદી પક્ષકારે તેના નિવેદનમાં એવી પણ નોંધ કરાવી છે કે તેઓ સાંજે આશરે આઠ વાગ્યે ગાંધીનગર પાસે આવેલી હોટેલ ઘૂંઘટ ખાતે પહોંચ્યા હતા અને એક રૂમ બુક કરાવ્યો હતો. તેઓ બંને રૂમમાં સૂઈ ગયા હતા અને ખંજને તેની સાથે કોઈ ગેરવર્તણૂક કરી ન હતી અને બીજા દિવસે સાંજે આશરે ૮ વાગ્યે તેઓ હોટેલ છોડીને નીકળી ગયા હતા.

૭૬. ફરિયાદી પક્ષકારે ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૮ સમક્ષ એવી પણ નોંધ કરાવી છે કે ખંજન સાથે બાઈક પર, તે ગાંધીનગરથી વડોદરા ગઈ હતી અને શહેરમાં, તેઓએ વાડીલાલ રેસ્ટોરન્ટમાં ભોજન લીધું હતું અને રેસ્ટોરન્ટની બાજુમાં આવેલી હોટેલના રૂમમાં રોકાયા હતા. તેણીને હોટેલનું નામ કે જે વિસ્તારમાં તેઓ બે દિવસ રોકાયા હતા તે યાદ નથી, જ્યાં પણ તેણીએ જણાવ્યું કે ખંજને તેની સાથે કોઈ ગેરવર્તણૂક કે જાતીય સતામણી કરી ન હતી. વધુમાં, એવું પણ નોંધવામાં આવ્યું છે કે જ્યારે તેણી ખંજન સાથે બહાર ગઈ હતી, તે સમયગાળા દરમિયાન, ખંજન પલાશે તેની સાથે અયોગ્ય વર્તન કર્યું ન હતું અથવા જાતીય

સત્તામણી કરી ન હતી કે તેની સાથે શારીરિક સંબંધ બાંધ્યા ન હતા. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૮ એ તારીખ ૨૩.૦૯.૯૮ ના રોજ ફરીથી તેનું વધુ નિવેદન લીધું હતું જેમાં ફરિયાદી પક્ષકારે તારીખ ૨૨.૦૯.૯૮ ના રોજ નોંધાયેલા નિવેદનને સાચું અને યોગ્ય હોવાનું સમર્થન આપ્યું હતું.

૭૭. તપાસ કરનાર અમલદાર એવા ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૮ ના આ પુરાવાને ધ્યાનમાં લેતાં, ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧૦-શ્રી વાઘેલા દ્વારા લાંચ લેવાનો અને આરોપીને ટેકો આપવાનો આક્ષેપ ખોટો સાબિત થશે કારણ કે ભોગ બનનારે ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૮ સામે કોઈ આક્ષેપ કર્યો નથી. ફરિયાદી પક્ષકાર તારીખ ૨૨.૦૯.૯૮ ના રોજ નોંધાયેલા નિવેદનને નકારતી નથી પરંતુ તે આક્ષેપ કરે છે કે પોલીસે તેણીને તેનું નિવેદન વંચાવ્યું ન હતું કે તેણીને પોલીસ દ્વારા પૂછવામાં આવેલા પ્રશ્નો કે પોલીસને આપેલા તેના જવાબો યાદ નથી. તેણીએ વધુમાં જણાવ્યું હતું કે તારીખ ૨૨.૦૯.૯૮ ના રોજ પોલીસને આપેલા તેના કોઈપણ જવાબો તેણીને યાદ નથી. તેણીએ એવા સૂચનને નકારી કાઢ્યું હતું કે તમામ જવાબો જાણવા છતાં તે જાણી જોઈને છુપાવી રહી હતી.

૭૮. ફરિયાદી પક્ષકારની જુબાની મુજબ, બીજી વાર તે તારીખ ૧૭.૧૧.૯૮ ના રોજ અને ત્રીજી વાર તારીખ ૧૦.૦૩.૯૯ ના રોજ ગઈ હતી અને બંને વખતે, તેના પરિવારના સભ્યો આ બનાવ વિશે જાણતા હતા. તેણીએ પોલીસ દ્વારા

ત્રણ વાર તેનું નિવેદન નોંધવામાં આવ્યું હોવાનું સમર્થન આપ્યું છે પરંતુ જણાવ્યું છે કે તેણીને તેમાંથી કંઈ ચાદ નથી.

૭૯. ફરિયાદી પક્ષકારે જણાવ્યું હતું કે તારીખ ૧૬.૦૯.૯૮ ના રોજ સૌપ્રથમ વખત, ખંજને તેની સાથે જાતીય સંબંધ બાંધ્યો હતો અને તે સમયે, તેનું હાઈમન ફાટી ગયું હતું અને એવું બન્યું નથી કે તે પહેલાં હાઈમન ફાટેલું હતું. તારીખ ૧૬.૦૯.૯૮ થી ૨૨.૦૯.૯૮ સુધી, આરોપી-ખંજને તેણીને પોતાની સાથે રાખી હતી અને તે સમયગાળા દરમિયાન, પ્રથમ વખત જાતીય સંબંધ બાંધ્યો હતો.

૮૦. પિતાની ફરિયાદ-આંક ૮ મુજબ, તારીખ ૨૧.૦૯.૯૮ ના રોજ ફરિયાદ નોંધાવતા પહેલાં, આરોપીની માતાએ બપોરે આશરે ૩ વાગ્યે ફરિયાદી પક્ષકારને તેના ઘરે મૂકી દીધી હતી. ફરિયાદી પક્ષકારે પોલીસ સમક્ષના પોતાના નિવેદનને નકારવાનો પ્રયાસ કર્યો છે. ફરિયાદી પક્ષકારે વધુમાં જણાવ્યું હતું કે તેણીએ અગાઉ, ૨ વર્ષ અને સવા વર્ષના સમયગાળા દરમિયાન, ક્યારેય કોઈને જાતીય સંબંધ વિશે જણાવ્યું ન હતું. તેણીએ નકારી કાઢ્યું હતું કે તારીખ ૧૫.૦૧.૯૯ ના રોજ, તેણીએ પોલીસને તેના નિવેદનમાં જણાવ્યું હતું કે તે તેના માતા-પિતા સાથે લગભગ એક મહિનો રહી હતી અને તે સમયગાળા દરમિયાન, વારંવાર તેની માતા તેને મેણાં મારતી હતી અને તેના પર ત્રાસ ગુજારતી હતી અને તેના પિતા પણ દારૂ પીધા પછી તેને હેરાન કરતા હતા, તેથી આ બધાથી કંટાળીને તેણે આત્મહત્યા કરવાનું વિચાર્યું હતું. પરંતુ પછી મરવાને બદલે, તેણીએ ઘર છોડીને

ભાગી જવાનું વિચાર્યું અને તેથી, તારીખ ૧૭.૦૧.૯૯ ના રોજ, તેણી ઘરમાંથી ત્રાસનો સામનો કરી રહી હતી જે તેણી સહન કરી શકી ન હતી અને તેથી, એક થેલીમાં પોતાના કપડાં પેક કરીને, પોતાની બહેન-જસમીતને જાણ કરીને કે જે તેના મિત્ર મેહુલ સાથે તેને આશ્રમ રોડ સ્ટેન્ડ પર મૂકવા આવી હતી, ઘર છોડી દીધું હતું. તેણીએ તારીખ ૧૫.૦૧.૯૯ ના તેના પોલીસ નિવેદનમાં એવી પણ નોંધ કરાવી છે કે તે કાલુપુર રેલ્વે સ્ટેશનથી, જનતા મેલમાં બેસીને અમૃતસર ગઈ હતી જ્યાં તે ગુરુદ્વારામાં રોકાઈ હતી અને બે દિવસ પહેલાં તારીખ ૧૩.૦૧.૯૯ ના રોજ, તે અમદાવાદ પાછી આવી હતી અને મણિનગર ગુરુદ્વારા ખાતે રોકાઈ હતી અને આમ, તે દિવસે, પોલીસ સ્ટેશનમાં હાજર થઈ હતી.

૮૧. અમૃતસર ગુરુદ્વારા અને મણિનગર ગુરુદ્વારા ખાતે તેણીના રોકાણની ચકાસણી રૂપે રેકર્ડ પર કંઈ આવ્યું નથી. સંભવતઃ તેની ચકાસણી થઈ શકી ન હોત કારણ કે હેબિયસ કોર્પસ પિટિશન તારીખ ૧૧.૦૧.૯૯ ના રોજ દાખલ કરવામાં આવી હતી. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧૦-શ્રી વાઘેલાનો પુરાવો દર્શાવે છે કે તારીખ ૧૫.૦૧.૯૯ ના રોજ, ફરિયાદી પક્ષકાર જજ બંગલો ચોકી ખાતે તેમની સમક્ષ હાજર થઈ હતી. તેમણે આરોપીની ધરપકડ કરી હતી અને રિમાન્ડ માંગ્યા હતા અને રિમાન્ડ દરમિયાન, ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧૦ આરોપીને રૂમ નં. ૧૦૧ માં તેમના રોકાણની ચકાસણી કરવા માટે ગાંધીનગર ઘૂંઘટ હોટેલ લઈ ગયા હતા. તપાસ કરનાર અમલદારે મેનેજરનું નિવેદન નોંધ્યું હતું અને ત્યારબાદ આરોપી સાથે વડોદરા ખાતે તપાસ કરી હતી પરંતુ ત્યાં હોટેલ શોધી શક્યા ન

હતા. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧૦ એ આરોપી સામે ચાર્જશીટ દાખલ કરી હતી. આ તમામ હકીકતો અને રેકર્ડ પર ઉભરી આવેલા સંજોગોને ધ્યાનમાં લેતાં, ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧૦ આરોપીના માતા-પિતા પાસેથી લાંચ લેતા હોવાનો અને આરોપીની અનુકૂળતા મુજબ કેસ ઘડતા હોવાનો ફરિયાદી પક્ષકારનો આક્ષેપ સાબિત થતો નથી. તે ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧૦ જ છે જેમણે આરોપીની ધરપકડ કરી હતી અને જરૂરી કાર્યવાહી હાથ ધરી હતી.

૮૨. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧૦ એ આરોપી તેમજ ફરિયાદી પક્ષકારના અંડર-વિયર્સ તપાસ માટે મોકલ્યા હતા. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧૦ ને આંક ૪૦ પર રજૂ કરાયેલ ભોગ બનનાર સગીરાનું તબીબી પ્રમાણપત્ર પણ મળ્યું હતું. દસ્તાવેજ-આંક ૧૯ એ ફરિયાદી પક્ષકારનું ઈજા પ્રમાણપત્ર છે, જેની તારીખ ૨૨.૦૯.૯૮ ના રોજ તપાસ કરવામાં આવી હતી તે પણ ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧૦ દ્વારા મેળવવામાં આવ્યું હતું.

૮૩. ન્યૂ સમર્થ ઇંગ્લિશ એચ/એસ સ્કૂલનું તારીખ ૧૨.૧૨.૯૮ નું જન્મ તારીખનું પ્રમાણપત્ર-આંક ૩૬ પણ ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧૦ દ્વારા મેળવીને રેકર્ડ પર મૂકવામાં આવ્યું છે. એફએસએલ રિપોર્ટ-આંક ૧૭ અને સિરોલોજિકલ રિપોર્ટ-આંક ૧૮ ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧૦ દ્વારા પુરાવામાં મૂકવામાં આવ્યા હતા. ઉલટતપાસમાં, સાક્ષી ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧૦ એ જણાવ્યું હતું કે ઘૂંઘટ હોટેલ ખાતે રૂમ નં. ૧૦૧ માં આરોપીના રોકાણની કોઈ નોંધ નહોતી. તારીખ

૧૫.૦૧.૯૯ પછી, તેમણે ફરિયાદી પક્ષકારને તબીબી તપાસ માટે મોકલી ન હતી.

૮૪. તારીખ ૦૧/૦૩/૨૦૦૧ ના રોજ જે તહોમત ઘડવામાં આવ્યું હતું તે તારીખ ૧૬.૦૯.૯૮ ના રોજ ૧૫.૪૫ કલાકે આશરે ૧૪ વર્ષની ફરિયાદી પક્ષકારને લગ્ન બહાર ગેરકાયદેસર સંભોગ કરવાના ઈરાદા સાથે ફરિયાદીના કાયદેસરના કબજામાંથી લઈ જવાનું હતું અને તે હેતુ માટે, તેણીને લલચાવી હતી. તારીખ ૨૫/૦૫/૨૦૦૧ ના રોજ આગળનું તહોમત એવું હતું કે તારીખ ૧૬.૦૯.૯૮ ના રોજ ૧૫.૪૫ કલાકે, આરોપી આશરે ૧૪ વર્ષની ફરિયાદી પક્ષકારને લઈ ગયો અને ગાંધીનગરની ઘૂંઘટ હોટેલમાં રોકાયો, તે સમયે, આરોપીએ ફરિયાદી પક્ષકાર સાથે જાતીય સંબંધ બાંધ્યો અને તેના પર બળાટકાર ગુજાર્યો અને ત્યારબાદ, તારીખ ૧૭/૧૧/૧૯૯૮ થી ત્રણ દિવસ, ગાંધીનગરની હોટેલમાં, આરોપીએ આશરે ૧૪ વર્ષની ફરિયાદી પક્ષકાર સાથે શારીરિક સંબંધ બાંધ્યા હતા.

૮૫. તારીખ ૧૬/૦૯/૧૯૯૮ નો ગુનો આઈપીસીની કલમ ૩૭૩, ૩૭૬ તેમજ ૩૭૭ હેઠળનો હતો.

૮૬. વર્ષ ૨૦૧૩ પહેલાં આઈપીસીની કલમ ૩૭૧ અને ૩૭૫ નીચે મુજબ હતી. આઈપીસીની કલમ ૩૭૧ કાયદેસરના વાલીપણામાંથી અપહરણ સમજાવે છે.

કલમ ૩૭૫ બળાત્કારની વ્યાખ્યા આપે છે. આઈપીસીની કલમ ૩૬૧ અને ૩૭૫ નીચે પુનઃઉત્પાદિત કરવામાં આવી છે :-

“૩૬૧.- કાયદેસર વાલીપણામાંથી અપહરણ.-જે કોઈ કોઈપણ સગીર કે જે પુરુષ હોય તો સોળ વર્ષથી ઓછી ઉંમરનો, અથવા સ્ત્રી હોય તો અઠાર વર્ષથી ઓછી ઉંમરની, અથવા કોઈપણ અસ્થિર મગજની વ્યક્તિને, આવા સગીર અથવા અસ્થિર મગજની વ્યક્તિના કાયદેસરના વાલીના કબજામાંથી આવા વાલીની સંમતિ વિના લઈ જાય છે અથવા લલચાવે છે, તે આવા સગીર અથવા વ્યક્તિનું કાયદેસરના વાલીપણામાંથી અપહરણ કરે છે તેમ કહેવાય છે.

સમજૂતી.- આ વિભાગમાં "કાયદેસર વાલી" શબ્દોનો સમાવેશ એવા કોઈપણ વ્યક્તિને થાય છે જેને કાયદેસર રીતે આવા સગીર અથવા અન્ય વ્યક્તિની સંભાળ અથવા કસ્ટડી સોંપવામાં આવી હોય.

અપવાદ. આ કલમ એવી કોઈપણ વ્યક્તિના કૃત્ય સુધી વિસ્તરતી નથી કે જે શુદ્ધબુદ્ધિથી પોતાને કોઈ અનોરસ બાળકનો પિતા માને છે, અથવા જે શુદ્ધબુદ્ધિથી પોતાને આવા બાળકની કાયદેસર કસ્ટડી મેળવવા માટે હકદાર માને છે, સિવાય કે આવું કૃત્ય કોઈ અનૈતિક અથવા ગેરકાયદેસર હેતુ માટે કરવામાં આવ્યું હોય.

“૩૭૫. બળાત્કાર.- એક પુરુષ "બળાત્કાર" કરે છે તેમ કહેવાય છે જે, હવે પછી અપવાદ કરવામાં આવેલ કેસ સિવાય, નીચેના છ

વર્ણનોમાંથી કોઈપણ હેઠળ આવતા સંજોગોમાં સ્ત્રી સાથે જાતીય સંભોગ કરે છે:—

પ્રથમ. — તેણીની ઈચ્છા વિરુદ્ધ.

બીજું. — તેણીની સંમતિ વિના.

ત્રીજું. — તેણીની સંમતિથી, જ્યારે તેણીની સંમતિ તેણીને અથવા જેમાં તેણી રસ ધરાવતી હોય તેવી કોઈપણ વ્યક્તિને મૃત્યુના અથવા ઈજાના ભયમાં મૂકીને મેળવવામાં આવી હોય.

ચોથું. — તેણીની સંમતિથી, જ્યારે પુરુષ જાણે છે કે તે તેણીનો પતિ નથી, અને તેણીની સંમતિ એટલા માટે આપવામાં આવી છે કારણ કે તેણી માને છે કે તે અન્ય પુરુષ છે જેની સાથે તેણી કાયદેસર રીતે પરણેલી છે અથવા પોતાને પરણેલી માને છે.

પાંચમું. — તેણીની સંમતિથી, જ્યારે, આવી સંમતિ આપતી વખતે, મનની અસ્થિરતા અથવા નશાના કારણે અથવા તેના દ્વારા વ્યક્તિગત રીતે અથવા અન્ય દ્વારા આપવામાં આવેલા કોઈપણ ઘેનની દવા અથવા બિનઆરોગ્યપ્રદ પદાર્થના વહીવટના કારણે, તેણી જે બાબત માટે સંમતિ આપે છે તેના સ્વરૂપ અને પરિણામોને સમજવામાં અસમર્થ હોય.

છઠ્ઠું. — તેણીની સંમતિ સાથે અથવા વગર, જ્યારે તેણી સોળ વર્ષથી ઓછી ઉંમરની હોય.

સમજૂતી. – બળાત્કારના ગુના માટે જરૂરી જાતીય સંભોગની રચના કરવા માટે પ્રવેશ પૂરતો છે.

અપવાદ. પુરુષ દ્વારા પોતાની પત્ની સાથે જાતીય સંભોગ, પત્ની પંદર વર્ષથી ઓછી ઉંમરની ન હોય, તે બળાત્કાર નથી."

૮૭. આઈપીસીની કલમ ૩૭૫ હેઠળની જોગવાઈ જાતીય સંભોગના કૃત્યને બળાત્કાર બનાવે છે જો તે ૧૬ વર્ષથી ઓછી ઉંમરની સ્ત્રીની સંમતિ સાથે અથવા વગર હોય. જ્યારે આઈપીસીની કલમ ૩૭૧ કાયદેસરના વાલી પાસેથી અપહરણને શિક્ષાપાત્ર બનાવે છે, જો સ્ત્રી ૧૮ વર્ષથી ઓછી ઉંમરની હોય. આમ, જો ૧૮ વર્ષથી ઓછી અને ૧૬ વર્ષથી વધુ ઉંમરની સ્ત્રી જાતીય સંભોગ માટે પોતાની સંમતિ આપે છે, તો આપું કૃત્ય શિક્ષાપાત્ર કૃત્ય બનશે નહીં. જ્યારે આઈપીસીની કલમ ૩૭૧ હેઠળ જો ૧૮ વર્ષથી ઓછી ઉંમરની સ્ત્રીને આવા વાલીની સંમતિ વિના કાયદેસરના વાલીપણામાંથી લઈ જવામાં આવે અથવા લલચાવવામાં આવે, તો તે આવી વ્યક્તિનું કાયદેસરના વાલીપણામાંથી અપહરણ કર્યું કહેવાશે.

૮૮. વિદ્વાન એ.પી.પી. દ્વારા સંદર્ભિત ઠાકોરલાલ ડી. વડગામા (ઉપર મુજબ) ના કેસમાં, આઈપીસીની કલમ ૩૭૧ નીચે મુજબના અવલોકનો સાથે ફરાર ૧૦ માં સમજાવવામાં આવી છે :–

"આઈપીસીની કલમ ૩૬૧ માં વપરાયેલ શબ્દપ્રયોગ "જે કોઈ કોઈપણ સગીરને લઈ જાય છે અથવા લલચાવે છે" છે. "લઈ જાય છે" શબ્દનો અર્થ બળજબરીથી લઈ જવો એવો જ થતો નથી અને તે વાસ્તવિક કે અન્વયાર્થ બળના ઉપયોગ સુધી સીમિત નથી. આ શબ્દોનો સાદો અર્થ "જવા માટે કારણભૂત બનવું", "સાથે જવું" અથવા "કબજો મેળવવો" થાય છે. કોઈ શંકા નથી કે તેનો અર્થ શારીરિક રીતે લઈ જવું થાય છે, પરંતુ બળ અથવા છેતરપિંડીના ઉપયોગ દ્વારા જ જરૂરી નથી. "લલચાવવું" શબ્દ સામેવાળામાં આશા કે ઈચ્છા જગાડીને પ્રલોભન અથવા લાલચના વિચાર સાથે સંકળાયેલો જણાય છે. આ ઘણા સ્વરૂપો લઈ શકે છે, જેની કલ્પના કરવી અને સંપૂર્ણ વર્ણન કરવું મુશ્કેલ છે; તેમાંથી કેટલાક ખૂબ જ સૂક્ષ્મ હોઈ શકે છે, જે તેમની સફળતા માટે તે સમયની વ્યક્તિની માનસિક સ્થિતિ પર આધાર રાખે છે જ્યારે પ્રલોભન ચલાવવાનો ઈરાદો હોય. આ તરત જ કામ કરી શકે છે અથવા તે સતત અને ક્રમશઃ પરંતુ અગોચર છાપ ઊભી કરી શકે છે જે થોડા સમય પછી સફળ પ્રલોભનના તેના અંતિમ હેતુને પ્રાપ્ત કરવામાં પરિણમે છે. "લઈ જાય છે" અને "લલચાવે છે" આ બે શબ્દો એકસાથે વાંચવાના છે જેથી દરેક અમુક અંશે તેનો રંગ અને વિષયવસ્તુ બીજામાંથી મેળવે છે. વૈધાનિક ભાષા સૂચવે છે કે જો સગીરા દોષિત પક્ષ તરફથી નીકળતા કોઈપણ વચન, પ્રલોભનની ઓફરથી સંપૂર્ણપણે પ્રભાવિત થયા વિના તેનું માતા-પિતાનું ઘર છોડી દે છે, તો પછીના પક્ષે આઈપીસીની કલમ ૩૬૧ માં વ્યાખ્યાયિત ગુનો કર્યો હોવાનું માની શકાય નહીં. પરંતુ જો દોષિત પક્ષે પ્રલોભન, લાલચ અથવા ધમકી વગેરે દ્વારા પાયો નાખ્યો હોય અને જો આ સગીરાને પ્રભાવિત કરનાર અથવા તેના વાલીની કસ્ટડી કે કબજો છોડીને દોષિત પક્ષ પાસે જવામાં તેણીના મન પર

વજન પાડનાર ગણી શકાય, તો પ્રથમ દ્રષ્ટિએ તેના માટે એવા કારણોસર નિર્દોષતાની દલીલ કરવી મુશ્કેલ બનશે કે સગીરા સ્વેચ્છાએ તેની પાસે આવી હતી. "

૮૮.૧ "લઈ જાય છે" અને "લલચાવે છે" શબ્દો એકસાથે વાંચવાના છે. સમજાવ્યા મુજબની આ કલમનો અર્થ એ થશે કે જો સગીરા દોષિત પક્ષ તરફથી નીકળતા કોઈપણ વચન, પ્રલોભનની ઓફરથી સંપૂર્ણપણે પ્રભાવિત થયા વિના તેનું માતા-પિતાનું ઘર છોડી દે છે, તો પછીના પક્ષે આઈપીસીની કલમ ૩૬૧ માં વ્યાખ્યાયિત ગુનો કર્યો હોવાનું માની શકાય નહીં. ફરિયાદપક્ષે સગીરાને પ્રભાવિત કરવા માટે અથવા તેણીના વાલીની કસ્ટડી છોડવા માટે તેણીના મન પર વજન પાડ્યું હોય તેવું પ્રલોભન, લાલચ અથવા ધમકી વગેરે સાબિત કરવું પડશે, તો આરોપીને એવા કારણોસર નિર્દોષતાની દલીલ કરવાની મંજૂરી આપી શકાય નહીં કે સગીરા સ્વેચ્છાએ તેની પાસે આવી હતી.

૮૯. અહીં, બચાવપક્ષ દ્વારા જે મુખ્ય મુદ્દો ઉઠાવવામાં આવ્યો હતો તે એ હતો કે ફરિયાદી પક્ષકાર જ્યારે આરોપી સાથે જોડાઈ ત્યારે તે ૧૮ વર્ષથી ઓછી ઉંમરની સગીરા નહોતી. ફરિયાદી પક્ષકારે પોતાની જન્મ તારીખ ૧૬/૧૧/૧૯૮૪ જણાવી છે. ફરિયાદી-પિતાના કાયદેસરના વાલીપણામાંથી ફરિયાદી પક્ષકારને લઈ જવાની વાલીના જણાવ્યા મુજબના બનાવની પ્રથમ તારીખ ૧૬.૦૯.૯૮ હતી. તો ઉંમર ૧૩ વર્ષ ૧૦ મહિના થશે. તપાસ કરનાર અમલદારે ન્યૂ સમર્થ

હાઈસ્કૂલ, અમદાવાદ પાસેથી પ્રમાણપત્ર-આંક ૩૬ મેળવ્યું હતું. પ્રમાણપત્ર તારીખ ૧૨/૧૨/૧૯૯૮ નું છે. ઉપર સંદર્ભિત સાક્ષી ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૭- હેડ ક્લાર્ક આંક ૩૬ પુરાવામાં મૂક્યો હતો, જ્યાં તેમણે મેનેજિંગ ટ્રસ્ટી મહાદેવિયા સાહેબની પ્રમાણપત્ર પરની સહી ઓળખી બતાવી હતી. પ્રમાણપત્ર-આંક ૩૬ શાળાના પ્રિન્સિપાલ દ્વારા જારી કરવામાં આવ્યું નથી. પ્રમાણપત્ર પર સહી કરનારે પ્રમાણપત્ર સાબિત કર્યું નથી. દસ્તાવેજ આંક ૩૬ એવો નથી, જે સત્તાવાર ફરજના નિયમિત પાલનમાં નિભાવવામાં આવતો હોય. આંક ૩૫ એ એ જ શાળા - ન્યૂ સમર્થ હાઈસ્કૂલ, અમદાવાદનું સ્કૂલ લિવિંગ સર્ટિફિકેટ છે. ધોરણ ૯ માં ૯૮ દિવસમાંથી માત્ર ૩૩ દિવસ માટે શાળામાં ફરિયાદી પક્ષકારની હાજરી દર્શાવવામાં આવી હતી અને ધોરણ ૯ માં તેના અભ્યાસનો સમયગાળો જૂન, ૧૯૯૮ થી દર્શાવવામાં આવ્યો છે. છેલ્લી અભ્યાસ કરેલ શાળા લિટલ ફ્લાવર હાઈસ્કૂલ તરીકે નોંધાયેલી છે. જન્મ સ્થળ દિલ્લી છે. જન્મ તારીખ ૧૬.૧૧.૮૪ તરીકે દર્શાવવામાં આવી છે. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૭- હેડ ક્લાર્કની જુબાની સાબિત કરે છે કે રજિસ્ટરમાં નોંધની વિગતો લિટલ ફ્લાવર સ્કૂલમાંથી હતી. જોકે, સાક્ષી-ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૭ એ લિટલ ફ્લાવર સ્કૂલમાંથી મળેલ મૂળ દસ્તાવેજ રજૂ કર્યો નથી, જ્યાં ફરિયાદી પક્ષકારે પ્રવેશ મેળવ્યો હતો. તેણીની પ્રથમ શાળા, જ્યાં તેણી દાખલ થઈ હતી તે અંગે રેકર્ડ પર કંઈ આવી રહ્યું નથી.

૯૦. (૨૦૧૩) ૭ એસ.સી.સી. ૨૬૩ માં રિપોર્ટ થયેલ જરનૈલ સિંહ વિ. હરિયાણા રાજ્ય ના કેસમાં, માનનીય સુપ્રીમ કોર્ટનો એવો અભિપ્રાય હતો કે જોકે જુવેનાઇલ જસ્ટિસ (કેર એન્ડ પ્રોટેક્શન ઓફ ચિલ્ડ્રન) ૩૯-સ, ૨૦૦૭ નો નિયમ ૧૨ કાયદા સાથે સંઘર્ષમાં રહેલા બાળકની ઉંમર નક્કી કરવા માટે જ સખત રીતે લાગુ પડતો હતો, વૈધાનિક જોગવાઈ તરીકે નિયમ ૧૨ એ ગુનાનો ભોગ બનેલા બાળકની ઉંમર નક્કી કરવા માટે પણ આધાર હોવો જોઈએ.

૯૧. જરનૈલ સિંહ (ઉપર મુજબ) ના કેસમાં ઠરાવ્યા મુજબ, નિયમ ૧૨(૩) ની યોજનામાં સંબંધિત બાળકનું મેટ્રિક્યુલેશન અથવા સમકક્ષ પ્રમાણપત્ર સર્વોચ્ચ ક્રમાંકિત વિકલ્પ છે. જો આવું પ્રમાણપત્ર ઉપલબ્ધ હોય, તો અન્ય કોઈ પુરાવા પર આધાર રાખી શકાય નહીં. સદર પ્રમાણપત્રની ગેરહાજરીમાં, નિયમ ૧૨(૩) બાળક દ્વારા પ્રથમ અભ્યાસ કરેલ શાળામાં દાખલ કરવામાં આવેલી જન્મ તારીખને ધ્યાનમાં લેવાની વિચારણા કરે છે. અહીં ફરિયાદી પક્ષકાર દ્વારા પ્રથમ અભ્યાસ કરેલ શાળા લિટલ ફ્લાવર સ્કૂલ છે. પ્રથમ અભ્યાસ કરેલ શાળામાંથી જન્મ તારીખના પ્રમાણપત્રનો કોઈ દસ્તાવેજ રેકર્ડ પર રજૂ કરવામાં આવ્યો નથી અને તેની ગેરહાજરીમાં નિયમ ૧૨(૩) કોર્પોરેશન અથવા મ્યુનિસિપલ ઓથોરિટી દ્વારા જારી કરાયેલા જન્મ પ્રમાણપત્ર પર આધાર રાખવાની મંજૂરી આપે છે. અહીં આ કેસમાં, જન્મ તારીખ સાબિત કરવા માટે નિયમ ૧૨(૩) ના ખંડ (એ) ના (૧), (૨) અથવા (૩) માં નોંધાયેલા દસ્તાવેજોમાંથી કોઈ પણ રેકર્ડ પર રજૂ કરવામાં આવ્યા નથી. તેથી નિયમ ૧૨(૩) નો ખંડ (બી) એવી

જોગવાઈ કરે છે કે ઉપરોક્તની ગેરહાજરીમાં, ઉંમરનું નિર્ધારણ તબીબી અભિપ્રાયના આધારે કરી શકાય છે.

૯૨. અહીં આ કેસમાં, ડૉ. ભરત શંકરલાલ દવેને ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૯ તરીકે તપાસવામાં આવ્યા હતા જેઓ મેડિકલ ઓફિસર હતા અને તારીખ ૨૩.૦૯.૯૮ ના રોજ સિવિલ હોસ્પિટલ, અમદાવાદ ખાતે સેવા આપતા હતા જ્યાં સેટેલાઈટ પોલીસ સ્ટેશનથી, મહિલા કોન્સ્ટેબલ બકલ નં. ૬૬૧૨ ને ઉંમરની તપાસ માટે લાવવામાં આવ્યા હતા. ડૉક્ટરે ફરિયાદી પક્ષકારની ઊંચાઈ, વજન અને દાંતની સ્થિતિ અને અન્ય શારીરિક વિકાસ વિશે નોંધ્યું, ત્યારબાદ, ફરિયાદી પક્ષકારને રેડિયોલોજી વિભાગમાં મોકલવામાં આવી હતી. ડૉક્ટરે જુબાની આપી હતી કે રેડિયોલોજિસ્ટના અભિપ્રાય મુજબ, ઉંમર ૧૪-૧૬ ½ વર્ષ વચ્ચેની હતી. પ્રમાણપત્ર ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૯ દ્વારા આપવામાં આવ્યું હતું જેમણે તેને આંક ૪૦ પર પુરાવામાં રજૂ કર્યું હતું. તેમના પોતાના અભિપ્રાય મુજબ, ફરિયાદી પક્ષકારની ઉંમર ૧૪ થી ૧૫ વર્ષ વચ્ચેની હતી. સાક્ષી રેડિયોલોજી વિભાગમાંથી તારીખ ૨૩.૦૯.૯૮ ના રોજ લેવાયેલા ત્રણ એક્સ-રે એક્સ-રે પ્લેટ સાથે લાવ્યા હતા. તેમણે ઈપીઆર નં., રેડિયોલોજિસ્ટના અભિપ્રાય સાથે આંક ૪૧ પર રજૂ કરાયેલ એક્સ-રે પ્લેટનો સંદર્ભ આપ્યો હતો. ડૉક્ટરે ઉલટતપાસમાં જણાવ્યું હતું કે તેમણે ભોગ બનનારની ઉંમર ૧૪-૧૫ વર્ષ તરીકે નોંધી નથી. ડૉક્ટરે અગાઉ ઈનકાર કર્યો હતો પરંતુ પછી સંમત થયા હતા કે સામાન્ય રીતે

જોવા મળતા ગૌણ જાતીય લક્ષણો ૧૮ થી ૨૦ વર્ષ વચ્ચેની છોકરીના હોઈ શકે છે.

૯૩. જયા માલા (ઉપર મુજબ) ના કેસમાં, માનનીય સુપ્રીમ કોર્ટે વ્યક્તિની ઉંમર નક્કી કરતા રેડિયોલોજિકલ પરીક્ષણોના પુરાવાકીય મૂલ્યને ધ્યાનમાં લેતા સમર્થન આપ્યું છે કે રેડિયોલોજિકલ પરીક્ષણના આધારે વ્યક્તિની ઉંમર નક્કી કરતા નિષ્ણાત ડૉક્ટરના અભિપ્રાયની મૂલવણી કરતી વખતે બંને બાજુ બે વર્ષ સ્વીકારી શકાય છે.

૯૪. (૨૦૧૮) ૯ એસ.સી.સી. ૨૪૮ માં રિપોર્ટ થયેલ રઝાક મોહમ્મદ વિ. એચ.પી. રાજ્ય ના કેસમાં, નીચે મુજબ ઠરાવવામાં આવ્યું હતું:

"૪. ઉપરોક્ત બાબતોને ધ્યાનમાં લેતાં, નિર્ણય માટેનો કેન્દ્રબિંદુ ફરિયાદી પક્ષકાર પોતાની સંમતિ આપી શકે તે માટે તે પુખ્ત વયની હતી કે કેમ તે નક્કી કરવા માટે તેણીની ઉંમર રહેશે.

૫. આ સંબંધમાં, અમે રેકર્ડ પરના પુરાવા અને સામગ્રી પર વિચાર કર્યો છે. ફરિયાદપક્ષ દ્વારા સરકારી શાળા ડુંગી પ્લેટના જેબીટી શિક્ષક જસદીપ કૌર (ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૫) દ્વારા જારી કરાયેલ શાળા પ્રવેશ ફોર્મ (પ્રદર્શન ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૫/એ) અને પ્રમાણપત્ર (પ્રદર્શન ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૫/બી) રેકર્ડ પર લાવીને ફરિયાદી પક્ષકારની ઉંમર સાબિત કરવાનો પ્રયાસ કરવામા

આવ્યો છે. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી પ એ પોતાની જુબાનીમાં જણાવ્યું છે કે શાળા પ્રવેશ ફોર્મ (પ્રદર્શન ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી પ/એ) માં લખાણો તેમના હસ્તાક્ષરમાં છે અને લગાવવામાં આવેલી સહી ફરિયાદી પક્ષકારની માતાની છે.

૬. ઉલટતપાસમાં, ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી પ એ જણાવ્યું હતું કે પ્રદર્શન ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી પ/એ માં દર્શાવેલ વિગતો સરકારી પ્રાથમિક શાળા, તંબોલ દ્વારા જારી કરાયેલ સ્કૂલ લિવિંગ સર્ટિફિકેટમાંથી મેળવવામાં આવી છે. સરકારી પ્રાથમિક શાળા, તંબોલ દ્વારા જારી કરાયેલ પ્રમાણપત્ર કે જેના આધારે પ્રવેશ ફોર્મ (પ્રદર્શન ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી પ/એ) માં વિગતો ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી પ દ્વારા ભરવામાં આવી હતી તે ફરિયાદપક્ષ દ્વારા પ્રદર્શિત કરવામાં આવી નથી.

૭. ફરિયાદપક્ષ દ્વારા પ્રદર્શન ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી પ/બી તરીકે પ્રદર્શિત દસ્તાવેજ પર કંઈ નિર્ભર નથી કારણ કે તે પ્રદર્શન ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી પ/એ માંની નોંધોના આધારે જારી કરાયેલ પરિણામી પ્રમાણપત્ર છે. ફરિયાદી પક્ષકારની માતા જેમણે કથિત રીતે પ્રદર્શન ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી પ/એ પર સહી કરી હતી તેઓની ફરિયાદપક્ષ દ્વારા તપાસ કરવામાં આવી નથી.

૮. બીજી બાજુ, આપણી પાસે સિવિલ હોસ્પિટલ, નાલાગઢ ખાતે કામ કરતા રેડિયોલોજિસ્ટ ડૉ. નીલમ ગુપ્તા (ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૮) નો પુરાવો રેકર્ડ પર છે જેમણે અભિપ્રાય આપ્યો હતો કે ફરિયાદી પક્ષકારની ઉંમર ૧૭ થી ૧૮ વર્ષ વચ્ચેની હતી.

૯. જ્યારે એ સાચું છે કે રેડિયોલોજિકલ પરીક્ષાના આધારે નક્કી કરાયેલી ઉંમર ચોક્કસ નિર્ધારણ ન હોઈ શકે અને બંને તરફ પૂરતો ગાળો આપવો પડે, તેમ છતાં રેડિયોલોજિકલ પરીક્ષાના અહેવાલ સાથે વંચાણે લેતાં ઉપર જણાવેલી હકીકતોની સંપૂર્ણતા ફરિયાદી પક્ષકારની સાચી ઉંમરના સંદર્ભમાં પૂરતી શંકા માટે અવકાશ છોડે છે. ઉપરોક્ત શંકાનો લાભ, સ્વાભાવિક રીતે, આરોપીની તરફેણમાં જવો જોઈએ.

૧૦. તેથી, આપણે એવું ઠરાવવું પડશે કે હાલના કેસમાં ફરિયાદપક્ષ એ સાબિત કરવામાં સફળ રહ્યો નથી કે કથિત બનાવની તારીખે ફરિયાદી પક્ષકાર સગીર હતી. જો એમ હોય, તો રેકર્ડ પરના પુરાવાના આધારે, જેનો ઉલ્લેખ પહેલેથી જ કરવામાં આવ્યો છે, આપણે વધુમાં એવું ઠરાવવું પડશે કે ફરિયાદી પક્ષકાર સંમતિ આપનાર પક્ષ હોવાની શક્યતાને સંપૂર્ણપણે નકારી શકાય નહીં.

૧૧. તેથી, આપણે એવો નિષ્કર્ષ કાઢવો પડશે કે અપીલકર્તા-આરોપી શંકાના લાભ પર નિર્દોષ છૂટવાને પાત્ર છે. પરિણામે, અમે હાઈકોર્ટના હુકમને અને નોંધાયેલી દોષસિદ્ધિ તેમજ લાદવામાં આવેલી સજાને રદ કરીએ છીએ અને અપીલકર્તા-આરોપીને કથિત ગુનાઓમાંથી મુક્ત કરીએ છીએ. અમે વધુમાં નિર્દેશ આપીએ છીએ કે અપીલકર્તા-આરોપીને કસ્ટડીમાંથી તાત્કાલિક મુક્ત કરવામાં આવે સિવાય કે અન્ય કોઈ કેસના સંબંધમાં તેની કસ્ટડી જરૂરી હોય."

૯૫. રામ સુરેશ સિંહ વિરુદ્ધ પ્રભાત સિંહના કેસમાં, જે (૨૦૦૯) ૬ એસ. સી.

સી. ૬૮૧ માં નોંધવામાં આવ્યો હતો, તે નીચે મુજબ હતો:

“૧૨. શાળા પ્રવેશ રજિસ્ટરમાં વિદ્યાર્થીની ઉંમરને લગતી નોંધ સાબિત કરવા માટે એવિડન્સ એક્ટની કલમ ૩૫ માં નિર્ધારિત શરત તેની સુસંગતતા નક્કી કરવાના હેતુ માટે ધ્યાનમાં લેવાની છે. પરંતુ આ કેસમાં, સદર શરત સંતોષાઈ હોવાનું માનવું આવશ્યક છે. શાળાના રજિસ્ટરમાં નોંધ એ જાહેર દસ્તાવેજ ન હોઈ શકે અને આમ, કાયદા અનુસાર સાબિત થવી જોઈએ, જેવું આ કોર્ટ દ્વારા બિરાદ મલ સિંઘવી ૧૯૮૮ એ.આઈ.આર. ૧૭૯૬ માં ઠરાવવામાં આવ્યું છે પરંતુ આ કેસમાં સદર નોંધ સાબિત થઈ છે.

૧૩. જો આપણે તબીબી અહેવાલ પર વિચાર કરવો પડ્યો હોત તો પણ, હવે એ જાણીતું છે કે ઉંમર નક્કી કરવામાં બે વર્ષની ભૂલ શક્ય છે. જયા માલા વિ. જે એન્ડ કે સરકાર [(૧૯૮૨) ૨ એસ.સી.સી. ૫૩૮: ૧૯૮૨ એસ.સી.સી. (ક્રિ) ૫૦૨: એ.આઈ.આર. ૧૯૮૨ એસ.સી. ૧૨૯૭] માં આ કોર્ટે ઠરાવ્યું: (એસ.સી.સી. પૃષ્ઠ ૫૪૧, ફરો ૯)

“૯. ... જોકે, તે સર્વવિદિત છે અને કોઈ અદાલતી નોંધ લઈ શકે છે કે રેડિયોલોજિકલ પરીક્ષા દ્વારા નક્કી કરાયેલી ઉંમરમાં ભૂલનો ગાળો બંને બાજુ બે વર્ષનો હોય છે.”

૧૪. વપધુમાં એવી કોઈ શંકા હોઈ શકે નહીં કે દીવાની તેમજ ફોજદારી બંને કાર્યવાહીમાં એવિડન્સ એક્ટની કલમ ૩૫ ના હેતુ

માટે સમાન ધોરણ લાગુ કરવું જરૂરી છે, જેમ કે રવિન્દર સિંઘ ગોરખી વિ. યુ.પી. રાજ્ય [(૨૦૦૬) ૫ એસ.સી.સી. ૫૮૪: (૨૦૦૬) ૨ એસ.સી.સી. (ક્રિ) ૬૩૨] માં આ કોર્ટ દ્વારા ઠરાવવામાં આવ્યું હતું, જેમાં જણાવ્યું હતું કે: (એસ.સી.સી. પૃષ્ઠ ૫૮૫, ફ્કરો ૩૮)

“૩૮. શાળાના રજિસ્ટરમાં અથવા અન્યથા નોંધાયેલ વ્યક્તિની ઉંમરનો ઉપયોગ વિવિધ હેતુઓ માટે થઈ શકે છે, જેમ કે, પ્રવેશ મેળવવા માટે; નિમણૂક મેળવવા માટે; ચૂંટણી લડવા માટે; લગ્નની નોંધણી; ટોચમર્યાદા કાયદા હેઠળ અલગ એકમ મેળવવું; અને સિવિલ ફોરમ સમક્ષ મુકદ્દમા લડવાના હેતુ માટે પણ દા.ત. અદાલતમાં વાલી દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ કરવાની જરૂરિયાત અથવા જ્યાં દાવો એવા કારણોસર દાખલ કરવામાં આવે છે કે વાદી સગીર હોવાથી તેનું યોગ્ય પ્રતિનિધિત્વ કરવામાં આવ્યું ન હતું અથવા તેના વતી કરવામાં આવેલ કોઈપણ વ્યવહાર અમાન્ય હતો કારણ કે તે સગીર હતો. મુકદ્દમાના પક્ષકારની ઉંમર નક્કી કરવાના હેતુ માટે અદાલતે એવિડન્સ એક્ટની કલમ ૩૫ ની જોગવાઈઓને ધ્યાનમાં રાખીને સમાન ધોરણ લાગુ કરવું પડશે. આરોપીના કેસમાં અપહરણ અથવા બળાત્કાર અથવા સમાન ગુનાના કેસ કરતાં કોઈ અલગ ધોરણ લાગુ કરી શકાય નહીં જ્યાં ભોગ બનનાર અથવા ફરિયાદી પક્ષકારે આરોપી સાથે સંમતિ આપી હોવા છતાં, જો શાળા દ્વારા નિભાવવામાં આવતા રજિસ્ટરમાં કરવામાં આવેલી નોંધોના આધારે દોષસિદ્ધિનો ચુકાદો નોંધવામાં આવે, તો બંધારણના અનુચ્છેદ ૨૧ હેઠળ આરોપી તેના બંધારણીય અધિકારથી વંચિત રહેશે, કારણ કે તે કેસમાં આરોપી અન્યાયી રીતે દોષિત ઠરી શકે છે.”

જોકે, વર્તમાન કેસમાં આપવામાં આવેલ તબીબી અભિપ્રાય રજિસ્ટરમાં કરવામાં આવેલી નોંધને સમર્થન આપે છે. શાળાનું પ્રવેશ રજિસ્ટર કાયદા અનુસાર સાબિત થયું હોવાથી, તેને ધ્યાનમાં કેમ ન લેવું જોઈએ તેનું કોઈ કારણ અમને જણાતું નથી.

૧૫. અમે એ હકીકતથી અજાણ નથી કે આ પ્રકારના કેસમાં નીચેની કે ઉપરની ઉંમર કે સરેરાશ ઉંમર ધ્યાને લેવી જોઈએ કે કેમ તે અંગે કાયદો ઘડવો મુશ્કેલ છે. દરેક કેસ તેની પોતાની હકીકતો પર આધાર રાખે છે. જ્યોતિ પ્રકાશ રાય વિ. બિહાર રાજ્ય [(૨૦૦૮) ૧૫ એસ.સી.સી. ૨૨૩: (૨૦૦૮) ૩ સ્કેલ ૩૪૮] માં આ કોર્ટે મોટી સંખ્યામાં નિર્ણયોની વિચારણા પર અભિપ્રાય આપ્યો હતો: (એસ.સી.સી. પૃષ્ઠ ૨૩૨-૩૩, ફકરા ૨૩-૨૫)

“૨૩. અહીં અપીલકર્તાએ ગુનો કર્યાની તારીખ મુજબની હોવાનું માનીને પોતાની ઉંમર સાબિત કરવા માટે મોટી સંખ્યામાં દસ્તાવેજો રજૂ કર્યા હતા. શાળાના પ્રમાણપત્ર અને જન્મકુંડળીની અસલિયત સામે સવાલો ઉઠાવવામાં આવ્યા હતા. અપીલકર્તા દ્વારા રજૂ કરાયેલ શાળાનું પ્રમાણપત્ર બનાવટી અને ઉપજાવી કાઢેલું જણાયું હતું અને હકીકતમાં સંસ્થાના વડા સામે ફોજદારી કેસ દાખલ કરવાનો નિર્દેશ આપવામાં આવ્યો હતો.

૨૪. તેથી, કોર્ટ પાસે તબીબી અહેવાલોના આધારે ઉંમર નક્કી કરવા સિવાય અન્ય કોઈ વિકલ્પ નહોતો. તારીખ ૨૪/૦૪/૨૦૦૧ અને ૨૯/૦૬/૨૦૦૧ ના બંને તબીબી અહેવાલોએ અપીલકર્તાની ઉંમર ૧૮ થી ૧૯ વર્ષ વચ્ચે હોવાનો

અભિપ્રાય આપ્યો હતો. પ્રથમ તબીબી અહેવાલ મુજબ, અપીલકર્તાની ઉંમર ૧૮ વર્ષ ૫ મહિના ૮ દિવસ થઈ હતી અને બીજા તબીબી અહેવાલ મુજબ, તે ૧૮ થી ૧૯ વર્ષ વચ્ચે આવી હતી. હાઈકોર્ટે અભિપ્રાય આપ્યો હતો કે તારીખ ૧-૪-૨૦૦૧ ના રોજ અપીલકર્તા ચોક્કસપણે ૧૮ વર્ષથી વધુ ઉંમરનો હતો અને ૧૮ વર્ષથી ઓછી ઉંમરનો નહોતો.

૨૫. અદાલતોએ અગાઉના પ્રસંગોએ પણ આ બાબતના આ પાસા પર વિચાર કર્યો છે. જો, આમ, અપીલકર્તા દ્વારા રજૂ કરાયેલ સ્કૂલ લિવિંગ સર્ટિફિકેટ અને જન્મકુંડળી બનાવટી અને ઉપજાવી કાઢેલી હોવાની હકીકત સહિતના કેટલાક પરિબલોના આધારે અને બે તબીબી અહેવાલોને ધ્યાનમાં રાખીને નીચેની અદાલતોને તારીખ ૧-૪-૨૦૦૧ ના રોજ અપીલકર્તાની ઉંમર ૧૮ વર્ષથી વધુ હોવાનું જણાયું છે, તો અમારો અભિપ્રાય છે કે તેમાં કોઈ વાંધો લઈ શકાય નહીં.”

વર્તમાન કેસમાં, જોકે, સામાવાળા ૧ દ્વારા રજૂ કરાયેલા દસ્તાવેજો બનાવટી, ઉપજાવી કાઢેલા અથવા અન્યથા કાયદામાં અગ્રાહ્ય હોવાનું જણાયું ન હતું. જો કોઈ દસ્તાવેજ અસલી સાબિત થાય છે અને કાયદાની જરૂરિયાતોને સંતોષે છે, તો વાજબી અપવાદોને આધીન રહીને તેના પર આધાર રાખવો જોઈએ. જોકે, વિમલ ચઢ્ઢા વિ. વિકાસ ચૌધરી [(૨૦૦૮) ૧૫ એસ.સી.સી. ૨૧૬: (૨૦૦૮) ૮ સ્કેલ ૬૦૮] માં આ કોર્ટે કોડ ઓફ ક્રિમિનલ પ્રોસિજરની કલમ ૪૭૨ માં સમાવિષ્ટ જોગવાઈઓને ધ્યાનમાં રાખીને નિયમો અનુસાર ઉંમરની વિચારણા માટે મામલો પાછો મોકલ્યો હતો.”

૯૬. (૨૦૦૮) ૧૫ એસ. સી. સી. ૨૨૩માં રિપોર્ટ થયેલ જ્યોતિ પ્રકાશ રાય વિરુદ્ધ બિહાર રાજ્યના કેસમાં, નીચે મુજબ ઠરાવવામાં આવ્યું હતું:

“૧૩. વ્યક્તિની ઉંમર નક્કી કરતો તબીબી અહેવાલ કાયદાની અદાલતો દ્વારા તેમજ તબીબી વૈજ્ઞાનિકો દ્વારા ક્યારેય નિર્ણાયક પ્રકૃતિનો ગણવામાં આવ્યો નથી. ચોક્કસ ઉંમર પછી ઓસિફિકેશન ટેસ્ટ અથવા અન્ય પરીક્ષણોના આધારે સંબંધિત વ્યક્તિની ચોક્કસ ઉંમર નક્કી કરવી મુશ્કેલ છે. આ કોર્ટે વિષ્ણુ વિ. મહારાષ્ટ્ર રાજ્ય [(૨૦૦૬) ૧ એસ.સી.સી. ૨૮૩ : (૨૦૦૬) ૧ એસ.સી.સી. (ક્રિ) ૨૧૭] માં અભિપ્રાય આપ્યો હતો: (એસ.સી.સી. પૃષ્ઠ ૨૯૦, ફકરો ૨૦)

“૨૦. શ્રી લલિત દ્વારા અમારી સમક્ષ એવી દલીલ કરવામાં આવી છે કે ઓસિફિકેશન ટેસ્ટ કરાવીને ફરિયાદી પક્ષકારની ઉંમરનું નિર્ધારણ વૈજ્ઞાનિક રીતે સાબિત થયું છે અને તેથી, છોકરી ૧૮-૧૯ વર્ષની હોવાનો ડૉક્ટરનો અભિપ્રાય સ્વીકારવો જોઈએ. અમે એ કારણોસર આ દલીલ સ્વીકારવામાં અસમર્થ છીએ કે નિષ્ણાત તબીબી પુરાવા પ્રત્યક્ષદર્શી પુરાવા માટે બંધનકર્તા નથી. મેડિકલ ઓફિસરનો અભિપ્રાય અદાલતને સહાય કરવા માટે છે કારણ કે તેઓ હકીકતના સાક્ષી નથી અને મેડિકલ ઓફિસર દ્વારા આપવામાં આવેલ પુરાવો ખરેખર સલાહકાર પ્રકૃતિનો છે અને હકીકતના સાક્ષી પર બંધનકર્તા નથી.”

ઉપરોક્ત પરિસ્થિતિમાં, આ કોર્ટે સંખ્યાબંધ ચુકાદાઓમાં ઠરાવ્યું છે કે ડૉક્ટરો દ્વારા નક્કી કરાયેલી ઉંમરને બંને બાજુ બે વર્ષની છૂટછાટ આપવી જોઈએ.”

૯૭. પ્રસ્તુત કેસમાં, આંક ૪૦ માં નોંધાયેલ રેડિયોલોજિસ્ટના અભિપ્રાય મુજબ, તેમાં નોંધવામાં આવ્યું છે કે ગૌણ જાતીય લક્ષણો સારી રીતે વિકસિત હતા, સ્તનો સારી રીતે વિકસિત હતા, કિલનિકલ અને રેડિયોલોજિસ્ટના અભિપ્રાય પછી, તેણીની ઉંમર ૧૪ (ચૌદ) થી ૧૬.૫ (સાડા સોળ) વર્ષ વચ્ચેની હતી. ઉપર સંદર્ભિત ચુકાદા અનુસાર, રેડિયોલોજિસ્ટ દ્વારા નક્કી કરાયેલ ઉંમરમાં ભૂલનો ગાળો બંને બાજુ બે વર્ષનો છે. આમ, રેડિયોલોજિસ્ટ દ્વારા નોંધાયેલ ૧૪-૧૬ ½ વર્ષની ઉંમરને ૧૨-૧૮ ½ વર્ષ ગણી શકાય. ઉપલી બાજુની ઉંમર ૧૮ ½ વર્ષ થશે.

૯૮. આઈપીસી જેમ કે તે સમયે બનાવ વખતે અમલમાં હતી, પોક્સો એક્ટ, ૨૦૧૨ થી વિપરીત, આરોપીની ગુનાહિત માનસિક સ્થિતિની ધારણા ફરજિયાત બનાવતી નથી અને આરોપી પર આવી માનસિક સ્થિતિના અસ્તિત્વની ધારણાનું ખંડન કરવાનો બોજ નથી. આમ, અન્ય તમામ ફોજદારી કાર્યવાહીની જેમ, તમામ તબક્કે શંકાનો લાભ આરોપીની તરફેણમાં જાય છે. ત્યારે પ્રશ્ન એ ઊભો થાય છે કે રેડિયોલોજિસ્ટ ટેસ્ટમાં ભલામણ કરેલ નીચેની કે ઉપલી ઉંમર

ફરિયાદી પક્ષકારની ઉંમર તરીકે સ્વીકારવી જોઈએ કે કેમ. જો તમામ સંજોગોમાં શંકાનો લાભ આરોપીને આપવાનો હોય, તો તે ઉચ્ચ મર્યાદા છે જેને લેવી પડશે અને ત્રિવેણીબેન વિ. ગુજરાત રાજ્ય (૧૯૮૯) ૧ એસ.સી.સી. ૬૭૮ અને મારુરામ વિ. યુનિયન ઓફ ઈન્ડિયા (૧૯૮૧) ૧ એસ.સી.સી. ૧૦૭ ના કેસોમાં કરવામાં આવ્યું છે તેમ આરોપીને લાભ આપવો પડશે.

૯૯.એ.આઈ.આર. ૧૯૮૮ એસ.સી. ૧૭૯૬ માં રિપોર્ટ થયેલ બિરાદ મલ સિંઘવી વિ. આનંદ પુરોહિત માં, ફરિયાદી ૧૪ માં નીચે મુજબ અવલોકન કરવામાં આવ્યું છે :-

"૧૪. ... સ્કોલર્સ રજિસ્ટરમાં દર્શાવેલ જન્મ તારીખનું કોઈ પુરાવાકીય મૂલ્ય નથી સિવાય કે જે વ્યક્તિએ નોંધ કરી હોય અથવા જેણે જન્મ તારીખ આપી હોય તેની તપાસ કરવામાં આવે. પ્રદર્શિત દસ્તાવેજોની માત્ર સાબિતી એ દસ્તાવેજોમાં જણાવેલ તમામ વિષયવસ્તુ અથવા જન્મ તારીખની સાચીતાની સાબિતી સમાન રહેશે નહીં."

૧૦૦. ફરિયાદપક્ષ દ્વારા રજૂ કરવામાં આવેલ કેસ એવો છે કે આશરે ૧૪ વર્ષની ફરિયાદી પક્ષકારને તારીખ ૧૬/૦૯/૧૯૮૮ ના રોજ આરોપી દ્વારા લલચાવીને લઈ જવામાં આવી હતી અને કાયદેસરના વાલીના કબજામાંથી લલચાવી જવામાં

આવી હતી. ફરિયાદી પક્ષકારનું નિવેદન તારીખ ૨૨/૦૮/૧૯૯૮, ૨૩/૦૮/૧૯૯૮ અને ૧૫/૦૧/૧૯૯૯ ના રોજ નોંધવામાં આવ્યું હતું. આરોપીએ એવો બચાવ લીધો હતો કે ફરિયાદી પક્ષકારની માતાએ ફરિયાદી પક્ષકાર સાથે લગ્નની ખાતરી આપી હતી. હેબિયસ કોર્પસ પિટિશન તારીખ ૧૧/૦૧/૧૯૯૯ ના રોજ દાખલ કરવામાં આવી હતી. રેકર્ડ પર જે પુરાવા આવ્યા છે તે એ છે કે ફરિયાદી પક્ષકારે ત્રણ વાર ઘર છોડ્યું હતું. ફરિયાદી તરીકે પિતાને ફરિયાદી પક્ષકાર વિશે કોઈ જાણકારી નથી. મોટી બહેન અને માતાના પુરાવા પરથી જણાય છે કે તેઓ આરોપી સાથે ફરિયાદી પક્ષકારના સંબંધો વિશે જાણતા હતા.

૧૦૧. ફરિયાદ આંક ૮ તારીખ ૨૧/૦૮/૧૯૯૮ ની છે. ફરિયાદી પક્ષકારની ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧૧-ડૉ. મુશ્તાક અહેમદ ગુલામરસૂલ દ્વારા તારીખ ૨૨/૦૮/૧૯૯૮ ના રોજ તબીબી તપાસ કરવામાં આવી હતી. ડૉક્ટરે જૂનું હાઈમન ફાટેલું જોયું હતું. ડૉક્ટર સમક્ષની હિસ્ટ્રી પ્રેમસંબંધ અને ફરિયાદી પક્ષકાર આરોપી સાથે ખુલ્લેઆમ ફરતી હોવાની અને રેસ્ટોરન્ટમાં પણ જતી હોવાની બાબત દર્શાવે છે. હિસ્ટ્રી એ પણ દર્શાવે છે કે તારીખ ૧૬/૦૮/૧૯૯૮ ના રોજ ફરિયાદી પક્ષકાર પોતાની મેળે આરોપી સાથે તેની બાઈક પર ગઈ હતી. એવું નથી કે આરોપીએ કોઈ ગેરકાયદેસર શારીરિક સંબંધ માટે તેણીને કોઈ હોટેલમાં લઈ જવાના ઈરાદા સાથે બાઈક પર બેસવા કહ્યું હતું. તારીખ

૨૨/૦૯/૧૯૯૮ ની તબીબી તપાસ આરોપી દ્વારા ફરિયાદી પક્ષકાર પર કોઈ શારીરિક બળ પ્રયોગ કરવામાં આવ્યો હોવાનું દર્શાવતી નથી. પ્યુબિક હેર અને બગલના વાળ સારી રીતે વિકસિત હતા, સ્તન પણ વિકસિત જોવા મળ્યા હતા.

૧૦૨. પુરાવા આવ્યા છે કે ફરિયાદ-આંક ૮ પહેલાં પણ, ફરિયાદી પક્ષકાર આરોપી સાથે ગઈ હતી અને ત્યારબાદ તારીખ ૧૬/૦૯/૧૯૯૮ ના રોજ અને ફરિયાદ પછી પણ, ફરિયાદી પક્ષકાર આરોપી સાથે ભાગી ગઈ હતી.

૧૦૩. ફરિયાદી પક્ષકારે તપાસ કરનાર અમલદાર ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૮ દ્વારા નોંધાયેલા તારીખ ૨૨/૦૯/૧૯૯૮ અને ૨૩/૦૯/૧૯૯૮ ના તેના નિવેદનો સુધી આરોપી દ્વારા જાતીય સંભોગનો કોઈ આક્ષેપ કર્યો ન હતો. ટ્રાયલ દરમિયાન કોર્ટમાં, તેણીએ પોતાના બંને નિવેદનો નકારી કાઢ્યા હતા. જોકે, તે હેતુ માટે ફરીથી બોલાવવામાં આવેલા ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૮ ના પુરાવા દ્વારા વિરોધાભાસ સાબિત થઈ શક્યો હતો.

૧૦૪. ટ્રાયલ કોર્ટે પણ માન્યું હતું કે ફરિયાદી પક્ષકાર પોતાની સ્વેચ્છાએ આરોપી સાથે જોડાઈ હતી, જોકે તેણીની ઉંમરના કારણે ફરિયાદી પક્ષકાર અભિપ્રાય રચવા માટે અસમર્થ જણાઈ હતી. ફરિયાદ-આંક ૮ માં પિતાએ ફરિયાદી પક્ષકારની ઉંમર ૧૪ વર્ષ નોંધાવી હતી જ્યારે જુબાનીમાં પિતાએ ફરિયાદી પક્ષકારની ઉંમર ૧૬ વર્ષ જણાવી હતી. મહત્વપૂર્ણ રીતે એ નોંધવું રહ્યું

કે ભાગી જવાના આ સમયગાળા દરમિયાન, જે ફરિયાદની તારીખ પહેલાંનો હતો, ફરિયાદી પક્ષકારની શાળા બદલાઈ જાય છે. ઉપર નોંધ્યા મુજબ, ફરિયાદી પક્ષકારે જૂન ૧૯૯૮ માં ધ ન્યૂ સમર્થ ઇંગ્લિશ હાઈસ્કૂલમાં પોતાનો શાળાકીય અભ્યાસ શરૂ કર્યો હોય તેવું જણાય છે. શાળામાં હાજરી આપવાના વાસ્તવિક દિવસો ૯૮ દિવસમાંથી ૩૩ દિવસ તરીકે નોંધાયા હતા, જે સાક્ષી ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૭-હેડ કલાર્ક દ્વારા હાજરી રજિસ્ટર રજૂ કરીને સાબિત કરવામાં આવ્યા ન હતા. સ્કૂલ લિવિંગ સર્ટિફિકેટ-આંક ૩૫ તારીખ ૨૫/૧૧/૧૯૯૮ નું છે. અગાઉ અહીં નોંધાયેલા પુરાવાના વિશ્લેષણને ધ્યાનમાં લેતાં, લિટલ ફ્લાવર હાઈસ્કૂલનો કોઈ રેકૉર્ડ રજૂ કરવામાં આવ્યો નથી અને સાબિત થયો નથી. શાળા પ્રવેશ રજિસ્ટરમાં વિદ્યાર્થીની ઉંમરને લગતી નોંધ સાબિત કરવા માટે ઇન્ડિયન એવિંડન્સ એક્ટની કલમ ૩૫ માં નિર્ધારિત શરત તેની સુસંગતતા નક્કી કરવાના હેતુ માટે ધ્યાનમાં લેવાની છે. શાળાના રજિસ્ટરમાં નોંધ જાહેર દસ્તાવેજ ન હોઈ શકે અને તે કાયદા અનુસાર સાબિત થવી જોઈએ. અહીં સાક્ષી-હેડ કલાર્ક કોર્ટમાં પ્રવેશનું રજિસ્ટર લાવ્યા હતા પરંતુ સંબંધિત નોંધની પ્રમાણિત નકલ રજૂ કરવામાં નિષ્ફળ રહ્યા હતા. વધુમાં, લિટલ ફ્લાવર હાઈસ્કૂલના રેકૉર્ડની ગેરહાજરીમાં, ધ ન્યૂ સમર્થ ઇંગ્લિશ હાઈસ્કૂલના દસ્તાવેજો એ હકીકતના પગલે શંકાસ્પદ બને છે કે આંક ૩૫ પર પ્રવેશ અને શાળા છોડવાની તારીખ, ભાગી જવાની અને ફરિયાદની તારીખની લગભગ નજીક છે.

૧૦૫. તપાસ કરનાર અમલદાર-ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧૦ શ્રી વાઘેલા જેમણે આંક ૩૫ અને આંક ૩૬ મેળવ્યા હતા, તેમણે વધુ તપાસ કરવાની જરૂર હતી, અને ફરિયાદી પક્ષકાર દ્વારા પ્રથમ અભ્યાસ કરેલ શાળા લિટલ ફ્લાવર હાઈસ્કૂલના પ્રિન્સિપાલનું નિવેદન નોંધી શક્યા હોત. સત્ય સામે લાવવા માટે રેકર્ડ પર શ્રેષ્ઠ પુરાવા લાવવાની તપાસ કરનાર અમલદારની ફરજ હતી. એવું નથી કે તપાસ કરનાર અમલદારે માત્ર પુરાવા સુરક્ષિત અને એકત્રિત કરવાના હોય છે, પરંતુ પુરાવાના પાયા અને અધિકૃતતાની તપાસ કરવાની હોય છે. જેજે રૂલ્સ, ૨૦૦૭ ના નિયમ ૧૨(૩) હેઠળ વિચાર્યા મુજબના વાસ્તવિક પુરાવા રેકર્ડ પર લાવી શકાયા હોત, જો ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧૦ એ લિટલ ફ્લાવર હાઈસ્કૂલ ખાતેના પુરાવાની વધુ તપાસ કરી હોત.

૧૦૬. જાતીય હુમલાનો ભોગ બનેલ વ્યક્તિનો પુરાવો લગભગ ઈજાગ્રસ્ત સાક્ષીના પુરાવાની સમકક્ષ હોય છે, અને બનાવમાં ઈજા પામેલા સાક્ષીનો આવો પુરાવો એક સારો સાક્ષી માનવામાં આવે છે, એ અર્થમાં કે, તેણી વાસ્તવિક ગુનેગારને બચાવે તેવી શક્યતા નહિવત હોય છે, જાતીય ગુનાનો ભોગ બનેલ વ્યક્તિનો પુરાવો સમર્થનની ગેરહાજરીમાં પણ વજન મેળવવા માટે હકદાર છે જેવું (૧૯૯૬) ૨ એસ.સી.સી. ૩૮૪ માં રિપોર્ટ થયેલ પંજાબ રાજ્ય વિ. ગુરમીત સિંહ માં નોંધવામાં આવ્યું છે અને (૧૯૯૮) ૮ એસ.સી.સી. ૬૩૫ માં રિપોર્ટ થયેલ રણજીત હજારિકા વિ. આસામ રાજ્ય માં પુનરોચ્ચાર કરવામાં આવ્યો છે. સંબંધિત અવલોકન નીચે મુજબ છે :-

"બળાત્કારના દરેક કેસમાં ન્યાયિક વિશ્વાસનું સમર્થનકારી પુરાવો એક અનિવાર્ય ઘટક નથી. ફરિયાદી પક્ષકારની જુબાની પર ન્યાયિક નિર્ભરતા માટેની શરત તરીકે સમર્થન એ કાયદાની જરૂરિયાત નથી પરંતુ આપેલ સંજોગોમાં વિવેકબુદ્ધિનું માર્ગદર્શન છે. એ વાત નજરઅંદાજ ન થવી જોઈએ કે જાતીય હુમલાનો ભોગ બનેલી સ્ત્રી કે છોકરી ગુનામાં ભાગીદાર નથી પરંતુ અન્ય વ્યક્તિની વાસનાનો ભોગ બનેલી છે અને તેણી ગુનામાં ભાગીદાર હોય તે રીતે ગણીને ચોક્કસ પ્રમાણમાં શંકા સાથે તેણીના પુરાવાની કસોટી કરવી અયોગ્ય અને અનિરૂપનીય છે. વાસ્તવિક વિવિધતા સાથે આપેલ હકીકતો અને સંજોગોના સમૂહમાંથી અનુમાન કાઢવાના હોય છે અને મૃત એકરૂપતા સાથે નહીં જેથી કાયદાના શાસનના રૂપમાં તે પ્રકારની કઠોરતા જુબાનીના જુલમના નવા સ્વરૂપ દ્વારા રજૂ ન થાય જે ન્યાયને ભોગ બનાવે. અદાલતો કોઈ જૂના ફોર્મ્યુલાને વળગી રહી શકતી નથી અને સમર્થનનો આગ્રહ રાખી શકતી નથી, જો સંપૂર્ણ રીતે લેવામાં આવે તો પણ, જાતીય ગુનાનો ભોગ બનેલી વ્યક્તિ દ્વારા બોલવામાં આવેલો કેસ ન્યાયિક મનને સંભવિત લાગે."

૧૦૭. જો ભોગ બનનારની એકમાત્ર જુબાની વિશ્વાસ પ્રેરિત કરતી હોય તો તેના પર આધાર રાખી શકાય છે. અહીં ફરિયાદી પક્ષકારના વર્તનની તપાસ કરવી મહત્વપૂર્ણ બને છે, તેણીનું વારંવાર આરોપી સાથે ભાગી જવું, આરોપી સાથેના તેણીના સંબંધો વિશે ઘણું બધું કહી જાય છે. આરોપીનો ગુનાહિત ઈરાદો સાબિત

થયો નથી. ફરિયાદી પક્ષકારની ઉંમરનો પુરાવો શંકાસ્પદ બન્યો છે. ફરિયાદી પક્ષકાર સંબંધિત સમયે પોતાનો નિર્ણય લેવા માટે સક્ષમ હતી.

૧૦૮. (૨૦૦૮) ૧૫ એસ.સી.સી. ૧૩૩ માં રિપોર્ટ થયેલ રાજુ અને અન્ય વિ. મધ્યપ્રદેશ રાજ્ય ના કેસમાં, નીચે મુજબ ઠરાવવામાં આવ્યું હતું :-

"૧૦. ઉપરોક્ત ચુકાદાઓ એ મૂળભૂત સિદ્ધાંત નિર્ધારિત કરે છે કે સામાન્ય રીતે ફરિયાદી પક્ષકારના પુરાવા પર શંકા ન કરવી જોઈએ અને તેના પર વિશ્વાસ કરવો જોઈએ, ખાસ કરીને કારણ કે તેણીના નિવેદનનું મૂલ્યાંકન ઈજાગ્રસ્ત સાક્ષીના નિવેદનની સમકક્ષ કરવાનું હોય છે અને જો પુરાવો વિશ્વસનીય હોય, તો કોઈ સમર્થનની જરૂર નથી. નિઃશંકપણે, ઉપરોક્ત અવલોકનો સૌથી વધુ વજન ધરાવતા હોવા જોઈએ અને અમે આદરપૂર્વક તેમની સાથે સંમત છીએ, પરંતુ તે જ સમયે અદાલત સમક્ષ આવતા જાતીય હુમલાના દરેક કેસની હકીકતો પર તેમને સાર્વત્રિક અને યાંત્રિક રીતે લાગુ કરી શકાતા નથી.

૧૧. એ બાબત વિસરાઈ ન શકાય કે બળાત્કાર ભોગ બનનારને સૌથી વધુ તકલીફ અને અપમાન પહોંચાડે છે પરંતુ તે જ સમયે બળાત્કારનો ખોટો આરોપ આરોપીને પણ એટલી જ તકલીફ, અપમાન અને નુકસાન પહોંચાડી શકે છે. ખાસ કરીને જ્યાં મોટી સંખ્યામાં આરોપીઓ સંડોવાયેલા હોય ત્યાં ખોટી સંડોવણીની શક્યતા સામે આરોપીનું પણ રક્ષણ થવું જોઈએ. વધુમાં, એ ધ્યાનમાં રાખવું જોઈએ કે વ્યાપક સિદ્ધાંત એ છે કે જ્યારે બનાવ

બન્યો ત્યારે એક ઈજાગ્રસ્ત સાક્ષી હાજર હતો અને સામાન્ય રીતે આવો સાક્ષી વાસ્તવિક હુમલાખોરો વિશે જૂઠું બોલશે નહીં, પરંતુ એવું માનવા માટે કોઈ ધારણા કે કોઈ આધાર નથી કે આવા સાક્ષીનું નિવેદન હંમેશા સાચું હોય છે અથવા કોઈપણ સુધારા કે અતિશયોક્તિ વિનાનું હોય છે.

૧૨. પેનલ કોડની કલમ ૩૭૫ અને ૩૭૬ માં ૧૯૮૩ ના સુધારાઓ કે જેણે બળાત્કાર સંબંધિત શિક્ષાત્મક જોગવાઈઓને વધુ કડક બનાવી છે, અને કથિત બળાત્કારના કેસમાં સંમતિથી થયેલા સંભોગના આરોપોના સંદર્ભમાં ઉઠાવવામાં આવતી ધારણાના સંદર્ભમાં એવિડન્સ એક્ટની કલમ ૧૧૪-એ નો પણ ગુરમીત સિંહ કેસ [(૧૯૯૬) ૨ એસ.સી.સી. ૩૮૪ : ૧૯૯૬ એસ.સી.સી. (કિ) ૩૧૬] માં સંદર્ભ આપવામાં આવ્યો છે. જોકે તે નોંધપાત્ર છે કે એવિડન્સ એક્ટમાં એ જ સુધારા દ્વારા કલમ ૧૧૩-એ અને ૧૧૩-બી પણ દાખલ કરવામાં આવી હતી જેના દ્વારા આરોપી સામે આત્મહત્યા માટે દુષ્પ્રેરણ અને દહેજ મૃત્યુના કેસોમાં અમુક ધારણાઓ ઉઠાવવામાં આવી છે. આ બે કલમો, આમ, ફરિયાદપક્ષની તરફેણમાં સ્પષ્ટ ધારણા ઉભા કરે છે પરંતુ બળાત્કારના સંદર્ભમાં આવી કોઈ સમાન ધારણાની કલ્પના કરવામાં આવી નથી કારણ કે કલમ ૧૧૪-એ હેઠળની ધારણા તેની લાગુ પડવાની ક્ષમતામાં અત્યંત પ્રતિબંધિત છે. આ સ્પષ્ટપણે દર્શાવે છે કે જ્યાં સુધી બળાત્કારના આરોપોનો સંબંધ છે, ત્યાં સુધી ફરિયાદી પક્ષકારના પુરાવાને એક ઈજાગ્રસ્ત સાક્ષી તરીકે તપાસવો જોઈએ જેની ઘટનાસ્થળે હાજરી સંભવિત છે પરંતુ ક્યારેય એવું માની શકાય નહીં કે તેણીના નિવેદનને, અપવાદ વિના, પરમ સત્ય તરીકે લેવું જોઈએ. વધુમાં, તેણીના નિવેદનને,

વધુમાં વધુ, એ સિદ્ધાંત પર નક્કી કરી શકાય છે કે સામાન્ય રીતે કોઈ ઇજાગ્રસ્ત સાક્ષી જૂઠું બોલશે નહીં અથવા કોઈ વ્યક્તિને ખોટી રીતે સંડોવશે નહીં. અમે માનીએ છીએ કે આ સિદ્ધાંતો હેઠળ જ આ કેસ અને આના જેવા અન્ય કેસોની તપાસ કરવાની જરૂર છે."

૧૦૯. લિવિંગ સર્ટિફિકેટ જોકે ગ્રાહ્ય પુરાવો બને છે પરંતુ જ્યાં સુધી જે સામગ્રી પર ઉંમર નોંધવામાં આવી હતી તે સાબિત ન થાય ત્યાં સુધી તે પોતે ફરિયાદી પક્ષકારની ઉંમર સાબિત કરવા માટે પૂરતું રહેશે નહીં. લિવિંગ સર્ટિફિકેટ માનવા માટેનો સમર્થનકારી પુરાવો રેકર્ડ પર લાવવામાં આવ્યો ન હતો. તપાસમાં રહેલી આ ખામી ચોક્કસપણે આરોપીને લાભ આપશે. અગાઉ વિશ્લેષણ કર્યા મુજબ રઝાક મોહમ્મદ (ઉપર મુજબ) માં ઠરાવેલ સિદ્ધાંતને ધ્યાનમાં લેતાં, રેડિયોલોજિકલ પરીક્ષા દ્વારા સ્થાપિત થયેલી ઉંમર ચોક્કસ ન હોઈ શકે, અને ભૂલનો પૂરતો ગાળો આપવો જ જોઈએ. અંદાજિત ઉપલી ઉંમર ધ્યાને લઈ શકાય છે કારણ કે શંકાનો લાભ આરોપીને આપી શકાય છે. આમ, તે મુજબ ફરિયાદ— આંક ૮ સમયે ફરિયાદી પક્ષકારની ઉંમર ૧૮ વર્ષથી વધુ ગણી શકાય, આમ આઈપીસીની કલમ ૩૬૩, ૩૬૬ અને ૩૭૬ હેઠળનો કેસ સાબિત કરવા માટે આરોપી સામે આઈપીસીની કલમ ૩૬૧ અને ૩૭૫ ના ઘટકો તારવવામાં ફરિયાદપક્ષ નિષ્ફળ જાય છે.

૧૧૦. પુરાવાના વિશ્લેષણ અને કાયદાની સંબંધિત જોગવાઈઓ સાથે સંદર્ભિત અને આધાર રાખેલા ચુકાદાઓમાં ઠરાવેલા કાયદાના સિદ્ધાંતના આધારે, અપીલ સફળ થાય છે.

૧૧૧. પરિણામે, વિદ્વાન એડિશનલ સેશન્સ જજ, અમદાવાદ, કોર્ટ નં. ૧૦ દ્વારા સેશન્સ કેસ નં. ૧૪૦/૨૦૦૦ માં પસાર કરવામાં આવેલ તારીખ ૨૬/૦૮/૨૦૦૨ નો ચુકાદો અને હુકમ રદ કરવામાં આવે છે. અપીલકર્તાને તેની સામે લગાવવામાં આવેલા તમામ આરોપોમાંથી નિર્દોષ છોડી મૂકવામાં આવે છે. જામીન અને જામીનખત રદબાતલ થાય છે. રેકર્ડ અને કાર્યવાહી તુરંત સંબંધિત ટ્રાયલ કોર્ટને મોકલી આપવામાં આવે.

સહી/ –

(ન્યાયમૂર્તિ ગીતા ગોપી)

This judgment has been translated using AI Tool – SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be

authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.